

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม
ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

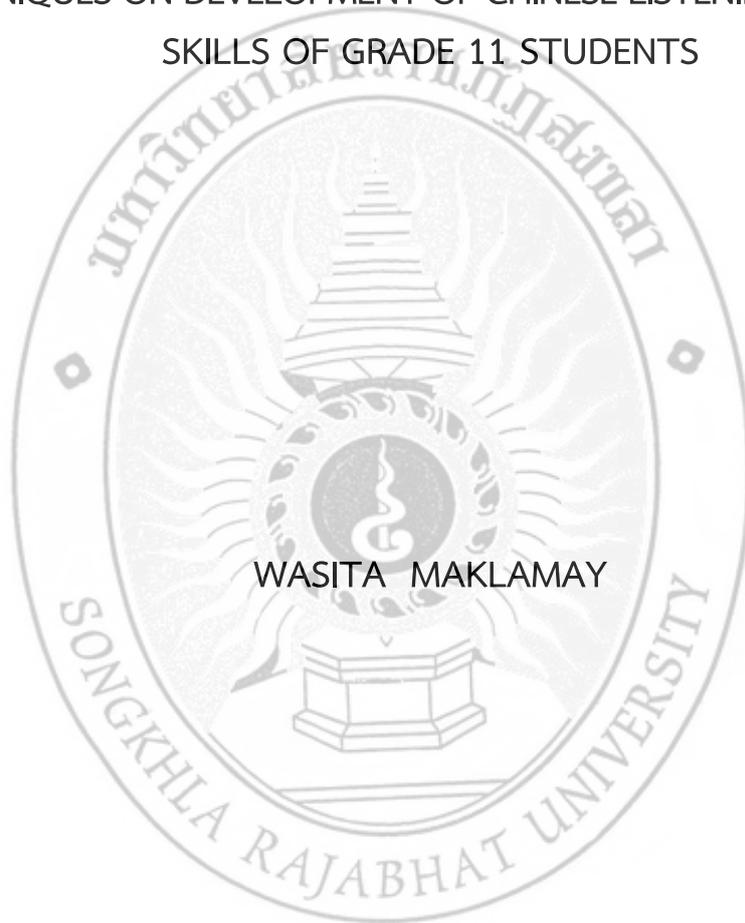
วาสิตา มากละม้าย

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2567

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

TASK-BASED LEARNING MANAGEMENT WITH GROUP PROCESS
TECHNIQUES ON DEVELOPMENT OF CHINESE LISTENING-SPEAKING
SKILLS OF GRADE 11 STUDENTS

WASITA MAKLAMAY

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

การค้นคว้าอิสระ

เรื่อง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม
ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วาสิตา มากละม้าย

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2567

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

INDEPENDENT STUDY

TASK-BASED LEARNING MANAGEMENT WITH GROUP PROCESS
TECHNIQUES ON DEVELOPMENT OF CHINESE LISTENING-SPEAKING
SKILLS OF GRADE 11 STUDENTS

WASITA MAKLAMAY

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ชื่อการค้นคว้าอิสระ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม
ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
TASK-BASED LEARNING MANAGEMENT WITH GROUP PROCESS TECHNIQUES
ON DEVELOPMENT OF CHINESE LISTENING-SPEAKING SKILLS OF
GRADE 11 STUDENTS
ผู้วิจัย นางสาววาสิตา มากละม้าย

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
(อาจารย์ ดร.กุลพัฒน์ ยิ่งคำนุ่น)

..... กรรมการและเลขานุการหลักสูตร
(อาจารย์ ดร.มนตรี เต็นดวง)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองการค้นคว้าอิสระแล้ว

..... รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาถนเรศ อากาศสุวรรณ) อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	
ผู้วิจัย	นางสาววาสิตา มากละม้าย	ปีการศึกษา 2567
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.กุลพัฒน์ ยิ่งดำเนิน	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มกลุ่ม (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีนเรื่อง 食物 อาหาร 3) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (Single Sample t- test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี มีทักษะการฟังภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ภาษาจีน, การฟัง - พูด, กระบวนการกลุ่ม, การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

(2)

Independent Study Title	Task-Based Learning Management with Group Process Techniques on Development of Chinese Listening-Speaking Skills Chinese Language of Grade 11 Students	
Researcher	Miss Wasita Maklamay	Academic year: 2024
Degree	Master of Education Program in Curriculum and Instruction	
Advisor	Dr. Kullaphat Yingdumnoon	

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare Chinese listening skill after learning using task – based learning management with group process techniques of Grade 11 students with the criteria of 70 percent, 2) to compare Chinese speaking skill after learning using task-based learning with group process techniques of Grade 11 students with the criteria of 70 percent, and 3) to study the Grade 11 students’ satisfaction towards learning using task-based learning management with group process techniques. The sample group were 40 Grade 11 students in room 6, who were enrolled to study in Chinese subject. Cluster random sampling was employed. The research instruments consisted of 1) lesson plans based on task - based learning management with group process techniques, 2) a Chinese listening test, 3) a Chinese speaking test, and 4) a satisfaction questionnaire on task-based learning with group process techniques. The statistics used in this research were percentage, mean, standard deviation, and single sample t-test.

The research showed that 1) the grade 11 students’ Chinese listening skill after learning using task - based learning management with group process techniques was higher than the criteria of 70 percent with statistically significant at .01, 2) the grade 11 students’ Chinese speaking skill after learning using task -based learning management with group process techniques was higher than the criteria of 70 percent with statistically significant at .01, and 3) the grade 11 students’ satisfaction towards learning using task based learning management with group process techniques was at a high level.

Keywords: Chinese, Listening- Speaking, Group Process, Task Based Learning

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ขึ้นมาได้ด้วยความเมตตาจาก อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.กุลพัฒน์ ยิ่งดำเนิน อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษ์ ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และอาจารย์ ดร.มนตรี เด่นดวง อาจารย์ประจำสาขาวิชา หลักสูตรและการสอนที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษา ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง ตั้งแต่เริ่มต้นงานวิจัย จนกระทั่งการค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด จนกระทั่งดำเนินการวิจัยสำเร็จขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ นางสาวทันยา วิทยาสุนทร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขาน้อย อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา และนางอภิญา สิตีหะมะ ครูวิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ในฐานะผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจเครื่องมือในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะทำให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ คณะครูและบุคลากรโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษาที่อำนวยความสะดวกอย่างดียิ่งในการดำเนินการทดลองเครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน รวมถึงเจ้าหน้าที่บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเหล่านี้ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และสมาชิกครอบครัวทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทั้งหมดที่คอยให้กำลังใจ และการสนับสนุนตลอดมา

ประโยชน์และคุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่แต่บิดา มารดา บุรพจารย์ที่ให้ความรัก ความห่วงใย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ทำให้การค้นคว้าฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

วาสิตา มากละม้าย

พฤษภาคม 2567

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	11
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	19
เทคนิคกระบวนการกลุ่ม	25
ทักษะการฟังภาษาจีน	38
ทักษะการพูดภาษาจีน	48
ทักษะการปฏิบัติ	58
ความพึงพอใจ	64
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	75
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	75
แบบแผนการวิจัย	75
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	76
การสร้างและหาคคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	76
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	86
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	87
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	90
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	90
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	95
สรุปผล	95
อภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะ	99
บรรณานุกรม	100
ภาคผนวก	110
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	111
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	113
ภาคผนวก ค แผนจัดการเรียนรู้	117
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง พูด ภาษาจีน	218
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน	226
ภาคผนวก ฉ การหาคคุณภาพเครื่องมือ	229
ประวัติผู้วิจัย	238

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงสร้างรายวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	17
2 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 食物 (อาหาร)	18
3 แสดงแผนการวิจัย	75
4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทฤษฎีภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม กับแผนการจัดการเรียนรู้	77
5 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม	78
6 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีน	80
7 เกณฑ์การประเมินทักษะการฟังภาษาจีน	80
8 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน	82
9 เกณฑ์การวัดและการประเมินทักษะการพูดภาษาจีน	83
10 วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีนในการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม	85
11 การจัดกิจกรรมตามแผนจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม	87
12 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกเป็นรายด้าน	91
13 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม	91
14 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกเป็นรายด้าน	92
15 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม	92
16 ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค กระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	93
17 ผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับ เทคนิคกระบวนการกลุ่ม	230

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (IOC) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	231
19 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (IOC) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	232
20 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (IOC) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	233
21 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)	234
22 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)	234
23 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)	234
24 ผลการทดสอบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกเป็นรายด้าน (T-Test One-Sample Statistics)	235
25 ผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกเป็นรายด้าน (T-Test One-Sample Statistics)	235
26 ผลการทดสอบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม (T-Test One-Sample Statistics)	236
27 ผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม (T-Test One-Sample Statistics)	236
28 ผลการทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม (Descriptive Statistics)	237

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1 กรอบแนวคิดการวิจัย .....

6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาจีนถือได้ว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอังกฤษ เนื่องจากประเทศจีนมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจจนก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจตามติดสหรัฐอเมริกา และยุโรป สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ มีผู้ใช้ภาษาจีนอยู่ทั่วโลกหลายร้อยล้านคนเป็นผลทำให้ การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้รับความนิยมเป็นอันดับสองรองจากภาษาอังกฤษ แต่ก็มี ผู้เรียนภาษาจีนจำนวนมากประสบปัญหาในการเรียนภาษาจีน คือ ไม่สามารถสนทนาสื่อสารกับ เจ้าของภาษาได้ หรือฟังไม่เข้าใจ ในความเป็นจริงแล้วการเรียนภาษาจีนให้ได้ผลดีนั้น จะอาศัยความรู้ ความสามารถทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถช่วยให้ ผู้เรียนภาษาจีนเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ดังนั้นในการเรียน การสอนภาษาจีน ผู้สอนควรเน้นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนเป็นหลัก โดยการสอนให้ ผู้เรียนเข้าใจถึงสถานการณ์ในการใช้ภาษา และใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถ เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ดีและทำให้ใช้ภาษาได้อย่าง ถูกต้อง การสอนควรเริ่มจากการฝึกพูด ฝึกสนทนาจากสถานการณ์จำลองใกล้ตัวที่พบในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นควรเปลี่ยนจากการท่องศัพท์เป็นคำ ๆ มาเป็นการท่องวลีหรือประโยคเพื่อช่วยให้สามารถ พูดสนทนาภาษาจีนได้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น การเรียนภาษาจีนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ให้สามารถ สนทนาสื่อสารเบื้องต้นได้นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือกันทั้งผู้เรียนและผู้สอน โดยผู้เรียนต้องไขว่คว้า หาความรู้ใหม่ ๆ มีการฝึกฝนในการพูดภาษาจีนอยู่เสมอ ส่วนผู้สอนควรสร้าง แรงจูงใจในการเรียน ภาษาจีน สร้างความน่าสนใจ และสอดแทรกวัฒนธรรมของประเทศจีนในเนื้อหาการเรียน เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยในการสนทนากับเจ้าของภาษา (เสาวคนธ์ จันทะมาต, 2565: 74)

การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนปรากฏอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้มีการระบุอย่างชัดเจนถึงสังคมในยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา รวมไปถึงการแสวงหาความรู้ ซึ่งใน ส่วนของภาษาจีนกลางในประเทศไทยได้มีการกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอน โดยเพิ่มในส่วนของ รายวิชาเพิ่มเติม ในการสร้างสังคมเศรษฐกิจที่ ต้องมีการอาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือหลักของ การสื่อสารจึงเป็นผลทำให้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ปรับปรุงในส่วนของการเรียนการสอนภาษาจีน ในประเทศไทย เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาจีนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีความสอดคล้องกับ ความต้องการและก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220)

ภาษาจีนถือเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่สองที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุด ตั้งแต่ในระดับชั้นอนุบาล ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการจะส่งเสริมให้ผู้เรียนและประชาชนมี ความสามารถที่จะใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีน คือเป็นการสร้างศักยภาพ

ในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารกับชาวจีนหรือผู้ที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร อันมีวัตถุประสงค์รวม ๆ เช่น การทำธุรกิจการค้าขายระหว่างประเทศ การศึกษา การท่องเที่ยว การร่วมมือของภาครัฐ และภาคเอกชน การกระชับมิตรความสัมพันธ์โดยการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนดำเนินมาอย่างยาวนาน การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย จึงเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างไทยและจีน ในปี พ.ศ. 2535 การเรียนการสอนภาษาจีนได้รับอนุญาตให้ดำเนินการได้อย่างเสรีเหมือนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมในหลักสูตรสถานศึกษาในหลายโรงเรียน เกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนตามนโยบายของรัฐบาล (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา, 2551: 34) โดยการเรียนรู้ภาษาทุกภาษานั้นพื้นฐานเบื้องต้น คือ การฟัง และการพูด โดยสิ่งที่ต้องคำนึงมากที่สุดคือการส่งสารให้ผู้ฟังรับรู้สารไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ และเกิดทักษะการฟังและการพูดที่ดีและถูกต้อง ซึ่งการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะความสามารถทางภาษา 4 ทักษะ ซึ่งได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้ง 4 ทักษะนี้ ถือได้ว่าทักษะการฟังและทักษะการพูดมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้มากที่สุด

โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา ได้จัดทำการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติมตั้งแต่ปี พ.ศ.2561 จนถึงปัจจุบัน นับรวมระยะเวลา 4 ปี จากการที่ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง และมีการพูดคุยกับนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาเป็นปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา ในปีการศึกษา 2564 พบว่า นักเรียนยังขาดทักษะการฟังและการพูดสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวัดและประเมินความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2564 จากเล่มรายงานประจำปีและรายงานการประเมินตนเอง (โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา, 2563: 32-35) พบว่านักเรียนที่มีความสามารถด้านการฟัง-พูด ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 65.75, 67.75 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่วางไว้ว่านักเรียนจะต้องมีทักษะทางการฟัง-พูด ดีขึ้นไปร้อยละ 70 โดยผู้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีปัญหาคือไม่รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายและยังขาดความสามัคคีในการทำงานกลุ่ม

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจ โดยการออกแบบการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เกิดความสามารถในการแสดงออก ความรู้ และความเข้าใจในการเรียน คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน ในปัจจุบันแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีอยู่หลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีขั้นตอนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญและประโยชน์ที่ส่งผลต่อผู้เรียน เช่น การจัดการเรียนรู้รูปแบบบูรณาการ การเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน เป็นต้น ซึ่งตรงตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ของ Krashen and Terrel, 1983 (อ้างถึงใน คุณาพร มีเจริญ, 2563: 6) ผู้เรียนสามารถเรียนได้โดยธรรมชาติทั้งในและนอกห้องเรียน Willis, 2007 (อ้างถึงใน คุณาพร มีเจริญ, 2563: 6) ได้เขียนในหนังสือการสอนโดยเน้นภาระงาน ได้แสดงรูปแบบจำลองสำหรับการเรียน 3 ขั้นตอน ไม่ได้แตกต่างจากการสอนรูปแบบอื่น ๆ แต่เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่แท้จริง ตามภาระงานการเรียนรู้ซึ่งมีอยู่ 3 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกเป็นการกำหนดภาระงาน ครูเป็นผู้กำหนด โดยที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ ขั้นตอนที่สองจะตามด้วยวงจรการปฏิบัติงาน (โดยปกติการฝึกอ่านหรือฟังหรือฝึกแก้ปัญหา) ขั้นตอน

ที่สาม คือ ชั้นสอนที่มีความสำคัญที่สุดของการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเฉพาะเจาะจงสำหรับภาระงาน ข้อดีคือการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง ส่วนจุดมุ่งหมายคือ การรวมทั้งสี่ทักษะและฝึกความคล่องแคล่วเพื่อความถูกต้อง เช่น อ่านตำรา ฟังตำรา การแก้ปัญหา บทบาทละคร แบบสอบถาม ฯลฯ รูปแบบนี้มีความยืดหยุ่นและจะนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจมากกว่า กิจกรรมการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นไวยากรณ์อีกแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาด้าน ทักษะการฟังและด้านทักษะการพูด คือ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม นอกจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ภาระงาน การจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่มก็เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาที่ดี

ปัจจุบันวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ได้มาจากอาจารย์ผู้สอนแต่เพียงผู้เดียว แต่นักเรียนสามารถ เรียนรู้จากเพื่อนด้วยกันได้ เพราะเพื่อนนักเรียนด้วยกันนั้น ย่อมประสบปัญหาในการเรียนคล้ายๆ กัน เมื่อคนหนึ่งได้เรียนรู้จนเริ่มมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาก็สามารถช่วยเหลือเพื่อนคนอื่น ๆ ได้ว่ามี ปัญหาที่ขัดข้องอยู่ที่ใด และการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนภายในกลุ่ม สามารถช่วยพัฒนาการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนนั้น ทักษะที่สำคัญก็คือ การแสวงหาความรู้ได้จากหลายแหล่งความรู้โดยเฉพาะความรู้จากเพื่อนในกลุ่มเป็นแนวทางที่จะทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิภาพ (สุริยะ หาญพิชัย, 2563: 17; กานดา สุขสวัสดิ์, 2564: 25; นพพล จันทรกระจ่างแจ้ง และสันติพงษ์ ทองดี, 2564: 33) และสอดคล้องกับแนวคิดของ Slavin (1990: 3) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ผู้เรียนในกลุ่มมี ระดับผลการเรียนต่างกันการเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น

ด้วยความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาจีนมีความสนใจที่จะ ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการพัฒนา ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

วัตถุประสงค์การวิจัย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนา ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับ เทคนิคกระบวนการกลุ่มของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับ พึงพอใจมากขึ้นไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 มีนักเรียน จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 40 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มกลุ่ม (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ขอบเขตตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการฟังภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.2 ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

3. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเรื่องอาหาร (食物) ประกอบด้วย หัวข้อย่อย ดังนี้

3.1 食物 (อาหาร)

3.2 吃面条, 喝可乐 (รับประทานก๊วยเตี๋ยว ต้มโคล้ก)

3.3 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันชอบรับประทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยอร่อย)

3.4 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)

3.5 (句子形成对话员工和客户家庭和餐厅) การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนา ระหว่างพนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร

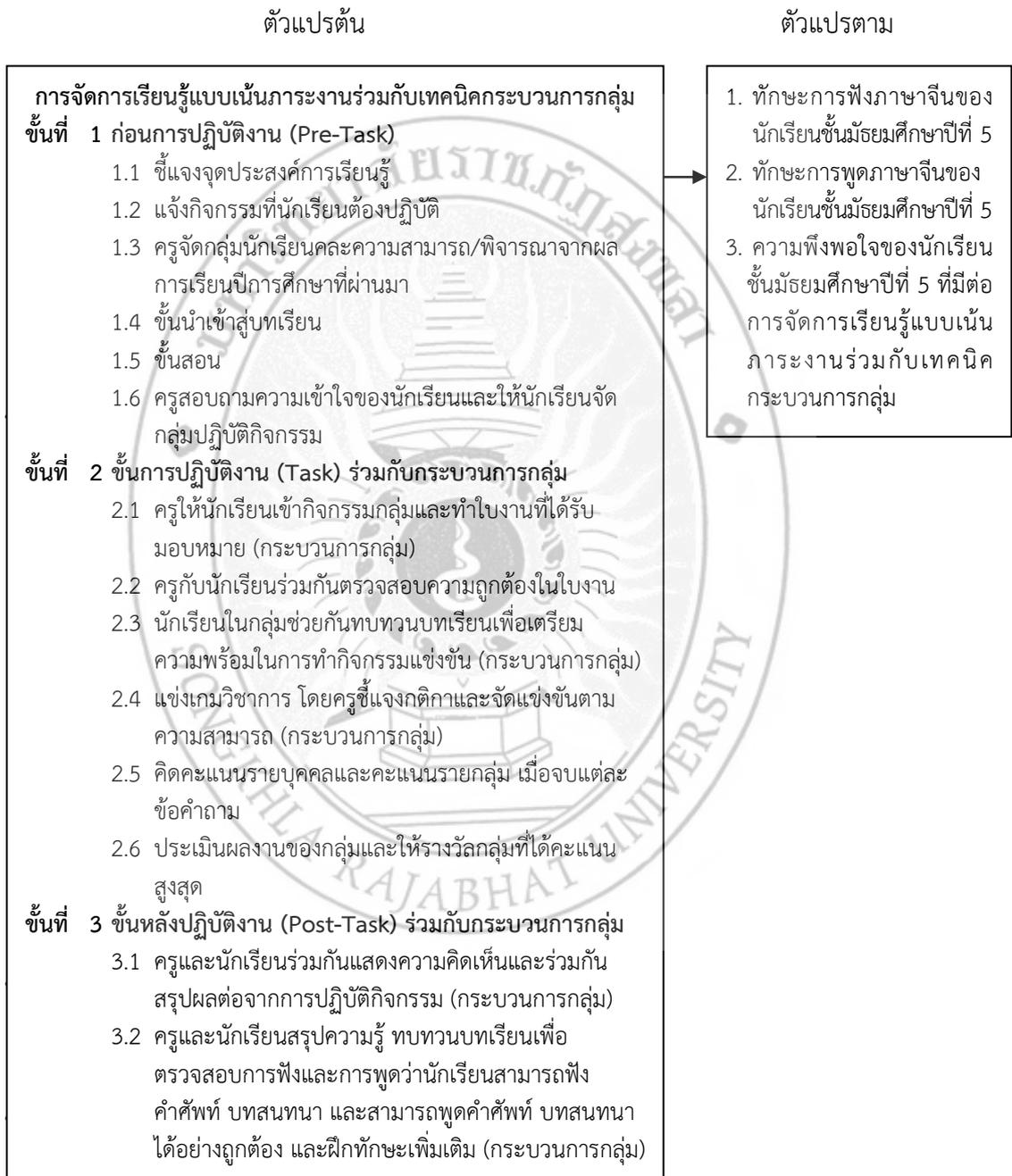
4. ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ในระหว่างวันที่ 7 พฤศจิกายน ถึง 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566 ใช้ระยะเวลาในการทดลองการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับ กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 สัปดาห์ แผนละ 2 ชั่วโมง โดยทำการทดลอง จำนวน 10 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนในการแจ้งให้นักเรียนทราบถึงเป้าหมายที่นักเรียนต้องปฏิบัติ 2) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่อธิบายในส่วนของเนื้อหาของบทเรียนและเป็นการทำให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมและฝึกปฏิบัติ 3) ขั้นตอนหลังปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนลำดับสุดท้ายที่จะให้ครูและนักเรียนได้ร่วมพูดคุยสรุปเนื้อหาและแสดงความคิดเห็นในกิจกรรมและงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

2. กระบวนการกลุ่ม หมายถึง การปฏิบัติตนในการทำงานกลุ่มและการแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ที่ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จ โดยครูสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด ไว้ประเมินผลโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

2.1 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่ม หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการลำดับขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานซึ่งจะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน โดยมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานด้วยการนำกระบวนการกลุ่มมาเป็นส่วนประกอบในการจัดการเรียนรู้ พร้อมกับปฏิบัติกิจกรรม/ภาระงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบ ขั้นตอนกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

2.1.1 ขั้นที่ 1 ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task)

- 1) ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
- 2) แจ้งกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ
- 3) ครูจัดกลุ่มนักเรียนคละความสามารถ/พิจารณาจากผลการเรียนที่ผ่านมา
- 4) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
- 5) ชี้สอน
- 6) ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียนและให้นักเรียนจัดกลุ่มปฏิบัติกิจกรรม

ตามที่แจ้งไว้ในตอนแรก

2.1.2 ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติงาน (Task) ร่วมกับกระบวนการกลุ่ม

- 1) ครูให้นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่มและทำใบงาน 食物
- 2) ครูกับนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องในใบงาน
- 3) นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำ

กิจกรรมแข่งขัน

4) แข่งขันเกมวิชาการ โดยครูจะให้นักเรียนฟังเสียงคำศัพท์ที่เรียนไป โดยแต่ละคำศัพท์จะเปิด 2 ครั้ง หลังจากนั้นจึงให้นักเรียนออกมาพูดคำศัพท์ที่ได้ยิน โดยครูชี้แจงกติกาและจัดแข่งขันตามความสามารถ

5) คิดคะแนนรายบุคคลและคะแนนรายกลุ่มเมื่อจบแต่ละข้อคำถาม

6) ประเมินผลงานของกลุ่มและให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

2.1.3 ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-Task) ร่วมกับกระบวนการกลุ่ม

1) ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกันสรุปผลต่อกิจกรรม

ปฏิบัติ

2) ครูและนักเรียนสรุปความรู้ ทบทวนบทเรียน เพื่อตรวจสอบการฟัง และการพูดว่านักเรียนสามารถฟังคำศัพท์ บทสนทนา และสามารถพูดคำศัพท์ บทสนทนา ได้อย่างถูกต้อง และฝึกทักษะเพิ่มเติม

3. ทักษะการฟัง คือ การได้ยินเรื่องราวต่าง ๆ หรือ รับสารผ่านทางหู จากผู้พูดโดยตรงหรือผ่านทางสื่ออุปกรณ์ทางเสียงต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการคิด ตีความ วิเคราะห์ความหมายจากการได้ฟังให้เข้าใจ เพื่อจับใจความสำคัญของสารและสามารถนำสารที่ได้ฟังไปปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายของการฟังได้ถูกต้อง หากการฟังล้มเหลวก็จะมีผลทำให้การเรียนรู้ในทักษะอื่น ๆ ไม่ประสบความสำเร็จ โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังรายวิชาภาษาจีนเรื่อง 食物 (อาหาร) จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) นักเรียนฟังแล้วตอบคำถามได้ 2) นักเรียนฟังบทสนทนาแล้วสามารถตอบคำถามได้ และ 3) นักเรียนฟังแล้วสามารถบอกความหมายจากบทสนทนาได้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค 5 ระดับ

4. ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสนทนาโต้ตอบในหัวข้อต่าง ๆ ที่ครูได้กำหนดไว้ โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูด รายวิชาภาษาจีนเรื่อง 食物 (อาหาร) จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) นักเรียนพูดเป็นประโยคสั้น ๆ 2) นักเรียนพูดสนทนาโต้ตอบ และ 3) นักเรียนสามารถบอกความหมายจากบทสนทนาได้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค 5 ระดับ

5. ทักษะการปฏิบัติ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนในการแสดงความสามารถในด้านการพูด การฟัง ภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่วว่องไวและถูกต้องเป็นจำนวนมากในเวลาจำกัด

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง-พูด ภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถในการฟัง -พูด ภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านครูผู้สอน 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง - พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

1. ข้อมูลได้จากการวิจัยจะช่วยให้ทราบถึงความแตกต่างของทักษะการฟัง - พูดก่อนเรียน และหลังเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม
2. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้นไป
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะการฟัง - พูด ภาษาจีน โดยผ่านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดำรงวิทยารัชมังคลาจารย์ จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 1.1 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.2 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษา
  - 1.3 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา
  - 1.4 โครงสร้างหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน
2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
  - 2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
  - 2.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
  - 2.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
  - 2.4 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
3. เทคนิคกระบวนการกลุ่ม
  - 3.1 ความหมายและหลักการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคกระบวนการกลุ่ม
  - 3.2 หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
  - 3.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคกระบวนการกลุ่ม
  - 3.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคกระบวนการกลุ่ม
  - 3.5 รูปแบบและประเภทของเทคนิคกระบวนการกลุ่ม
  - 3.6 รูปแบบการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม
  - 3.7 ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม
4. ทักษะการฟังภาษาจีน
  - 4.1 ความหมายของทักษะการฟัง
  - 4.2 ความสำคัญของการฟัง
  - 4.3 องค์ประกอบของทักษะการฟัง
  - 4.4 ประเภทของการฟัง
  - 4.5 ความสามารถการพูดภาษาจีน
  - 4.6 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
  - 4.7 การวัดและประเมินทักษะการฟัง
5. ทักษะการพูดภาษาจีน
  - 5.1 ความหมายของทักษะการพูด
  - 5.2 ความสำคัญของทักษะการพูด

- 5.3 องค์ประกอบของทักษะการพูด
- 5.4 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด
- 5.5 การวัดและประเมินทักษะการพูด
6. ทักษะการปฏิบัติ
  - 6.1 ความหมายของทักษะปฏิบัติ
  - 6.2 ความหมายของการวัดทักษะปฏิบัติ
  - 6.3 ลักษณะการวัดทักษะปฏิบัติ
  - 6.4 กระบวนการวัดทักษะปฏิบัติ
  - 6.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลด้านทักษะปฏิบัติ
  - 6.6 เกณฑ์การประเมิน
  - 6.7 จุดเด่นและข้อจำกัดของการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ
7. ความพึงพอใจ
  - 7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
  - 7.2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ
  - 7.3 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการศึกษาคู่ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีหลักการสำคัญคือ เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ทำให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้และเวลาการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4)

1. สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพการสร้างความสำเร็จเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำรงชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220-222)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษา

การปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่านรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความตีความและแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่ป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ประสพการณ์ สถานการณ์ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสมพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ

และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าวเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 226)

การพูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ข่าว/เหตุการณ์เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจพูดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลกพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วมแนะนำและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

การอธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

การค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียนใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์และสรุปความรู้ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

การมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน ใช้ประโยชน์ผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 226-227)

3. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา

หลักสูตรโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา พุทธศักราช 2561 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้มีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน มีเป้าหมายในการที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ได้มาตรฐาน โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ ตัวชี้วัดเพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีตาม

หลักสูตรแกนกลางกำหนดพร้อมทั้งได้จัดในรายวิชาเพิ่มเติมตามแนวทางโรงเรียนมาตรฐานสากล อันเป็นการสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในอันที่จะยกระดับโรงเรียนชั้นนำที่มีความพร้อมสู่โรงเรียนดี มีมาตรฐานสากลอีกทั้งได้ปรับปรุงกระบวนการวัดและประเมินผลเรียนรู้ เกณฑ์การจบการศึกษา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในด้านการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษาได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนและความต้องการของชุมชน ท้องถิ่นตลอดจนความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีคุณภาพในด้านความรู้และทักษะจำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

4. วิสัยทัศน์

โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา มุ่งจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสมดุลทั้งทาง ร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นไทย และยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีทักษะในการจัดการ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยีพร้อมที่จะเผชิญกับภาวะทางเศรษฐกิจสังคมในเวทีโลกอย่างสร้างสรรค์ โดยดำเนินการตามทิศทางและเป้าหมายของการจัดการศึกษา ศักยภาพของโรงเรียนและชุมชน พร้อมมุ่งเน้นวิชาพื้นฐานที่จะนำไปศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

5.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

5.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

5.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้ง

ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด

- 6.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 6.2 ซื่อสัตย์สุจริต
- 6.3 มีวินัย
- 6.4 ใฝ่เรียนรู้
- 6.5 อยู่อย่างพอเพียง
- 6.6 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 6.7 รักความเป็นไทย
- 6.8 มีจิตสาธารณะ

7. คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3 รหัสวิชา จ32217 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 เวลาเรียน 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต มีรายละเอียด คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ และใช้คำสั่งง่าย ๆ ตามแบบที่ฟังได้ อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน ตอบคำถาม จากการฟังเรื่องใกล้ตัว พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล พูดและเขียน แสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ และปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์จำลองหรือ สถานการณ์จริง อย่างเหมาะสม ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม อย่างเหมาะสม โดยใช้กระบวนการนำเสนอข้อมูลและแสดงความคิดเห็นจากการค้นคว้า สืบค้น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ อย่างมีวิจารณญาณ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารไม่น้อยกว่า 2 ภาษา เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อ มีงานทำ-มีอาชีพ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นพลเมืองที่ดี มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง-มีคุณธรรม รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

8. ผลการเรียนรู้

- 8.1 ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ และใช้คำสั่งง่าย ๆ ตามแบบที่ฟังได้
- 8.2 อ่านออกเสียงข้อความข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- 8.3 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง
- 8.4 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล
- 8.5 จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ตามที่ฟังหรืออ่าน
- 8.6 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อน
- 8.7 ฟัง/ พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
- 8.8 บอกชื่อและตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง ชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษาและเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัยรวมทั้งหมด 8 ผลการเรียนรู้

9. โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างรายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา จ32217 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มีการกำหนดจำนวนหน่วยการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้เรียน สาระสำคัญ เวลาเรียนและสัดส่วนของคะแนน มีรายละเอียด ดังตาราง 1

ตาราง 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รหัสวิชา จ32217		กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ			
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2		เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต			
ที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา	น้ำหนัก คะแนน
1	หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 买东西	1. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ และใช้คำสั่งง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง 2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน	- 多少钱 - 便宜一点 - 生词	10	25
2	หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 食物	3. บอกความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง 4. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล	รูปประโยค - 生词 - 要, 想 - 你想喝什么 - 你不喜欢吃什么	10	25
3	หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 打电话	5. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ตามที่ฟังหรืออ่าน 6. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อน	รูปประโยค - 请问 - 您是哪位? - 请稍等 - 在… - 生词	10	25
4	หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 问路	7. ฟัง/ พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน 8. บอกชื่อและตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/งานฉลอง ชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของ ภาษา และเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	รูปประโยค - 请问… - 怎么 + V - 从… 到… - 往… 拐 - 生词	10	25
รวม				40	100

จากตาราง 1 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 食物 การวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้ผลการเรียนรู้ที่ 3 และ 4 จำนวน 10 ชั่วโมง ใช้เวลาเรียนระยะเวลา 10 ชั่วโมง

10. โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้

รายวิชาภาษาจีนผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง 食物 (อาหาร) การวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้การวิจัยในครั้งนี้ ได้ใช้ผลการเรียนรู้ที่ 3 และ 4 จำนวน 10 ชั่วโมง มีรายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 食物 (อาหาร)

ที่	หน่วยการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน
1	หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 食物 (อาหาร)	食物 (อาหาร)		
		1. 食物 (อาหาร)	2	5
		2. 吃面条, 喝可乐 (ทานก๊วยเตี๋ยว ดื่มโค้ก)	2	5
		3. 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันชอบทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยว อร่อย)	2	5
		4. 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)		
		5. (句子形成对话员工和客户家庭和餐厅) การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่างพนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร	2	5
			2	5
		รวม	10	25

จากตาราง 2 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 食物 การวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้ผลการเรียนรู้ที่ 3 และ 4 จำนวน 10 ชั่วโมง ใช้เวลาเรียนระยะเวลา 10 ชั่วโมง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ลักษณะเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้ภาษาปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ เป็นการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการลงมือปฏิบัติ เนื่องจากมีความเชื่อว่ากระบวนการเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริงผ่านประสบการณ์จริงจนสำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานและเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษาที่มีขั้นตอนชัดเจนในการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีการเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 ทักษะขณะที่ได้ลงมือปฏิบัติงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ผลงานที่ดีที่สุด ดังที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ความหมาย ประเภท ขั้นตอนและประโยชน์ ผลการสังเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมีประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ มีความสามารถในการถ่ายโอนภาษาที่ได้รับ การฝึกไปใช้ในชีวิตได้จริง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาแล้วว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานจะช่วยทำให้กระบวนการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้มีนักเรียนศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายและคำจำกัดความของภาระงานในด้านการจัดการเรียนการสอนทางภาษาไว้ ดังนี้

Prabhu (1979: 38) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน คือกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียน บรรลุเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จที่ตั้งไว้โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ผ่านกระบวนการคิดซึ่งผ่านกระบวนการ 2 ขั้นตอน คือขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นการปฏิบัติจริง (Task)

Nunan (1989: 545) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน คือ งานที่ผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจใช้ภาษาผลิตภาษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยใช้ภาษาเป้าหมายในบริบทซึ่งให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบภาระงานต้องมีความสมบูรณ์ในตัวเองและประกอบด้วยสถานการณ์ที่สื่อสารได้

Willis and Willis, 1996 (อ้างถึงใน ณัฐรัตน์ แยมฉาย, 2559: 11) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริงหรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าผู้เรียนจะใช้ทรัพยากรของภาษา เป้าหมายอะไรก็ตามที่พวกเขามีอยู่เพื่อที่จะใช้แก้ปัญหาไขปริศนาเล่นเกมหรือแข่งป็นและเปรียบเทียบประสบการณ์ภาระงานมีจุดเริ่มต้นที่หลากหลายโดยอาจจะมาจากข้อมูลที่มีอยู่อย่าง เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป ภาระงานอาจจะมาจากงานเขียน บันทึกข้อมูลเสียง หรือบันทึกข้อมูลภาพและอาจจะเป็นกิจกรรมอย่าง เช่น เกมส์ต่าง ๆ การสาธิตหรือการสัมภาษณ์

Branden (2006: 4) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงาน คือกิจกรรมที่มีคนมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษา การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา ตัวอย่าง เช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากขึ้น

จากการศึกษาความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการทำกิจกรรมการเรียนรู้ การทำกิจกรรมหรือภาระงาน เพื่อให้นักเรียนได้ลงมือจากในการทำภาระงาน โดยนักเรียนจะต้องใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีสอดคล้องกับความจริงในการทำกิจกรรมภาระงานและเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษามีขั้นตอนที่ชัดเจนในภาระงานมีการเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 ทักษะขณะปฏิบัติงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ชิ้นงานออกอย่างสมบูรณ์มากที่สุด ภาระงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้และให้ความสำคัญในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มี

2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการใช้ภาระงานเป็นสิ่งสำคัญ คือ นักเรียนต้องรู้เป้าหมายของภาระงานและทำความเข้าใจในการปฏิบัติให้ถูกต้องในแต่ละงาน เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถพัฒนาการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้มีนักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

Prabu (1979: 77-79) มีความเชื่อว่าการที่ผู้เรียนจะพัฒนาการใช้ภาษาได้ตามความต้องการนั้น จะต้องได้รับโอกาสในการพัฒนา ก่อน โดยรูปแบบของภาษาเกิดจากการรับรู้ภาษาโดยผ่านระบบการจัดการภายใน ดังนั้นจึงไม่มีการกำหนดโครงสร้างทางภาษาหรือคำศัพท์ไว้ล่วงหน้า สิ่งที่สำคัญ คือ ปัญหาหรืองานที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติมีลำดับขั้นตอนของบทเรียนที่ต้องทำการฝึกฝนหรือความต้องการที่ต้องใช้ภาษาดังนั้น Prabu จึงได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานไว้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) และขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Task)

1) ขั้นตอนเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) เป็นขั้นที่ครูให้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียนหนึ่งกลุ่มหรือหนึ่งคนเพื่อเป็นการแสดงหรือสาธิตกิจกรรมก่อน เพื่อเป็นการลดความยากของกิจกรรมและมุ่งกระตุ้นเร้าความสนใจของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความคำนึงถึงภาษาที่ต้องนำมาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม นั่นเอง

2) ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Task) เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติจริงซึ่งส่วนใหญ่เพื่อจะให้นักเรียนปฏิบัติเป็นงานเดี่ยวและหลังปฏิบัติกิจกรรมครูจะต้องให้ข้อมูลป้อนกลับกับนักเรียนด้วย

Wills (1996: 23-24) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นการปฏิบัติงานไว้ดังนี้

1) ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) เป็นการแนะนำหัวข้อและงานที่จะปฏิบัติ โดยผู้สอนจะนำเสนอหัวข้อของแต่ละบทเรียนต่อผู้เรียน นำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้ รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะของงานที่จะปฏิบัติ ขณะที่ผู้เรียนทำความเข้าใจกับหัวข้อ ลักษณะของงานที่ได้รับมอบหมายทบทวนคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาต่าง ๆ

2) ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Task-cycle) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ปฏิบัติงาน ที่ได้รับมอบหมายแล้วจึงนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนจะเฝ้าดูการปฏิบัติงานดังกล่าว อาจให้ความช่วยเหลือหรือกระตุ้นผู้เรียนระหว่างการปฏิบัติงานและให้ข้อมูลย้อนกลับเมื่อ

ผู้เรียนปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้วซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมงาน ขั้นเตรียมนำเสนอ และขั้นนำเสนอ

2.1) ขั้นเตรียมงานผู้เรียนจะร่วมกันทำงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มหน้าที่ของผู้สอน คือ การชี้แนะ และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่น ๆ

2.2) ขั้นเตรียมนำเสนอผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มจะเตรียมการนำเสนอผลงานของตนเองและทำการฝึกซ้อมก่อนการนำเสนอ

2.3) ขั้นนำเสนอ ผู้เรียนจะนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน ผู้สอนอาจช่วยสรุปหรือโยงเนื้อความให้พร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับเนื้อหาและการใช้ภาษาของผู้นำเสนอ

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) ประกอบด้วยขั้นตอนอยู่ 2 ขั้นตอน

3.1) ขั้นวิเคราะห์ภาษา ในขั้นวิเคราะห์ภาษา ผู้เรียนในแต่ละคู่หรือแต่ละกลุ่มจะช่วยกันวิเคราะห์และอภิปรายลักษณะสำคัญของคำศัพท์โครงสร้างประโยครูปแบบภาษาและรวบรวมปัญหาที่พบ

3.2) ขั้นฝึกภาษาจะนำปัญหาจากขั้นวิเคราะห์ภาษามาทำการฝึกฝน โดยผู้สอนจะทบทวนคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนทั้งชั้นให้เกิดความถูกต้องความคล่องแคล่วมากขึ้น

จากทฤษฎีดังกล่าวทำให้ทราบว่าขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาที่เน้นการปฏิบัติงานประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนการปฏิบัติเป็นการแนะนำหัวข้อและงานที่จะปฏิบัติ นำเสนอคำศัพท์ โครงสร้าง ประโยค รูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้ 2) ขั้นปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายแล้วจึงนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน และ 3) ขั้นมุ่งเน้นภาษาซึ่งผู้เรียนจะช่วยกันวิเคราะห์และอภิปรายลักษณะสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้าง ประโยค รูปแบบภาษามีการทบทวนและฝึกฝนข้อผิดพลาดให้เกิดความถูกต้องคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น

Ellis (2003: 244-262) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนแบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมนักเรียนให้สามารถปฏิบัติงานได้ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้นั้นซึ่งต้องอาศัยวิธีการ 4 วิธีการดังต่อไปนี้

1.1) สนับสนุนนักเรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับภาระงาน (Task)

1.2) ให้นักเรียนสังเกตรูปแบบของการทำภาระงาน (Task)

1.3) กระตุ้นนักเรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานแต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติงานในขั้นตอนต่อไป

1.4) วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับภาระงานหลัก ได้แก่ การวางแผนการปฏิบัติงานสำหรับนักเรียน การนำแบบแผนที่ชี้แนะรูปแบบภาษา และการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา

2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task หรือที่ Willis ใช้ว่า Task cycle) มีวิธีการทำภาระงาน 2 วิธีในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้

2.1) คุณลักษณะของภาระงาน (Task performance options) คุณลักษณะต่าง ๆ ของภาระงานที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น ประการแรก การกำหนดเวลาในการทำภาระงานถ้าผู้สอนเน้นการใช้ภาษาที่

ถูกต้อง (Accuracy) ในการปฏิบัติงานควรให้นักเรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้านักเรียนเน้นการใช้ภาษาอย่างดี (Fluency) ควรกำหนดระยะเวลาให้นักเรียนเพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงถึงเรื่องความถูกต้อง ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับนักเรียน ในขณะที่นักเรียนกำลังทำภาระงาน และประการที่สาม คือ การให้คำแนะนำส่วนของภาระงานที่นักเรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายนักเรียน เช่น พนักงานที่ต้องการตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในภาระงานเพิ่มขึ้น

2.2) คุณลักษณะด้านกระบวนการ (Process options) คือ ขั้นตอนของภาระงานที่กำหนดให้นักเรียนทำตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3) ขั้นหลังการปฏิบัติ (Post-task หรือที่ Willis ใช้ว่า Language focus) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารร่วมทางภาษาที่ใช้ในภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่นักเรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาได้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายสุดให้นักเรียนได้ทำซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเองและในการปฏิบัติงานนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

Nunan, 2004 (อ้างถึงใน คุณภาพ มีเจริญ, 2563: 33) ได้เสนอขั้นตอนในการดำเนินการสอนด้วยภาระงาน ดังนี้

- 1) ขั้นตอนการสร้าง ทบทวนโครงสร้างความรู้เดิมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน (Schema Building)
- 2) ขั้นตอนการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย โครงสร้างทางไวยากรณ์โดยเป็นคำศัพท์ที่เป็นเนื้อหาในบทเรียน (Controlled Practice)
- 3) ขั้นตอนการฝึกทักษะการฟัง โดยออกแบบภาระงานให้สอดคล้องกับบทสนทนา (Authentic Listening Practice)
- 4) ขั้นตอนการมุ่งเน้นที่องค์ประกอบทางภาษา (Focus on Linguistic Elements)
- 5) ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระในกิจกรรมการสื่อสาร (Provide Freer Practice)
- 6) ขั้นตอนการทำกิจกรรมภาระงาน (Introduce the Pedagogical)

จากขั้นตอนการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นสื่อการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการตอบสนองความต้องการของนักเรียนโดยตรง อีกทั้งนักเรียนยังสามารถวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแต่ละขั้นตอนของหลักการเรียนรู้ข้างต้นนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนนั้นทำหน้าที่เพียงคอยอำนวยความสะดวกให้ คำแนะนำเท่านั้น

3. ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

Brumfit (1984: 65) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมที่เน้นภาระงานว่าเป็น การสร้างปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนหาวิธีการแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุป การสร้างสถานการณ์บังคับจะทำให้ ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายต่อเนื่อง จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่าง เหมาะสมในสถานการณ์จริง

Prabu (1979: 77-79) Willis (1996: 137) Nunan (2004: 59-61) Ellis (2003: 296-299) เสนอขึ้นเน้นความรู้ทางภาษา (Language Focus) ประกอบไปด้วย

- 1) ชั้นวิเคราะห์ภาษา
- 2) ชั้นฝึกภาษา
- 3) ชั้นการฝึกทักษะการฟัง
- 4) ชั้นหลังการปฏิบัติ (post-task หรือ language Focus)
- 5) ขั้นตอนการมุ่งเน้นที่องค์ประกอบทางภาษา
- 6) ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระในกิจกรรมการสื่อสาร
- 7) ขั้นตอนการทำกิจกรรมภาระงานภาษาที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกันจึงจะทำให้สามารถ

พัฒนาความสามารถทางภาษาได้เหมาะสมกับ สถานการณ์จริง

Willis (1996: 23) ได้กล่าว การที่ผู้เรียนปฏิบัติงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มตามการเรียนรู้ที่เน้น ภาระงานมีข้อดี ดังนี้

- 1) ผู้เรียนเกิดความมั่นใจที่จะใช้ภาษาที่ตนเองรู้จักกับกลุ่มเพื่อนมากยิ่งขึ้น
- 2) ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสร้างปฏิสัมพันธ์แบบทันทีทันใดในชั้นเรียน โดยต้อง สร้างประโยชน์เอง ในขณะที่เดียวกันต้องคอยฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดด้วย
- 3) ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการแลกเปลี่ยนบทบาทในการพูดถาม-ตอบ
- 4) ผู้เรียนมีโอกาสสังเกตการสื่อความหมายของผู้เรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน
- 5) ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมายและเรียนรู้การร่วมมือกับเพื่อนในการเน้นการพูดเพื่อ การสื่อสารเพื่อความหมาย
- 6) ผู้เรียนมีส่วนร่วมปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนอย่างสมบูรณ์ ได้เรียนรู้วิธีการเริ่มบทสนทนา และจบการสนทนาและการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างการสนทนา
- 7) ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองใช้กลวิธีในการสื่อสารหลายแบบ เช่น การตรวจสอบ ความเข้าใจ การจับความคิดของผู้อื่น
- 8) มีความมั่นใจในการพูดมากขึ้นสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนเพื่อให้งานเสร็จสมบูรณ์ โดยการใช้ภาษาเป้าหมาย

จากประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ภาระงานเน้นการลงมือปฏิบัติ จะส่งผลทำให้ให้นักเรียนมีโอกาสในการฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเกิดความคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีความสนุกสนานและ เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมีประโยชน์ ในการสอนภาษาโดยพัฒนาผ่านการทำกิจกรรมภาระงาน

4. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Ellis (2003: 296-299) ได้เสนอว่า การประเมินศักยภาพของผู้เรียนสามารถทำได้ 3 วิธี ดังนี้

1) การประเมินตามผลลัพธ์ (Direct assessment of outcomes) การประเมินศักยภาพโดยเน้นที่ผลลัพธ์ของภาระงาน

2) การประเมินเชิงวิเคราะห์ภาษา (Discourse analytic measure) คือ การประเมินศักยภาพโดยเน้นการวิเคราะห์ภาษาของผู้เรียน เช่น ความคล่อง ความถูกต้อง และความหลากหลายของภาษา

3) การประเมินโดยใช้แบบประเมิน (External rating) คือ การประเมินตามเกณฑ์ที่ผู้ประเมินกำหนด เช่น Skehan (1998: 132) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินศักยภาพทางภาษาในงานวิจัยของเขาไว้ 3 ด้าน คือ ความถูกต้อง ความหลากหลาย และความคล่องแคล่วทางภาษา

นอกจากนี้ Ellis, 2003 (อ้างถึงใน ฌรัฐพงษ์ ธาณีกุล, 2567: 24-25) กล่าวว่า การประเมินผลเชิงประจักษ์ประกอบไปด้วย 2 ประเภท ดังนี้

1) การประเมินผลแบบจุลภาค (Micro-evaluation of tasks) คือ การประเมินภาระงานหลังที่ผู้เรียนดำเนินภาระงานเสร็จในแต่ละครั้ง เพื่อระบุจุดแข็งและจุดบกพร่อง และนำจุดบกพร่องไปใช้ปรับปรุงกิจกรรมภาระงานครั้งต่อไป ซึ่งการประเมินผลรูปแบบนี้ประกอบไปด้วย 3 รูปแบบย่อย ดังนี้

1.1) การประเมินผลโดยผู้เรียน (Student-based evaluation) คือ การสอบถามทัศนคติหรือความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมภาระงาน

1.2) การประเมินผลตามหัวข้อการสอน (Response-based evaluation) คือ การประเมินผู้เรียนในขณะที่ทำภาระงาน และการประเมินผลงานของผู้เรียน โดยเน้นความตรงประเด็นและความถูกต้องตามหัวข้อที่สอน

1.3) การประเมินผลตามผลการเรียนรู้ (Learning-based evaluation) คือ การวัดประเมินผลตามผลการเรียนรู้ เช่น คะแนนสอบก่อน-หลังเรียน

2) การประเมินผลแบบมหภาค (Macro-evaluation of tasks) คือ การวัดประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ในครั้งต่อไป

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าในการจัดการเรียนรู้แบบภาระงานเป็นกระบวนการที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญประกอบไปด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task-cycle) 3) ขั้นหลังการปฏิบัติ (Post-task) กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายของภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการในการดำเนินภาระงานนั้น โดยมีข้อมูลทางภาษาและกิจกรรมเพื่อใช้ในการดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างสมจริง ทั้งนี้ในกิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีการระบุขั้นตอนที่ชัดเจนและมีการกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนว่ามีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรและมีการประเมินผลภาระงานว่านักเรียนสามารถปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

เทคนิคกระบวนการกลุ่ม

1. ความหมายและหลักการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

กระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการกลุ่มในการทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และมีการดำเนินงานร่วมกัน โดยมีผู้นำและกลุ่มสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ก็มีการทำหน้าที่อย่างเหมาะสม และมีกระบวนการในการทำงานที่ดีเพื่อนำกลุ่มไปสู่วัตถุประสงค์

ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ครูอาจจะมี การสอนที่แตกต่างและหลากหลาย ทั้งที่เป็นการสอนกลุ่มใหญ่หรือการสอนทั้งชั้น หรือแม้แต่การสอนที่เป็นรายบุคคล เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาและลักษณะของนักเรียน การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มก็เป็นเทคนิคการสอนที่ใช้เพื่อจัดกลุ่มให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งนักเรียนจะได้รับทั้งความรู้และประสบการณ์ตรง ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะทางด้านการคิด การวางแผน การตัดสินใจ และทักษะทางสังคมต่าง ๆ รวมทั้งทักษะในการแก้ปัญหาอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้า ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของกระบวนการกลุ่มไว้ดังต่อไปนี้

กรมวิชาการ, 2541 (อ้างถึงใน สุพัฏฐรา อ้นลำพูล, 2544: 3) กระบวนการกลุ่ม หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในด้านทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่บกพร่องเป็นปัญหาสมควรแก้ไขเป็นวิธีการเปิดโอกาส ให้นักเรียนได้เข้าใจความต้องการของตนเองและของผู้อื่น จากการสัมผัสด้วยการปฏิบัติจึงเกิดการค้นพบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นด้วย

ทิตนา แชมมณี (2545: 139) กล่าวว่า เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับการรวมตัวกันของกลุ่มเพื่อปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายซึ่งการปฏิบัติงานจะเป็นไปในทิศทางใดนั้นขึ้นอยู่กับพลังผลักดันที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของกลุ่ม อาทิผู้นำ กลุ่มแบบแผนการสื่อสารและการใช้อำนาจของกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและปัญหาต่าง ๆ ของกลุ่ม

ทิตนา แชมมณี (2545: 142) ได้ศึกษาและคิดค้นพร้อมทั้งให้ความหมายของทฤษฎีกระบวนการกลุ่มในการสอนว่า เป็นการสอนที่เน้นหรือให้ความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องของพฤติกรรมของคนที่มิผลกระทบบต่อกันและกันโดยครูผู้สอนพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักการเรียนรู้ของทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม ดังนี้

1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ตื่นตัวมีชีวิตชีวา (Active Learning) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี เมื่อผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของตน

2) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแหล่งต่าง ๆ กัน มิใช่จากแหล่งใดแหล่งหนึ่งเพียงแหล่งเดียว ประสบการณ์ความรู้สึกริณีกรคิดของแต่ละบุคคลถือว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ

3) การเรียนรู้ที่ดีจะต้องเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากความเข้าใจ การเรียนรู้ที่ดีจะต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และสามารถใช้ในการเรียนรู้ให้เป็นประโยชน์ได้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบด้วยตนเองมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจลึกซึ้งและจดจำได้ดี

4) การเรียนรู้กระบวนการมีความสำคัญ กระบวนการเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และคำตอบต่าง ๆ ที่ต้องการผลงานต่าง ๆ จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใดขึ้นกับกระบวนการเป็นสำคัญ ดังนั้นการเรียนรู้ที่ดีจึงต้องเน้นกระบวนการด้วย

5) การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน คือ การเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งนั้นมากขึ้นและเกิดความรู้เพิ่มขึ้น

อารีย์ ชูมณี (2546: 29) ได้ให้ความหมายของกระบวนการกลุ่มไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่สมาชิกภายในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างอิสระและทุกคนมีบทบาทหน้าที่ทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกิจกรรมนั้นเป็นชุดของกิจกรรมที่ทำให้กลุ่มได้ผลงานอันเดียวกันและจากการที่ได้ผลงานนั้นทำให้สมาชิกทุกคนได้รับความรู้ความเข้าใจเกิดทักษะคล้ายกัน และมีความรู้สึกที่ดีต่อสมาชิกภายในกลุ่มด้วย

เสถียร จิรรังสิมันต์ (2549: 29) ได้ให้ความหมายของกระบวนการกลุ่มว่า หมายถึง บุคคลที่สอนตั้งแต่สองคนขึ้นไปมารวมกัน หรือมาปรึกษาหารือกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อที่จะแก้ไขหรือขจัดขัดข้องในเรื่องนั้น ๆ หรือปัญหานั้นให้หมดไปหรือบรรลุให้ถึงวัตถุประสงค์ของตนเองที่มีจุดหมายเอาไว้

Johnson and Holubec, 1993 (อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2545: 25) กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) การปฏิบัติงานกลุ่มหรือกระบวนการกลุ่ม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือกันองค์ประกอบหนึ่ง กระบวนการจะปรากฏเมื่อสมาชิกร่วมกันอภิปรายจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การทำงานร่วมกันทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายและเป็นกระบวนการการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้เกิดประสิทธิภาพของสมาชิกและบุคคลภายในกลุ่ม

จากความหมายข้างต้นสรุปว่า กระบวนการกลุ่ม หมายถึง กระบวนการการทำงานอย่างมีขั้นตอนหรือวิธีการปฏิบัติงานร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ขนาดของกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในกลุ่มมีการกำหนดเป้าหมาย การวางแผนการทำงานร่วมกัน เรียนรู้ร่วมกัน การปฏิบัติกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งร่วมกันเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่มีการกำหนดไว้

2. หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ทิตนา แคมมณี (2545: 143-145) กล่าวถึง หลักการสอนแบบกระบวนการกลุ่มไว้ว่า ความเชื่อในหลักการเรียนรู้ดังกล่าวสะท้อนไปสู่หลักการสอนที่ใช้ในการสอนเรื่องกระบวนการกลุ่มโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้

2.1 ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างทั่วถึงและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (Active Participation) การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียนและเรียนอย่างมีชีวิตชีวา

2.2 ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มได้พูดคุยปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน (Group Interaction) ข้อมูล

ต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นและเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สามารถอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ข้อมูลและทัศนคติที่กว้างและหลากหลาย

2.3 ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสำคัญในการเรียนรู้ โดยครูพยายามจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นหาและค้นพบคำตอบด้วยตนเอง (Experiential Learning) ทั้งนี้เพราะการค้นหาและค้นพบความจริงใด ๆ จากประสบการณ์ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนมักจะจดจำได้ดีและมีความหมายโดยตรงต่อผู้เรียนและมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

2.4 เน้นกระบวนการ (Process Oriented) โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการกลุ่มและกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน มิใช่มุ่งพิจารณาถึงผลงานแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพของผลงานขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการด้วย ดังนั้นการเรียนรู้กระบวนการจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ผลงานดีขึ้น

2.5 เน้นการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (Application of knowledge) โดยให้ผู้เรียนมีโอกาส คิดหาแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครูพยายามส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติจริงเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสิ่งที่เรียนลึกซึ้งขึ้นและเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น จากหลักการสอนเรื่องกระบวนการกลุ่ม และหลักการเรียนรู้และการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม เราสามารถนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ในการสอนโดยทั่ว ๆ ไปได้เป็นอย่างดี แนวทางการนำไปใช้ที่เห็นได้ชัดเจน มีดังนี้

2.5.1 นำหลักการเรียนรู้และหลักการสอนของกระบวนการกลุ่มไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนแบบต่าง ๆ เข้าช่วย กล่าวคือ เมื่อครูจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็ต้องตั้งแนวให้แก่ตนเองว่า

1) ทำอย่างไรจึงจะช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากและทั่วถึง

2) ทำอย่างไรจึงจะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อมูลและเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในกลุ่ม

3) ทำอย่างไรจึงจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพบคำตอบด้วยตนเอง

4) ทำอย่างไรจึงจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคุมกลับไปกับผลงาน

5) ทำอย่างไรจึงจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้จริง ครูสามารถนำคำถามเหล่านี้มาใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมหากกิจกรรมการเรียนการสอนใดมีคุณสมบัติครบทั้ง 5 ประการแล้ว ก็คาดหวังได้ว่าผู้เรียนมีโอกาสที่จะเกิดการเรียนรู้ไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สูง

2.5.2 การสอนกระบวนการกลุ่มโดยบูรณาการในเนื้อหาสาระต่าง ๆ กล่าวคือ เมื่อใดก็ตามที่ครูสอนเนื้อหาสาระโดยมีการจัดกิจกรรมกลุ่มครูควรเอาใจใส่สอน ฟัง หรือดูแลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มที่ดีควบคู่ด้วยซึ่งก็หมายความว่าครูต้องช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะในการแสดงบทบาทหน้าที่ของผู้นำกลุ่มที่ดีและสมาชิกกลุ่มที่ดี รวมทั้งเรียนรู้และฝึกฝนวิธีการ กระบวนการทำงานที่เหมาะสมด้วย การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มจึงไม่ได้หมายความถึงการสอนแบบแบ่งกลุ่มที่มีลักษณะเป็นเพียงการแบ่งกลุ่มผู้เรียนแล้ว ปล่อยให้ให้นักเรียนทำงานกันไป เสร็จแล้วนำผลงานประเมินเท่านั้น แต่หมายถึงการสอนที่เน้นกระบวนการ

- 1) ครูให้ความรู้และแนะแนวทางแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และวิธีการที่ผู้เรียนจะทำและใช้ในการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ
- 2) ครูฝึกให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรม ปฏิบัติตนในการร่วมกลุ่ม และการทำงานกลุ่มอย่างถูกต้องเหมาะสม
- 3) ครูฝึกให้ผู้เรียนวิเคราะห์ปัญหาของกลุ่มและแก้ปัญหาของกลุ่มได้

2.5.3 การสอนกระบวนการกลุ่มให้เน้นหรือให้ความสนใจเป็นพิเศษในปัญหาของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่มีผลกระทบต่ออีกและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพการณ์ของการทำงานร่วมกันเพราะปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่หากไม่ได้รับการแก้ไขจะเป็นผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนการให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาด้านกลุ่มสัมพันธ์หรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนมีผลกระทบต่ออีกและกัน นอกจากจะเป็นการช่วยให้ผลการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น แล้วยังเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะในการปรับตัวและการอยู่ร่วมกันผู้อื่นซึ่งเป็นที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอีกด้วย ปัญหาความสัมพันธ์ของผู้เรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนมักมีอยู่เป็นประจำมากมาย

หลักการสอนแบบกระบวนการกลุ่มที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แหล่งความรู้เกิดจากผู้เรียนทุกคน ครูจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนสามารถค้นหาคำตอบด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้โดยสามารถจัดการสอนด้วยวิธีการสอนแบบต่าง ๆ

3. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

วรรณทิพา รอดแรงคำ และพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2542: 7-10) ได้กล่าวว่า การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ควบคู่กับกระบวนการกลุ่มในการแสวงหาความรู้ นั้น กลุ่มที่ดีต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ผู้นำสมาชิกกลุ่มและกระบวนการการทำงาน

กระบวนการกลุ่มประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ผู้นำและสมาชิก ซึ่งมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันเพื่อผลสำเร็จในกระบวนการการทำงานกลุ่ม

ผู้นำ ความหมาย ผู้นำในความหมายที่แท้จริง คือ บุคคลที่พยายามรวบรวมความต้องการและประสานความคิดของสมาชิกในกลุ่มเข้าด้วยกัน ผู้นำจะมีส่วนช่วยให้กลุ่มได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการทำงานและดำเนินการจนบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น โดยวิธีการที่เหมาะสม ผู้นำไม่ใช่ผู้ที่มีความสูงส่งแต่คือผู้ที่สามารถกระตุ้นให้คนทำงานด้วยกันได้ มีข้อควรคำนึงว่าคนทุกคนสามารถเป็นผู้นำที่ดีได้และเป็นสิ่งที่ทุกคนควรกระทำ ผู้ที่เป็นผู้นำควรเป็นผู้ตามที่ดีในขณะเดียวกันด้วย

ทิสนา แคมมณี (2545: 17) ได้กล่าวถึง ประเภทของผู้นำ 3 แบบไว้ดังนี้

- 1) อัตตาธิปไตย (Autocratic) ผู้นำแบบอัตตาธิปไตยจะทำงานแบบสั่งการ ตัดสินใจคนเดียว ไม่ให้สมาชิกได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- 2) ประชาธิปไตย (Democratic) ผู้นำแบบประชาธิปไตย ทำงานแบบให้สมาชิกกลุ่มได้แสดงความคิดเห็น อภิปราย และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ กระตุ้นและเอื้อให้สมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วม สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกัน มีความใส่ใจต่ออารมณ์ความรู้สึกและความต้องการของสมาชิกกลุ่ม

3) ตามสบาย (Laissez-faire) ผู้นำแบบตามสบายจะไม่ตัดสินใจใด ๆ ทั้งสิ้น ลักษณะความเป็นหน้าที่ในการนำกลุ่มให้ไปสู่เป้าหมายอย่างไรก็ตามเราจะพบได้ว่า ผู้นำจำนวนมากมีลักษณะเฉพาะตนและการทำหน้าที่ของตนแตกต่างกันไป

ทิสนา แคมมณี (2545: 17) ได้กล่าวถึง ผู้นำที่ดีควรประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการ คือ

- 1) มีความรู้และสติปัญญา (Intelligence)
  - 1.1) เป็นนักคิดที่คิดได้อย่างรวดเร็วและชัดเจน
  - 1.2) มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาการทำงานและปัญหาสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกได้
  - 1.3) เป็นนักวางแผนที่ถี่ถ้วนและมีความยืดหยุ่นในการทำงาน
  - 1.4) มีความสามารถในการสื่อสาร กล่าวคือ สามารถใช้ภาษาแสดงความคิดของตนให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย และสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นสื่อสารมายังตนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
- 2) มีวุฒิภาวะและความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง (Social Maturity & Breath)
  - 2.1) ให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างกว้างขวางเป็นคนหูตากว้างไกล
  - 2.2) อุดหนุน และมีอารมณ์มั่นคงต่อการโจมตีหรือต่อปฏิกริยาและความขัดแย้งในกลุ่ม
  - 2.3) เป็นคนตรงไปตรงมา และวางตนเป็นกลางอยู่เสมอ ผู้นำที่ดีจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลต่าง ๆ และให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ต้องไม่มีความลาดเอียงอคติและความเกลียดชังผู้อื่น
- 3) มีแรงจูงใจ (Inner Motivation)
  - 3.1) ผู้นำต้องเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จเป็นอย่างสูงและจะต้องมีสิ่งที่เป็นความต้องการสูงสุดของมนุษย์ทุกคน นั่นก็คือการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง คือ ต้องรู้ความสามารถของตนเองและยอมรับข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้เพราะในการที่กลุ่มจะทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เขาจะต้องเป็นผู้นำที่ทำงานหนักและมีความรับผิดชอบสูงกว่าใคร ผู้นำกลุ่มที่ดีจึงไม่ควรเป็นคนที่อ่อนแอ ท้อแท้หรือยอมแพ้ง่าย แต่ต้องเป็นคนที่ยอดทนและมีความตั้งใจสูง แล้วยังต้องใช้ความสามารถที่มีอยู่ในการชักจูงให้ผู้อื่นอยากทำงานและมีกำลังใจในการทำงานร่วมกับตนเอง
  - 3.2) ผู้นำกลุ่มที่ดีจะต้องเป็นคนที่มีความบุคลิกภาพที่ดี
- 4) มีความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนมนุษย์ (Human Relations Attitudes) ผู้นำจะต้องเข้าใจว่าเขากำลังทำงานกับมนุษย์ไม่ใช่เครื่องจักร เขาต้องพยายามหาวิธีการต่าง ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีระหว่างกัน
  - 4.1) ความสำเร็จของงาน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม และความสำเร็จนี้เกิดขึ้นได้เมื่อเขาสามารถกระตุ้นทุกคนให้ความร่วมมือในการทำงานนี้
  - 4.2) ให้ความสนใจกับความต้องการของสมาชิกทุกคน และหาทางส่งเสริมให้ทุกคนสนใจซึ่งกันและกัน
  - 4.3) หาวิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมกับกลุ่มโดยวิธีการละมุนละม่อม
  - 4.4) ใช้วิธีการสั่งการแต่ไม่ใช่เผด็จการ บทบาทความเป็นผู้นำกลุ่ม ควรกระทำเพื่อให้กลุ่มสามารถทำงานให้ประสบผลสำเร็จด้วยดี มี 4 ประการ ดังต่อไปนี้

4.4.1) การริเริ่มการทำงานของกลุ่ม (Initiating) คือ บทบาทมีการริเริ่มการดำเนินงานของกลุ่มและช่วยให้กลุ่มทำงานไปได้ เสนอแนวทางในการคิดและการทำงานให้กลุ่ม เสนอวิธีการ ทำงานและกระตุ้นให้กลุ่มอภิปราย แลกเปลี่ยนความต้องการของกลุ่มเพื่อหาแนวทางในการทำงาน เป็นต้น

4.4.2) การวางระเบียบการทำงาน (Regulating) คือ บทบาทในการริเริ่มการแนะนำแนวทางและกระตุ้นการทำงานของกลุ่ม เช่น การตั้งเป้าหมายในการทำงาน วางขั้นตอนในการทำงาน กำหนดระยะเวลาในการทำงาน การสรุปรวบรวมข้อมูล เป็นต้น

4.4.3) การเสนอข้อมูล (Informing) คือ บทบาทในการเสนอข้อมูลและความคิดใหม่ ๆ ให้แก่กลุ่มเช่นเดียวกับสมาชิกอื่น ๆ

4.4.4) การสนับสนุนบรรยากาศในการทำงาน (Supporting) คือ บทบาทการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานช่วยให้ทุกคนอยากทำงาน เช่น กระตุ้นให้ทุกคนอยากทำงาน การประนีประนอม การลดความตึงเครียดในการทำงาน การควบคุมสถานการณ์ในกลุ่ม เป็นต้น

5) การประเมินผล (Evaluating) คือ บทบาทที่ช่วยให้กลุ่มประเมินการทำงาน ประเมินการตัดสินใจ จุดมุ่งหมาย และวิธีการของกลุ่มเพื่อช่วยให้ได้ข้อสรุปที่ถูกต้องแน่นอนในบทบาททั้ง 5 ข้อนี้ บทบาทแรกที่มีความจำเป็นมากในระยะแรกของการทำงาน คือ บทบาทในการเสนอข้อมูลและวางระเบียบในการทำงานจะมีความจำเป็นมากในระยะที่จะหาข้อสรุปของกลุ่ม ส่วนการสร้างบรรยากาศในการทำงานและการประเมินผลนั้น จะมีความจำเป็นในทุกๆระยะ ข้อควรคำนึงในการเป็นผู้นำในการทำงานบทบาทความเป็นผู้นำเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับกลุ่มซึ่งสมาชิกทุกคนของกลุ่มควรคำนึงว่าทุกคนมีโอกาที่จะช่วยกลุ่มได้ไม่จำเป็นต้องให้ผู้นำเป็นผู้ดำเนินการแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งมีข้อควรคำนึงในการเป็นผู้นำกลุ่ม ดังนี้

5.1) ภาวะการณ เป็นผู้นำเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ (Leadership can be learned) การเป็นผู้นำไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นโดยกรรมพันธุ์หรือเป็นพรสวรรค์เฉพาะบุคคลเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ต้องอาศัยการฝึกฝนซึ่งเริ่มจากการเป็นผู้นำที่มีส่วนร่วมในกลุ่มและพัฒนาขึ้นได้จากประสบการณ์

5.2) ความเป็นผู้นำเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องทำร่วมกัน (Leadership is a shared matter) การทำงานใด ๆ ผู้นำควรคำนึงว่าตนจะทำงานคนเดียวไม่ได้ ต้องอาศัยความร่วมมือที่ดีจากสมาชิกทุกคนซึ่งผู้นำควรกำหนดบทบาทหน้าที่ให้กับสมาชิกทุกคนเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการทำงานและสมาชิกรู้ขอบข่ายหน้าที่ของตนเอง นอกจากนั้นยังควรให้ทุกคนทราบเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกลุ่ม ทั้งนี้เพราะความพอใจเกิดขึ้นได้จากทุกคนได้มีโอกาสร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน

5.3) ผู้นำจะต้องมีทักษะในการทำงาน (Process Skills are essential) ในการทำงานผู้นำ และสมาชิกจะต้องร่วมกำหนดไว้ให้ชัดเจนว่าใครจะทำอะไร อย่างไร ที่ไหน เมื่อไหร่ และมีการวางแผนงานและโครงสร้างของงานไว้ให้เป็นที่ทราบโดยทั่วไปและสมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างแท้จริง กล่าวคือ ต้องเป็นผู้ที่ลงทั้งร่างกายและแรงใจโดยเป็นผู้เสนอความคิดและลงมือปฏิบัติงานนั้นร่วมกัน

5.4) ผู้นำควรมีทักษะในการคิดค้นและหาวิธีแก้ปัญหา (Diagnostic Skill is Basic) ในการทำงานผู้นำต้องคอยสอดส่องติดตามผลงานทุกระยะต้องคอยสังเกตอุปสรรคและปัญหาที่ทำงาน

ล่าช้าแล้วพยายามวินิจฉัยปัญหาและหาวิธีแก้ปัญหาที่อยู่นอกระบบ ในการทำงานโดยทั่วไปเราพบว่า สมาชิกกลุ่มส่วนมากมักยึดบทบาทใดบทบาทหนึ่งเพียงบทบาทเดียว เช่น เป็นประธาน เลขานุการ หรือผู้คอยสนับสนุนผู้อื่นโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเราเข้าใจว่าสมาชิกแต่ละคนมีความจำเป็น และสามารถเป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตามได้เท่ากัน โดยควรฝึกกระทำหน้าที่ต่าง ๆ หมุนเวียนอยู่เสมอ ก็จะช่วยให้สามารถทำงานสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว การเป็นผู้นำที่ดีไม่ใช่สิ่งที่สถาบันใดหรือตำราเล่มไหน จะสอนได้ แต่ต้องอาศัยเทคนิควิธีของแต่ละคนในการแก้ปัญหา และอาศัยการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งผู้นำที่ประสบผลสำเร็จมักเป็นผู้ที่พยายามศึกษาและค้นคิดวิธีการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการทำงานกลุ่มของตนอยู่เสมอ

4. สมาชิกกลุ่ม

ทิสนา แชมมณี (2545: 24) ได้กล่าวว่า สมาชิกกลุ่ม หมายถึง ผู้ร่วมงานทุกคนที่อยู่ในกลุ่ม ที่มีเป้าหมายในการดำเนินงานร่วมกันและมีภาระรับผิดชอบร่วมกันจะทำให้งานสำเร็จตามเป้าหมายนั้น เพื่อประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มและสมาชิกกลุ่มที่ดีมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของกลุ่มหากกลุ่มใดมีสมาชิกที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานกลุ่ม ย่อมมีแนวโน้มที่จะได้รับความสำเร็จคุณสมบัติของสมาชิกกลุ่มที่ดีโดยทั่วไปมีดังนี้

- 1) มีความเข้าใจและกระตือรือร้นที่จะทำงาน
- 2) มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มที่ดี รู้ว่าตนควรจะทำอะไรบ้าง
- 3) มีความรับผิดชอบในภาระหน้าที่ของตนเพื่อให้งานบรรลุผลตามเป้าหมาย
- 4) มีลักษณะของความเป็นประชาธิปไตย กล่าวคือเป็นผู้มีใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจ
- 5) ไม่เห็นประโยชน์ส่วนตนจนเกินไป ควรเป็นผู้รู้จักประสานประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวมเข้าด้วยกัน กลุ่มงานใดมีสมาชิกที่มีคุณสมบัติ 5 ประการดังกล่าว นับเป็นกลุ่มที่มีโอกาสบรรลุผลสำเร็จสูง และบุคคลใดที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น ก็เป็นที่เชื่อได้ว่าบุคคลนั้นย่อมเป็นที่พึงปรารถนาของทุก ๆ กลุ่ม

บทบาทของสมาชิกกลุ่มในการทำงาน ทิสนา แชมมณี และคณะ (2545: 25) ได้แยกบทบาทของสมาชิกกลุ่มไว้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1) บทบาทเกี่ยวกับการทำงาน (Task Function) เป็นบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการงาน โครงการงาน หรือปัญหาต่าง ๆ ที่กลุ่มกำลังประสบอยู่รวมทั้งเรื่องราวที่กลุ่มกำลังอภิปรายถกเถียงกันและจุดมุ่งหมายในการดำเนินงานด้วย

2) บทบาทในการรวมกลุ่ม (Maintenance Function) หมายความว่า บทบาทต่าง ๆ ที่มีผลทำให้กลุ่มร่วมกันดำเนินการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ร่วมกันได้จนสำเร็จกลุ่มที่จะประสบความสำเร็จ คือ กลุ่มที่สมาชิกสามารถรวมอยู่กันเป็นเวลานาน ๆ เพื่อทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามต้องการและเป็นกลุ่มที่สมาชิกแสดงบทบาท ทั้งในด้านการทำงานและบทบาทในการรวมกลุ่มได้ดีทั้งสองอย่าง กล่าวคือ ไม่ใช่ที่กลุ่มจะทำงานเพื่อให้บรรลุผลงานตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการเท่านั้น แต่กลุ่มจะต้องแสวงหาวิธีการและช่วยให้กลุ่มเกิดความมั่นคงในการทำงานอีกด้วย ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะต้องคอยสังเกตกระบวนการทำงานและความสามารถของ

ตนเองอยู่เสมอ เพื่อว่าจะสามารถทำหน้าที่ที่จะให้กลุ่มร่วมกันอยู่ได้ทุกเมื่อ ถ้ากลุ่มต้องการกลุ่มที่มีบทบาทของสมาชิกจากเฉพาะบทบาทในหน้าที่การงานเท่านั้น จะเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ของการทำงานสูงมากเพียงช่วงหนึ่งเท่านั้นแต่ในไม่ช้ากลุ่มดังกล่าวก็จะประสบความสำเร็จไม่พอใจ ฯลฯ ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดต่ำลงและกลุ่มอาจแยกจากกันได้ ส่วนกลุ่มที่สมาชิกแสดงบทบาทในการรวมกลุ่มแต่เพียงอย่างเดียว จะเป็นกลุ่มที่มีความเป็นกันเองมาก สมาชิกจะมีแต่ความสุขจริงใจต่อกันแต่ผลสัมฤทธิ์ของการทำงานจะต่ำ ซึ่งกลุ่มเช่นนี้อาจจะรวมอยู่กันได้ไม่นานนักเพราะขาดจุดมุ่งหมายที่จะยึดถือร่วมกัน ถ้ากลุ่มใดก็ตามที่สมาชิกร่วมกันเพื่อจุดมุ่งหมายหรือการทำงานบางอย่างโดยที่แต่ละคนต่างแสดงบทบาทของตนเองเพียงอย่างเดียวก็จะทำให้เกิดความยุ่งเหยิงขึ้นได้ เพราะทุกคนก็ทำตามอำเภอใจของตนแรงผลักดันต่าง ๆ ที่มีผลต่อการทำงานกลุ่ม อิทธิพลที่ส่งผลต่อการทำงานกลุ่มอันจะเป็นสิ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มจะสูงหรือต่ำ นอกจากจะเกี่ยวข้องกับตัวเราเองแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกเรื่องที่ไม่ควรมองข้ามเป็นอย่างยิ่ง 2 ประการ คือ

- 1) การยอมรับผู้อื่น
- 2) การเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้งสองสิ่งนี้ล้วนเป็นเรื่องที่ฟังดูง่าย ๆ แต่ในความเป็นจริงแล้วในการทำงานกลุ่มหลาย ๆ คนยังไม่สามารถปฏิบัติตนในการยอมรับผู้อื่น หรือยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้อย่างเต็มที่ ซึ่งก็เป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ต้องการความมั่นใจว่าสมควรจะไว้เนื้อเชื่อใจคน ๆ นี้ได้แค่ไหน ซึ่งการยอมรับผู้อื่นนี้ถึงแม้บางคนจะไม่แสดงออกนอกคำพูดท่าทาง แต่บางครั้งการนิ่งเงียบก็อาจหมายถึงการไม่ยอมรับก็เป็นได้

5. รูปแบบและประเภทของกระบวนการกลุ่ม

ปรีชา คัมภีร์ปกรณัม (2540: 25-27) ได้กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มย่อยนี้ครูอาจจะแบ่งโดยมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

- 1) กลุ่มปฏิบัติติงาน (Task Group) กลุ่มนี้มีจุดเน้นอยู่ที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานร่วมกัน โดยอาจจะเป็นในรูปแบบของการช่วยกันแก้ปัญหาหรือการเสาะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมหรือปฏิบัติการอื่น ๆ ที่ครูได้มอบหมายให้แก่กลุ่ม
- 2) กลุ่มช่วยกันเรียน (Tutorial Group) การจัดกลุ่มประเภทนี้ต้องการให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจวิชาใดวิชาหนึ่งมารวมกัน เพื่อช่วยกันทบทวนหรือขยายเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจ
- 3) กลุ่มวิเคราะห์ปัญหา (Socratic Analysis Group) วัตถุประสงค์ของการจัดกลุ่มการสอนแบบนี้ คือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนหรือสมาชิกภายในกลุ่มได้วิจารณ์ถึงปัญหาที่ครูยกขึ้นมาหรือที่กลุ่มสนใจและพร้อมกันวิจารณ์ถึงความคิดเห็นของบุคคลอื่นได้อย่างมีเหตุผล อันเป็นการทำให้นักเรียนนำได้รับความรู้ใหม่ ๆ และในขณะเดียวกันจะได้พัฒนาความคิดของตนต่อไปด้วย
- 4) การจัดกลุ่มระดมความคิด (Brain Storming Group) การจัดกลุ่มการสอนวิธีนี้เป็น การเน้นเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้คิดและแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระเพื่อหาทางแก้ไขปัญหา

6. รูปแบบการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

รูปแบบการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540: 35-36) มีขั้นตอน ดังนี้

- 1) ตั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ทั้งจุดหมายทั่วไป และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

2) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนลงมือประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง และมีการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้มีประสบการณ์ในการทำงานกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1) ชี้นำเป็นการสร้างบรรยากาศและสมาธิของผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียน การสอน การจัดสถานที่การแบ่งนักเรียน ออกเป็นกลุ่มย่อย แนะนำวิธีดำเนินการสอน กติกาหรือกฎเกณฑ์ การทำงานระยะเวลาการทำงาน

2.2) ชี้นสอนเป็นขั้นที่ครูลงมือสอน โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง โดยกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องมีการคัดเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องในบทเรียน เช่น กิจกรรมและเพลง บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลองการอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น

2.3) ชี้นวิเคราะห์เมื่อดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แล้วจะให้นักเรียน วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม ความสัมพันธ์ในกลุ่ม ตลอดจนความร่วมมือใน การทำงานร่วมกัน โดยคิดวิเคราะห์ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานกลุ่มให้คนอื่นได้รับรู้เป็น การถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ของกันและกัน ชี้นวิเคราะห์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองเข้าใจ ผู้อื่นและมองเห็นปัญหาและวิธีการคิดที่เหมาะสมเพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงในการทำงาน เป็นการถ่ายโอน ประสบการณ์ที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นแนวคิดที่ต้องการด้วยตนเอง เป็นการขยายประสบการณ์ การเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสม

2.4) ชี้นสรุปและนำไปประยุกต์ใช้ นักเรียนสรุปความคิดให้เป็นหมวดหมู่ โดยครู กระตุ้นแนวทางและหาข้อสรุป จากนั้นนำข้อสรุปที่ค้นพบจากเนื้อหาวิชาที่เรียนไปประยุกต์ให้เข้ากับ ตนเองและนำหลักการที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงตนเอง ประยุกต์เข้ากับคนอื่นเพื่อแก้ปัญหาและ สร้างสรรค์สิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การปรับปรุงบุคลิกภาพ เกิดความเห็นอกเห็นใจ เคารพสิทธิของผู้อื่นแก้ปัญหา ประดิษฐ์สิ่งใหม่ เป็นต้น

2.5) ชี้นประเมินผล เป็นการประเมินผลว่า ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายมากน้อย เพียงใด โดยจะประเมินทั้งด้านเนื้อหาวิชาและด้านกลุ่มมนุษยสัมพันธ์ ได้แก่ ประเมินด้านมนุษยสัมพันธ์ ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม เช่น ผลการทำงาน ความสามัคคี คุณธรรมหรือค่านิยมของกลุ่ม ประเมินความสัมพันธ์ ในกลุ่ม จากการใช้สมาชิกติชมหรือวิจารณ์แก่กันโดยปราศจากอคติ จะทำให้ผู้เรียนสามารถประเมิน ตนเองได้ และจะทำผู้สอนเข้าใจนักเรียนได้อันจะทำให้ผู้เรียนผู้สอนเข้าใจปัญหาซึ่งกันและกันอันจะ เป็นหนทางในการนำไปพิจารณาแก้ปัญหาและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

7. ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม

การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มจำเป็นจะต้องศึกษาถึงทฤษฎีด้วยซึ่งทฤษฎีเกี่ยวกับ กระบวนการกลุ่มนี้ สுகนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545: 81-82) ได้รวบรวมและเรียบเรียงทฤษฎี เกี่ยวกับกลุ่มสัมพันธ์ไว้ ดังนี้

1) ทฤษฎีสนามทฤษฎีสนาม (Field Theory) ของเคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin) ทฤษฎีนี้ มีแนวคิดที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

2.1) พฤติกรรมจะเป็นผลมาจากพลังความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม

2.2) โครงสร้างของกลุ่มจะเกิดการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน

2.3) การรวมกลุ่มแต่ละครั้งจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยเป็นปฏิสัมพันธ์ในรูปการกระทำ (Act) ความรู้สึก (Feel) และความคิด (Thought)

2.4) องค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวไว้ในข้อ 2.1) – 2.3) จะก่อให้เกิดโครงสร้างของกลุ่มแต่ละครั้ง ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสมาชิกในกลุ่ม

2.5) สมาชิกในกลุ่มจะมีการปรับตัวเข้าหากันและพยายามช่วยกันทำงาน ซึ่งการที่บุคคลพยายามปรับบุคลิกภาพของตนที่มีความแตกต่างกันนี้จะก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทำให้เกิดพลังหรือแรงผลักดันของกลุ่มที่ทำให้การทำงานเป็นไปด้วยดี

2) ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory) ของเบลล์ (Bales) โฮมาน (Homans) และไวท์ (Whyte) แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีนี้คือ

2.1) ปฏิสัมพันธ์ทางร่างกาย (Physical Interaction)

2.2) ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal Interaction)

2.3) ปฏิสัมพันธ์ทางจิตใจ (Emotional Interaction) กิจกรรมต่าง ๆ ที่กระทำผ่านการมีปฏิสัมพันธ์นี้จะก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก (Sentiment) ขึ้น

3) ทฤษฎีระบบ (System Theory) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดสำคัญ คือ

3.1) กลุ่มจะประกอบด้วยโครงสร้างหรือระบบ ซึ่งจะมีการแสดงบทบาทและการกำหนดตำแหน่งหน้าที่ของสมาชิกอันถือว่าการลงทุน (Input) เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ (Output) อย่างใดอย่างหนึ่ง

3.2) การแสดงบทบาทตำแหน่งหน้าที่ของสมาชิกจะกระทำได้โดยการสื่อสารระหว่างกัน (Communication) และจากการเปิดเผยตัวเองในกลุ่ม (Open System)

4) ทฤษฎีสังคมมิติ (Sociometric Orientation) ของโมเรโน ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่สำคัญดังต่อไปนี้

4.1) การกระทำและจริยธรรมหรือขอบเขตการกระทำของกลุ่มจะเกิดความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะศึกษาได้โดยให้สมาชิกเลือกสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกัน

4.2) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ คือ การแสดงบทบาทจำลอง (Role Playing) หรือการใช้เครื่องมือวัดการเลือกทางสังคม (Goniometric Test)

5) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Orientation) ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่สำคัญ คือ

5.1) เมื่อบุคคลอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม จะต้องอาศัยความจูงใจ (Motivation Process) ซึ่งอาจเป็นรางวัลหรือผลจากการทำงานในกลุ่ม

5.2) ในการรวมกลุ่ม บุคคลจะมีโอกาสแสดงตนอย่างเปิดเผยหรือพยายามป้องกันปิดบังตนเอง โดยวิธีต่าง ๆ (Defense Mechanism) การใช้แนวคิดนี้ในการวิเคราะห์กลุ่มโดยให้บุคคลแสดงออกตามความเป็นจริง โดยใช้วิธีการบำบัดทางจิต (Therapy) ก็จะช่วยให้สมาชิกเกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น

6) ทฤษฎีจิตวิทยาทั่วไป (General Psychology) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่าการใช้หลักจิตวิทยาต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับรู้ การเรียนรู้ความคิดความเข้าใจ การให้แรงจูงใจ จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลในแง่การรวบรวมข้อมูล

จากการที่ได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มมาโดยตลอดแล้วนั้น ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า พฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันย่อมก่อให้เกิดผลในการเปลี่ยนแปลงทั้งตัวบุคคล และกลุ่ม โดยอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ เป็นตัวกำหนด แล้วจะทำให้เกิดผลงานที่ทำให้สมาชิกแต่ละคน มองเห็นคุณค่าของผลงานที่ได้ทำร่วมกันมา ซึ่งผลงานนี้จะก่อให้เกิดสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีความรู้สึกที่ดีต่อกันด้วย

8. ประเภทของกลุ่ม

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 7) ได้แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) กลุ่มปฐมภูมิ (Primary group) กลุ่มปฐมภูมินี้ นับเป็นส่วนสำคัญเบื้องต้นของการจัดระเบียบทางสังคมลักษณะที่สำคัญของกลุ่มปฐมภูมิคือความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างสมาชิกอีกทั้งสัมพันธ์ภาพที่มีคุณค่าและทัศนคติที่สมาชิกแสดงออกร่วมกันตลอดถึงค่านิยมที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่สมาชิกทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น กลุ่มพี่น้องในวงศาตญาติเดียวกัน เป็นต้น

2) กลุ่มทุติยภูมิ (Secondary group) กลุ่มประเภทนี้หมายถึงกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมที่ไม่มีลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิ โดยทั่วไปแล้วกลุ่มทุติยภูมิจะมีลักษณะเป็นกลุ่มใหญ่ จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีการกำหนดหน้าที่ มอบหมายความรับผิดชอบและความสัมพันธ์อันเป็นที่คาดหวังของแต่ละบุคคลในกลุ่ม เช่น กลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย เป็นต้น

9. หลักการแบ่งกลุ่ม

นักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักการแบ่งกลุ่มไว้ ดังนี้

เสริมศรี ไชยศรี (2528: 182-185) ได้กล่าวว่า การแบ่งกลุ่มโดยทั่วไปอาจกล่าวได้เป็นสองลักษณะ คือ การแบ่งกลุ่มตามจำนวนเด็กและการแบ่งกลุ่มตามลักษณะเด็ก

1) การแบ่งตามจำนวนเด็ก ในสภาพการเรียนการสอนเราสามารถซึ่งได้ว่า กลุ่มเด็กที่กำลังทำกิจกรรมการเรียนการสอนในขณะนั้นเป็นกลุ่มใหญ่ (large group) กลุ่มย่อย (small group) หรือรายบุคคล (individual students) ในแต่ละกลุ่มเหล่านี้จะมีวิธีการเรียนการสอนต่าง ๆ กัน เช่น ในสภาพที่เด็กเรียนเป็นรายบุคคลนั้นอาจเป็นการทำกิจกรรมด้วยตนเองค้นคว้าด้วยตนเองเป็นอิสระ ใช้สื่อการเรียนรายบุคคล หรือเป็นการเรียนกับครูตัวต่อตัวก็เป็นได้

2) การแบ่งกลุ่มตามลักษณะเด็กการแบ่งกลุ่มคล้ายและกลุ่มคละ

2.1) กลุ่มคล้าย (Homogeneous grouping) ถ้าเป็นกลุ่มคล้ายทางสติปัญญา เช่น ต้องการแบ่งกลุ่มเด็กเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเด็กเรียนช้า เราเรียกว่าเป็นการจัดกลุ่มคล้ายทางความสามารถ (Ability grouping) ถ้าจัดพวกที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันเราเรียกว่าเป็นการจัดกลุ่มคล้ายทางความสนใจ (Interest grouping)

2.2) กลุ่มคละ (Heterogeneous grouping) เป็นการจัดเด็กลักษณะต่าง ๆ กัน ให้เรียนหรือให้ปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยกันมักจะคละทั้งความสนใจและสติปัญญาความสามารถเหมาะสำหรับการจัดประสบการณ์ทางด้านสังคมศึกษาหรือการเรียนเนื้อหาอื่น ๆ ที่ต้องฝึกความร่วมมือและประสบการณ์

ทศนา แคมมณี และคณะ (2534: 230) ได้กล่าวว่า ในการแบ่งกลุ่มย่อยโดยทั่วไปครูควรคำนึงถึงหลักที่จำเป็น ดังนี้

1) ขนาดของกลุ่มย่อย ขนาดของกลุ่มย่อยจะเป็นเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เช่น กิจกรรมบางประเภทต้องการกลุ่มขนาดเล็ก บางกิจกรรมต้องการกลุ่มขนาดใหญ่ บางกิจกรรมยืดหยุ่นขนาดของกลุ่มได้ กลุ่มขนาดเล็กมักประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 2-5 คน ขนาดใหญ่ประมาณ 10-20 คน แต่ขนาดที่นิยมกันคือ 6-8 คน

2) ลักษณะของสมาชิกในกลุ่ม การที่ครูจะตัดสินใจว่ากลุ่มแต่ละกลุ่มควรประกอบไปด้วยใครบ้างครูควรพิจารณาจากวัตถุประสงค์เป็นสำคัญ ตัวอย่างเช่น

2.1) แบ่งสมาชิกกลุ่มตามเพศ โดยทั่วไปครูควรแบ่งกลุ่มโดยให้มีเพศชายและเพศหญิงคละกันไปเพราะกลุ่มลักษณะนี้เป็นกลุ่มที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามหากครูมีวัตถุประสงค์เฉพาะลงไป เช่น ครูต้องการให้นักเรียนเห็นความแตกต่างระหว่างทัศนคติของหญิงกับชาย ครูก็สามารถแบ่งกลุ่มให้เพศชายและหญิงแยกกันได้

2.2) แบ่งสมาชิกกลุ่มตามความสามารถ โดยทั่วไปครูควรแบ่งกลุ่มโดยให้มีนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันคละกันไปเพราะกลุ่มลักษณะนี้เป็นกลุ่มที่ธรรมชาติมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามหากครูมีวัตถุประสงค์เฉพาะลงไป เช่น ครูต้องการจะชี้ให้นักเรียนเห็นปัญหาของการทำงานระหว่างกลุ่มที่มีความสามารถสูงและต่ำ ครูก็สามารถแบ่งกลุ่มตามความสามารถของนักเรียนได้

2.3) แบ่งสมาชิกตามความถนัด เช่น แบ่งกลุ่มเอาผู้ที่ถนัดในเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกัน เช่น กลุ่มที่มีความสามารถทางด้านดนตรี ศิลปะ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น ครูสามารถทำได้หากครูมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่จำเป็นต้องแบ่งเช่นนั้น แต่โดยทั่วไปแล้วครูควรแบ่งให้คละกันเพื่อให้แต่ละกลุ่มมีทรัพยากรที่หลากหลายแตกต่างกัน

2.4) แบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ คือ ให้สมาชิกเลือกกลุ่มจับกลุ่มบุคคลที่ตนเองพึงพอใจ ซึ่งครูสามารถทำได้เป็นบางครั้งแต่ไม่ควรทำบ่อย เพราะจะทำให้ให้นักเรียนขาดประสบการณ์ในการเข้ากลุ่มกับบุคคลที่แตกต่างกันออกไป

2.5) แบ่งกลุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง คือ การจงใจให้สมาชิกในกลุ่มบางคนอยู่ด้วยกันในกลุ่มเดียวกันเพื่อการเรียนรู้การแก้ปัญหาหรือการปรับตัวเข้าหากัน

2.6) แบ่งกลุ่มตามการสุ่ม คือ การไม่เจาะจงว่าใครจะได้อยู่กับใครให้เป็นไปตามการสุ่ม ซึ่งอาจใช้วิธีการจับสลากหรือวิธีอื่น ๆ ได้

2.7) แบ่งกลุ่มตามประสบการณ์ คือ การรวมเอาสมาชิกที่มีประสบการณ์คล้ายคลึงกันเข้าในกลุ่มเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ปัญหาหรือแก้ปัญหา แต่โดยทั่วไปแล้วการแบ่งกลุ่มโดยให้สมาชิกกลุ่มที่มีประสบการณ์แตกต่างกันออกไปจะช่วยให้กลุ่มได้ข้อคิดและความรู้ที่กว้างขวาง

วาริ ธีระจิตร (2534: 105) ได้กล่าวว่า จำนวนสมาชิกในกลุ่มย่อยที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสพผลดี ควรมีจำนวนสมาชิก 5-15 คน ซึ่งทั้งนี้ ครูควรเลือกให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหา กิจกรรม วัย ความสนใจและประสบการณ์ สรุปหลักการแบ่งกลุ่ม มีดังต่อไปนี้

1) ขนาดของกลุ่มย่อยควรมีขนาดเหมาะสมกับกิจกรรมและลักษณะเนื้อหา โดยมีสมาชิกกลุ่มประมาณ 5-15 คน

2) ลักษณะของสมาชิกในกลุ่มควรพิจารณาจากวัตถุประสงค์เป็นสำคัญ โดยแบ่งเป็นกลุ่มคล้ายและกลุ่มคละ คือ

2.1) กลุ่มคล้ายเป็นการแบ่งกลุ่มโดยให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น ระดับสติปัญญาเท่า ๆ กัน ความสนใจคล้ายคลึงกันและเพศเดียวกัน เป็นต้น

2.2) กลุ่มคละ เป็นการแบ่งกลุ่มโดยให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีลักษณะต่างกัน เช่น คละกันทางสติปัญญาระหว่างเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกันในด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจและเพศ เป็นต้น นอกจากนี้ควรคำนึงถึงวิธีการแบ่งกลุ่มซึ่งมีอยู่หลายวิธีคือ การแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจ การแบ่งกลุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง และการแบ่งกลุ่มโดยการสุ่ม

10. เทคนิคการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ไม่ใช่มีแนวคิดเฉพาะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาเอกสารหรือใบความรู้ ร่วมระดมสมองแล้วนำเสนอหน้าชั้นเท่านั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะนี้ครูควรคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ อีกดังนี้

Omdten lasleyy (2000: 337) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มย่อยสรุปได้ดังนี้

1) ครูต้องแน่ใจว่า นักเรียนรู้อะไรจะทำอะไรและดำเนินการอย่างไร และนักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของบทเรียนและงานที่มอบหมายให้ทำ รวมทั้งรู้ว่าเมื่อไรงานจะสำเร็จ

2) ครูต้องแน่ใจว่า นักเรียนมีความตระหนักในความรับผิดชอบของตนเองทำงานในกลุ่มย่อย

3) ครูต้องส่งเสริมการสื่อสารและทำความเข้าใจและลดข้อขัดแย้งโดยอภิปรายถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมที่แต่ละคนควรปฏิบัติในหน้าที่ของกลุ่ม

4) ในการแบ่งกลุ่ม ครูต้องคำนึงถึงความสามารถความสนใจของนักเรียน

5) ครูควรรับรู้และสนใจปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนและควรแยกนักเรียนที่ไม่สามารถร่วมกันทำงานกันได้ดี

6) ครูควรให้นักเรียนทำงานตามกำลังความสามารถของแต่ละกลุ่ม

7) ครูต้องดูแลและให้คำปรึกษาในแต่ละกลุ่ม รวมทั้งคำถามและหากจำเป็นครูจะต้องช่วยเหลือในแต่ละกลุ่ม

8) รู้ให้ผลป้อนกลับในการทำงานกลุ่มของนักเรียน และให้รางวัลเป็นกลุ่มสำหรับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของกลุ่ม

อินทิรา บุญยาทร (2542: 319) ได้กล่าวถึง การสอนกลุ่มย่อย ดังนี้

1) ถ้ากลุ่มขนาด 15-20 คน จะจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปฏิสัมพันธ์ ถ้ากลุ่มมีขนาด 4-6 คน เหมาะสำหรับการเรียนด้วยวิธีการแก้ปัญหา

2) วิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มเล็ก คือ วิธีแก้ปัญหาด้วยเหตุที่มีนักเรียนจำนวนน้อย ทำให้มีแนวโน้มที่จะไม่แตกแยกทางความคิด

3) การสอนกลุ่มเล็กจำเป็นต้องมีการแนะนำวิธีการแก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่การอภิปรายกลุ่มควรมีเอกสารคำชี้แจงกระบวนการ

4) กลุ่ม 15-20 คน สามารถแบ่งกลุ่มละ 4 หรือ 6 คนได้ จะทำให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง

5) หัวหน้ากลุ่มเล็กจะเป็นผู้นำที่ระดมความคิด และสรุปเป็นแนวความคิดเห็นของกลุ่มดีกว่ากลุ่มใหญ่

จากเทคนิคกระบวนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม คือ การสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ยึดกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ เน้นให้นักเรียนค้นคว้าและหาความรู้ด้วยตนเอง โดยครูใช้กลวิธีในการจัดกิจกรรมการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่องซึ่งการรวมตัวกันเป็นกลุ่มของนักเรียนในการดำเนินกิจกรรมก็เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด การวางแผน รู้จักการทำงานร่วมกัน การแบ่งงาน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียนภายในกลุ่มและในชั้นเรียนมีบรรยากาศการเรียนที่น่าสนใจมากขึ้น ซึ่งในการแบ่งกลุ่มนั้นให้คำนึงถึงสภาพห้องเรียน อุปกรณ์ และการจัดกิจกรรมต้องสอดคล้องกับขนาดของกลุ่ม โดยครูมีหน้าที่อำนวยความสะดวก เตรียมข้อมูลและสภาพแวดล้อม ช่วยสรุป ประเมินผลการเรียนรู้ให้คำแนะนำหากเกิดข้อสงสัยหรือปัญหาต่าง ๆ ส่วนนักเรียนมีหน้าที่เรียนรู้ด้วยตนเองแสดงความคิดเห็นและปฏิบัติตามกิจกรรม

ทักษะการฟังภาษาจีน

1. ความหมายของทักษะการฟัง

การฟังเป็นทักษะแรกที่เราใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด การฟังไม่ใช่แค่การได้ยินเสียงหรือคำเท่านั้นแต่ต้องทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้รับฟังด้วย ดังนั้นทฤษฎีการศึกษาได้กล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้ ความหมายของการฟัง การฟังเป็นการรับสารจากคำพูดที่ต่างจากการได้ยินเพราะกระบวนการฟังมีขั้นตอนซับซ้อน ต่อเนื่องจากการได้ยินผู้ฟังจะต้องใช้สมรรถภาพทางสมองและจิตใจเชื่อมโยงเสียงที่ได้ยินกับประสบการณ์และความหมายของถ้อยคำ แล้วตีความด้วยความคิดความรู้สึกให้เข้าใจสารที่ฟังและแสดงปฏิกิริยาตอบสนองได้อย่างเหมาะสม จึงจะถือว่าเป็นการฟังที่สมบูรณ์ การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงมีผู้รู้ให้ความหมายของคำว่า “การฟัง” ไว้ดังนี้

Williams, 1973 (อ้างถึงใน นพเก้า ณ พัทลุง, 2548: 22) ยังได้มีการจำแนกความสามารถในการฟังเสียงออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) ความสามารถในการแยกหรือจำแนกเสียง
- 2) การเข้าใจความหมายในส่วนต่าง ๆ ที่เป็นส่วนเชื่อมโยงการจำแนกเสียง
- 3) การการตอบสนองความหมายจากสิ่งที่ได้ยิน

Krashen (1987: 20-21) ได้กล่าวไว้ว่า การฟังเป็นการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายให้แก่ผู้ฟัง โดยต้องไม่บังคับให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองพูดจนกว่าผู้เรียนจะได้รับรู้ภาษามากเพียงพอ โดยอาจจะใช้วิธีการอื่นช่วยให้ผู้เรียนรับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย

Rubin (1995: 336-337) ได้กล่าวไว้ว่า การฟังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังนั้นให้ความสนใจในข้อมูลที่ได้ฟัง โดยเลือกและแปลความหมายของข้อมูลนั้นและใช้จินตนาการจากสิ่งที่ฟัง ที่มองเห็นได้ชัดในการถ้ากำหนดสิ่งที่กำลังฟังและสิ่งที่ผู้พูดกำลังพยายามสื่อจะแสดงออกทางการพูด

Vandergrift (2016: 24) ได้กล่าวไว้ว่า การฟังเป็นกระบวนการทำงานของจิตใจ ผู้ฟังที่ไม่เข้าใจจะทำให้ยากแก่การอธิบายผู้ฟังต้องแยกแยะเสียง ทำความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ แปลความการเน้นเสียงและเสียงสูงต่ำซึ่งการแปลความหมายนั้นต้องทำภายใต้บริบททางสังคมวัฒนธรรมอย่างทันทีทันใด นั่นคือการฟังเป็นกระบวนการแปลความหมายที่ซับซ้อนและไม่หยุดนิ่งที่ผู้ฟังทำการจับคู่สิ่งที่ได้ยินกับสิ่งที่รู้อยู่แล้ว

ฐิติรัตน์ ลดาวัลย์ (2543: 32) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังนั้นต่างกับการได้ยิน ซึ่งเป็นการรับรู้อย่างหนึ่งของร่างกาย โดยอาศัยโสตประสาทเป็นเครื่องรับรู้ แต่การฟังเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการทำงานอย่างตั้งใจของระบบประสาท ซึ่งจะต้องประกอบด้วย การได้ยิน การรับรู้หรือสัญชาตญาณ การจำได้ และความเข้าใจ หมายความว่าในการฟังนั้นต้องมีการรับสารและตีความหมายของสารที่ได้นั้นด้วย การฟังจึงนับว่าเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ผู้ฟังต้องใช้ทักษะไหวพริบและความคิดเป็นสำคัญ

นพเก้า ณ พัทลุง (2548: 22) ได้กล่าวว่าการฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับใจความจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังอยู่ได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งกระบวนการที่มีความซับซ้อนเพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญของสิ่งที่พูด อารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูดและสามารถตอบสนองระบุมความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการพูดได้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาศรินทร์ อิมสาราญ (2550: 79) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการฟังไว้ว่า การฟังต่างกับการได้ยิน เพราะการได้ยินเป็นเพียงการรับรู้คลื่นเสียงที่กระทบโสตประสาท แต่การฟังหมายถึง การรับรู้คลื่นเสียงแล้วแปลความหมายของเสียงที่ได้นั้นด้วยการฟังจึงสัมพันธ์กับกระบวนการคิด เพราะการจะฟังให้เข้าใจได้นั้น ผู้ฟังต้องฟังแล้วคิดตามไปด้วย

ชายุตา จันทะปิตตา (2555: 19) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการรับรู้ที่เกิดจากการได้ทำและตีความหมายโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้ฟังต้องมีความสนใจและพิจารณาคัดสรรสาระที่ได้ฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงตามสถานการณ์ และวัตถุประสงค์นั้น ๆ

กระทรวงวัฒนธรรม, 2556 (อ้างถึงใน ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย, 2561: 17) ได้ให้คำจำกัดความการฟังว่า การฟัง หมายถึง การรับสาร หรือเสียงที่ได้นั้นทางหู การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีมารยาท และรู้จักพินิจพิเคราะห์เนื้อหาของสารที่รับว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร รู้จักจับใจความสำคัญ ใจความย่อ ยสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้รับสารได้ประโยชน์จากการฟังอย่างเต็มที่เตือนใจ

เตือนใจ อัฐวงศ์, 2557 (อ้างถึงใน ปุณศรีกร สยามมา, 2561: 24) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง การรับรู้ เรื่องราวต่าง ๆ จากแหล่งของเสียง ซึ่งอาจจะรับรู้ผ่านผู้พูดโดยตรงหรือรับรู้ผ่านอุปกรณ์บันทึกเสียงต่าง ๆ โดยแหล่งเสียงจะส่งผ่านประสาทสัมผัสทางหูเข้ามา แล้วผู้ฟังเกิดการรับรู้ความหมายของเสียงที่ได้นั้น จากนั้นนำความหมายที่ได้รับรู้ไปพิจารณาทำความเข้าใจ วัตถุประสงค์ของผู้พูด ประเมินค่าสารที่ได้ฟัง และสามารถนำสารที่ได้จากการฟังไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนได้

ปิยนุช เพ็งลี (2557: 23) กล่าวสรุปไว้ว่า การฟังเป็นการรับหรือนำเข้ามาซึ่งข้อมูลและผ่านกระบวนการประมวลสิ่งที่ได้ยิน โดยนำมาตีความประมวลความหมาย โดยอาศัยความรู้ด้านสำเนียงการออกเสียงไวยากรณ์ คำศัพท์ และการจับใจความ

ณัฐวดี ธรรมเดชะ (2559: 7) กล่าวสรุปไว้ว่า การฟังนั้น หมายถึง กระบวนการในการรับสารและผู้ฟังสามารถเข้าใจเรื่องที่ได้ฟังว่า ผู้พูดนั้นพูดเกี่ยวกับเรื่องอะไรและสามารถตีความเรื่องที่ได้ฟังได้ ซึ่งการตีความในเรื่องที่ได้ฟังนั้นต้องใช้ประสบการณ์ความรู้เดิมตลอดจนความสามารถทางภาษานั้น ๆ

รุ่งพะนอ รักอยู่ (2559: 10) กล่าวไว้ว่า การฟังเป็นกระบวนการรับข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลของผู้ฟังที่ซับซ้อนและไม่หยุดนิ่งผู้ฟังใช้ความรู้ทางภาษาความรู้เดิมและประสบการณ์ที่มีอยู่ทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ผู้พูดส่งสารมา และหากผู้ฟังไม่มีความรู้ในภาษาที่ฟังหรือมีความรู้ในภาษานั้นน้อยก็อาจส่งผลให้ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดสื่อออกมาด้วยการฟังได้

จากแนวคิดและทฤษฎีการฟังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า การฟัง คือการได้ยินเรื่องราวต่าง ๆ หรือรับสารผ่านทางหู จากผู้พูดโดยตรงหรือผ่านทางสื่ออุปกรณ์ทางเสียงต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการคิด ตีความ วิเคราะห์ความหมายจากการได้ฟังให้เข้าใจเพื่อจับใจความสำคัญของสารและสามารถนำสารที่ได้ฟังไปปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายของการฟังได้ถูกต้อง หากการฟังล้มเหลวก็จะมีผลทำให้การเรียนรู้ในทักษะอื่น ๆ ไม่ประสบความสำเร็จ

2. ความสำคัญของการฟัง

การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญมากต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นทักษะที่เรียนรู้อยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้

รุ่งพะนอ รักอยู่ (2559: 11) กล่าวไว้ว่า การฟังมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นทักษะที่เกิดขึ้นก่อนทักษะการพูด หากไม่มีทักษะการฟัง เราจะไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ การสนทนาจะประสบผลและครบกระบวนการสื่อสารได้นั้น ผู้ฟังต้องเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดออกมา เมื่อสะสมตัวบ่อนทางภาษามากพอและพร้อมที่จะพูดการพูดจึงเกิดขึ้น

จากทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการฟังที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของการฟัง คือ การฟังช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาหลายด้าน โดยเฉพาะเรื่องการออกเสียง การจะเป็นผู้พูดที่ดีควรจะเป็นผู้ฟังที่ดีด้วย การเป็นผู้ฟังที่ดีจะได้รับความเคารพและยอมรับจากผู้อื่น ได้รับฟังเรื่องที่ไม่เคยรู้มาก่อนและเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการฟัง การรับฟังเรื่องที่มีประโยชน์ นอกจากจะได้รับความบันเทิงและข้อคิดต่าง ๆ แล้ว สามารถนำเรื่องที่ฟังมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของตนเองด้วย

3. องค์ประกอบของการฟัง

องค์ประกอบของทักษะการฟัง Rost, 1991 (อ้างถึงใน พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล, 2565: 20-21) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการฟังว่า ผู้ฟังต้องมีองค์ประกอบด้านความสามารถในการใช้ทักษะต่าง ๆ ดังนี้

1) ทักษะการรับรู้ (Perception skills) คือ เป็นความสามารถในการแยกแยะเสียงและจดจำคำที่ได้ยิน

2) ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) คือ ความสามารถในการแยกแยะและจำแนกหน่วยไวยากรณ์และภาษาจากสิ่งที่ได้ยิน

3) ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในภาษาที่ได้อิน และนำความรู้เดิมมาใช้เพื่อเข้าใจสิ่งที่ได้ยินได้อย่างถูกต้อง

Lynch (1996: 7) ได้อธิบายถึงความสามารถระหว่างองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความสามารถในการฟัง ดังนี้

1) พื้นความรู้เดิม (Background Knowledge) จะประกอบด้วยความรู้ทั่วไปที่กว้างขวางและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความทรงจำ เช่น ความรู้พื้นฐานในด้านวิทยาศาสตร์และเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อและธรรมเนียมประเพณี

2) ความรู้เกี่ยวกับภาษา (Language) สามารถเรียนรู้ได้โดยไม่เป็นทางการโดยการสะสมประสบการณ์จากการใช้งานภาษาแม่หรือเรียนรู้ผ่านการสอนในโรงเรียน

3) บริบททางภาษา (Context) เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เกี่ยวกับภาษา และพื้นความรู้เดิมของผู้ฟังในขณะที่พวกเขาได้ยินข้อความ การใช้บริบทจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในการฟังและช่วยให้ความหมายของคำในบริบทมีความชัดเจนขึ้น

Valette and Disick, 1972 (อ้างถึงใน พรสวรรค์ แก้วธรรมมานุกูล, 2565: 21) ได้แบ่งระดับความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1) ระดับทักษะกลไก (Mechanical Skills: Perception) ระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกแยะเสียงและรูปแบบการพูดของภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศได้โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายของประโยค

2) ระดับความรู้ (Knowledge: Recognition) ระดับที่ผู้ฟังเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่ได้ฟังแล้วสามารถตอบสนองได้

3) ระดับถ่ายโอน (Transfer: Reception) ระดับที่ผู้ฟังสามารถฟังข้อความยาว ๆ หลายประโยคและเข้าใจประโยคที่เขียนใหม่โดยใช้ศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว

4) ระดับสื่อสาร (Communication: Comprehension) การให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายโดยทั่วไปของข้อความที่มีคำศัพท์ใหม่โดยใช้ประสบการณ์เดิมในการคาดเดาและสามารถฟังเข้าใจข้อความที่พูดอย่างรวดเร็วได้ เช่น เนื้อหาของภาพยนตร์ รายการวิทยุหรือโทรทัศน์

5) ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism: Analysis) การให้ผู้ฟังเข้าใจและแยกแยะประเภทของข้อความที่ฟัง โดยสามารถประเมินได้ว่าภาษาที่ใช้เป็นมาตรฐานหรือไม่ และเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกและความจุของผู้พูด จากแนวทางการใช้เสียงและถ้อยคำของผู้พูด

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความสามารถในการฟังนั้นประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่แตกต่างกัน เช่น การเกิดทักษะการรับรู้ที่ทำให้เกิดการรับรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ได้จากการฟัง จากนั้นจึงเกิดทักษะการวิเคราะห์ที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์จากประโยคที่ได้ฟัง และสุดท้ายจึงเกิดทักษะการสังเคราะห์เพื่อนำคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์และความรู้ทางด้านภาษามาสังเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจจากสิ่งที่ได้ฟังหรือเกิดจากการมีพื้นความรู้เดิม ความรู้เกี่ยวกับภาษา และบริบททางภาษาช่วยส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในการฟัง เป็นต้น

4. ประเภทของการฟัง

การฟังในชีวิตประจำวัน สามารถแบ่งออกได้หลายประเภทตามความเหมาะสมของสถานการณ์การฟังต่าง ๆ ซึ่งได้มีนักการศึกษาแบ่งประเภทของการฟังไว้หลายท่าน ดังนี้

Ross and Ross, 1990 (อ้างถึงใน ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย, 2561: 19) ได้แบ่งประเภทของการฟังไว้ 3 ประเภท คือ

- 1) การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening for comprehension)
- 2) การฟังเพื่อการวิเคราะห์ (Listening for analysis)
- 3) การฟังเพื่อความเพลิดเพลินและซาบซึ้ง (Listening for appreciation)

Rost (1991: 182) แบ่งประเภทของการฟังไว้ 6 ประเภท คือ

- 1) การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ (Intensive Listening)
- 2) การฟังแบบเลือกฟัง (Selective Listening)
- 3) การฟังอย่างมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Listening)
- 4) การฟังอย่างกว้างขวาง (Extensive Listening)
- 5) การฟังแบบโต้ตอบ (Responsive Listening)
- 6) การฟังอย่างมีอิสระ (Autonomous Listening)

Derrington and Groom, 2004 (อ้างถึงใน ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย, 2561: 20) ได้แบ่งประเภทของการฟังไว้ 5 ประเภท ดังนี้

- 1) การฟังเพื่อให้เกิดความรู้ (Informative Listening)
- 2) การฟังเพื่อความเพลิดเพลินและซาบซึ้ง (Appreciative Listening)
- 3) การฟังแบบวิเคราะห์ (Critical Listening)
- 4) การฟังเพื่อจำแนกความแตกต่าง (Discriminative Listening)
- 5) การฟังอย่างเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น (Empathic Listening)

Harmer (2007: 134) แบ่งประเภทของการฟังไว้ 2 ประเภท คือ

1) การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ (Intensive listening) ซึ่งเป็นกระบวนการฟังที่ผู้สอนกำหนดเรื่องให้ผู้เรียนฟังในห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งระหว่างกิจกรรมการฟังผู้สอนจะคอยดูแลให้ความช่วยเหลือผู้เรียน

2) การฟังอย่างกว้างขวาง (Extensive listening) เป็นกระบวนการฟังที่ผู้เรียนฟังนอกห้องเรียนเพื่อความเพลิดเพลินหรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ โดยใช้สื่อที่เป็นเครื่องเล่น MP3 ดีวีดี ซีดี วิดีโอ หรือฟังทางอินเทอร์เน็ต โดยผู้เรียนจะเกิดความสนใจและเพลินเพลินใจในการฟังด้วยตนเองมากกว่าเวลาที่มีผู้สอนคอยช่วยเหลือ

Wilson, 2008 (อ้างถึงใน พัทรินทร์ จันทิ, 2565: 9) ได้แบ่งประเภทของการฟังไว้ 4 ประเภท คือ

- 1) การฟังเพื่อจับใจความหลักของเรื่องที่ฟัง (Listening for gist)
- 2) การฟังเฉพาะเรื่องที่สนใจ (Listening for specific information)
- 3) การฟังเพื่อระบุนรายละเอียด (Listening in detail)
- 4) การฟังเพื่อตีความ (Inferential listening)

Nation (2009: 40) แบ่งประเภทการฟังไว้ 2 ประเภท คือ การฟังเพื่อการสื่อสารเน้นการให้ข้อมูลต่าง ๆ (Transactional listening) และการฟังเพื่อการสื่อสารที่เน้นตัวบุคคลมากกว่าการให้ข้อมูล (Interactional listening)

จากทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับประเภทของการฟังจากนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าประเภทของการฟังแบ่งออกได้หลายประเภท ตามที่นักการศึกษา Rost (1991: 57) และ Harmer (2007: 134) ได้แบ่งประเภทของการฟังสอดคล้องกัน คือ การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ (Intensive Listening) และการฟังอย่างกว้างขวาง (Extensive listening) เช่นเดียวกับ Ross, 1990 (อ้างถึงใน ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย, 2561: 22) และ Derrington and Groom, 2004 (อ้างถึงใน ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย, 2561: 20) ต่างก็แบ่งประเภทของการฟังเหมือนกัน คือการฟังเพื่อความเพลิดเพลินและซาบซึ้ง (Appreciative Listening) และนอกจากนี้การฟังยังแบ่งออกเป็นกรฟังระหว่างบุคคล ฟังภายในกลุ่ม ฟังในที่สาธารณะ ฟังจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ฟังเพื่อจับใจความหลักของเรื่องที่ฟัง ฟังเฉพาะเรื่องที่สนใจ ฟังเพื่อระบุรายละเอียด และฟังเพื่อตีความ ซึ่งประเภทของการฟังที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนเป็นการฟังที่ใช้ในห้องเรียนและสามารถนำไปปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด

5. ความสามารถการฟังภาษาจีน

แคทรินท์ คูบอค และชนเสกฐ์ โชติอนันต์คณกร (2560: 6-7) ได้ให้ความหมายในการเรียนภาษาจีนหรือในการเรียนของทุก ๆ ภาษาตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาแล้วนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนและพัฒนาทักษะจึงเริ่มจากทักษะที่เป็นทักษะในการเริ่มต้นของการเรียน คือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด

1) ทักษะการฟัง ทักษะการฟังนั้นมีความสำคัญอย่างมากหรือเรียกได้ว่าสำคัญที่สุดของทั้ง 4 ทักษะ เพราะคนเราใช้เวลาในการฟังประมาณร้อยละ 60 ดังนั้นจึงสามารถแบ่งพฤติกรรมกรฟังออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1.1) ขั้นรับรู้ คือ ระดับที่ฝึกสังเกตความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับเสียง การเน้น และเสียง ขึ้น-ลง

1.2) ขั้นระลึก คือ ระดับที่สามารถเข้าใจความหมายของข้อความสั้น ๆ ที่ได้ยิน

1.3) ขั้นรับความคิด คือ ระดับที่จะสามารถเข้าใจถึงสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์และประโยครวมถึงบทความสั้น ๆ

1.4) ขั้นเข้าใจ คือ ระดับที่จะสามารถเข้าใจถึงคำอธิบาย รู้จักถึงการจับใจความของข้อความที่ได้ยิน แม้ว่าจะมีคำที่ไม่รู้ความหมายอยู่ในนั้นก็ตาม สามารถฟังและเข้าใจข้อความที่ผู้พูดได้สื่อสารออกมาได้อย่างรวดเร็ว

1.5) ขั้นวิเคราะห์ คือ ระดับที่สามารถแยกแยะได้ว่า ข้อความที่ได้ยินนั้นเป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ รูปแบบของประโยคถูกต้องหรือไม่ เข้าใจถึงอารมณ์ความรู้สึกและความมุ่งหมายของผู้พูดจากน้ำเสียงและถ้อยคำที่เน้น สามารถประเมินได้ว่าถ้อยคำที่เน้นสื่อสารความคิดได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ด้านทักษะความสามารถในการฟังของการเรียนภาษาจีนทักษะการฟังถือได้ว่าเป็นทักษะพื้นฐานแรกของการเริ่มเรียนภาษาปัญหาที่มักจะพบในการเรียนภาษาจีน คือ ในการเรียนหรือ

ทั้งในการทำแบบทดสอบนักเรียนมีทักษะการฟังได้เป็นอย่างดีแต่เมื่อนักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มักจะเกิดปัญหาการฟังในการสนทนาจากเจ้าของภาษา เพราะว่าสำเนียงภาษาของแต่ละคนย่อมมี สำเนียงในการพูดที่แตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดอุปสรรคในการฟัง

6. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังไว้ ดังนี้

พรสวรรค์ สีสื่อ (2550: 155) ได้เสนอแนวทางและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง มีกระบวนการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนฟัง กิจกรรมการฟังมีประโยชน์ทั้งผู้สอนและผู้เรียนสำหรับผู้สอน กิจกรรมก่อนการฟังทำให้ผู้สอนได้ประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ฟัง รวมทั้งประเมินความรู้ทางภาษานอกจากนี้ยังสามารถให้ความรู้ ภูมิหลังที่จำเป็นต่อความเข้าใจในการเรียน เช่น ข้อมูลด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่จะได้ฟังเป็นต้น สำหรับผู้เรียนกิจกรรมก่อนการฟังมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความสนใจ สร้างความมั่นใจและทำให้การฟังของผู้เรียนนั้นง่ายขึ้น กิจกรรมก่อนการฟังสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ การเตรียมคำศัพท์ ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังและให้เดาเรื่องที่จะฟัง

1.1) การเตรียมคำศัพท์ ได้แก่ การสอนคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นต่อการฟัง จุดประสงค์ของการสอนศัพท์ในการฟังนี้ ไม่ใช่ต้องการให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ได้ แต่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ความหมายเพื่อจะได้ฟังเข้าใจ

1.2) ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมต่อไปนี้เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

1.2.1) ให้ทำแบบทดสอบสั้นๆซึ่งอาจจะทำเป็นแบบ ถูก-ผิด แบบเลือกตอบ หรือการตอบแคะคำถามสั้น เช่น จะให้ผู้ฟังเรียนเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะตั้งคำถามให้ตอบผิดตอบถูก

1.2.2) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย เช่น จะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่าผู้สอนอาจจะถามว่า What is your favorite food? Can you make it? Do you know what junk food? นอกจากนี้ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนดูรูปภาพ เป็นต้น

1.2.3) ให้ผู้เรียนอ่านข้อความสั้นที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านแล้วตอบคำถามอภิปราย

1.2.4) ให้ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับคำศัพท์ ประสบการณ์ความเข้าใจการทำผังความคิด เป็นต้น

1.2.5) ให้ผู้เรียนทายว่าเนื้อหาที่นักเรียนจะได้ฟังเกี่ยวกับอะไร เช่น จะให้นักเรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้เรียนบางคนก็จะเดาว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับอาหาร 5 หมู่ บางคนอาจจะเดาว่าได้ฟังเกี่ยวกับประโยชน์ของอาหารชนิดต่าง ๆ เป็นต้น กิจกรรมที่จัดขึ้นในขั้นนี้จะเหมือนกันในขั้นทบทวนความรู้ คือทำแบบทดสอบสั้นๆ ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายระดมสมอง

2) ชั้นระหว่างฟังกิจกรรมระหว่างฟังเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเน้นระหว่างฟัง หรือทันทีที่ฟังจบในการจัดกิจกรรมผู้สอนต้องระลึกถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1) ควรให้ผู้เรียนฟัง 3 เที้ยว เที้ยวแรกฟังเพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวกับสำเนียงและความเร็วของผู้พูด ถ้าผู้สอนจะตั้งคำถาม ควรเป็นคำถามความเข้าใจแบบกว้าง ๆ การฟังครั้งที่สองเป็นการฟังเพื่อหารายละเอียดเพิ่มเติม การฟังครั้งที่สามควรเป็นการฟังเพื่อให้ผู้เรียนตรวจคำตอบ

2.2) การฟังแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกฟังแบบคร่าวๆ (Extensive Listening) เพื่อจับใจความสำคัญ หลังจากนั้นให้ฟังเพื่อหารายละเอียดเพิ่มเติม (Intensive listening)

2.3) ถ้าข้อความของผู้เรียนฟังเป็นข้อความที่ยาว ควรแบ่งออกเป็นตอนสั้น ๆ และตรวจสอบความเข้าใจทีละขั้นตอน

2.4) ถ้านักเรียนต้องเขียนคำตอบในระหว่างฟังหรือเมื่อฟังจบครูต้องให้นักเรียนอ่านข้อความที่จะฟังก่อนการฟังและต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่ง ดังนั้นผู้สอนจึงควรอธิบายคำสั่ง

2.5) แบบฝึกหัดที่ให้ทำ ควรมีงานเขียนให้น้อยที่สุด

2.6) ให้นักเรียนฟังหรืออ่านคำถามก่อนการฟัง

2.7) ให้ผลป้อนกลับทันที

3) ชั้นหลังฟัง กิจกรรมชั้นหลังการฟังมี 2 แบบ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปฏิกิริยาตอบสนองต่อข้อความที่ฟังและการวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในข้อความ สำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับปฏิกิริยาตอบสนองต่อข้อความที่ได้ฟัง อาจจะให้ผู้เรียนอภิปรายสิ่งที่ฟัง ทำผังความรู้ เขียนสรุปตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง แสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร เป็นต้น ในด้านภาษา ครูอาจจะให้ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ได้ฟัง เช่น นำคำมาแต่งประโยค แต่งเป็นเรื่อง เป็นต้น

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการฟัง นักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังผู้สอนควรจัดการเรียนรู้เพื่อจะได้คุ้นเคยกับการฟัง และระบุภาพ ฟังและบอกความหมาย และฟังเพื่อตอบคำถามให้ตรง ฟังเพื่อให้ผู้สอนได้มีการประเมินความรู้เดิมก่อนและหลังเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ในการฟังไม่ได้ให้นักเรียนฟังเพื่อการท่องจำ แต่ให้ฟังเพื่อรู้ความหมายและเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ฟังสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

7. การวัดและประเมินทักษะการฟัง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 91-92) ได้มีการเสนอแนวทางของการวัดและประเมินผลทักษะการฟัง ไว้มีดังนี้

1) การทดสอบการจับใจความสำคัญของคำพูด (Skimming) เช่น

1.1) การฟังข่าว และให้นักเรียนเขียนคำศัพท์หรือชื่อที่ได้ยินจากการฟังข่าว

1.2) ฟังครูผู้สอนเล่าเรื่อง อ่านเนื้อเรื่อง นิทานที่คุ้นเคย จากนั้นให้นักเรียนได้เป็นผู้ตั้งชื่อเรื่อง

1.3 ครูผู้สอนเป็นคนเล่าเรื่อง หรืออธิบายเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคลหรือเหตุการณ์ และให้นักเรียนเขียนถึงสิ่งที่นักเรียนได้จากที่ครูผู้สอนเป็นคนเล่า

1.4) ฟังรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง หรือการพยากรณ์อากาศ จากนั้นให้นักเรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

2) การทดสอบความเข้าใจของข้อความ (Oral Comprehension) แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่มีความเป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจในส่วนของข้อความอยู่ด้วย เช่น ฟังเรื่องราวหรือนิทาน สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ แล้วตั้งชื่อ ฟังบทความ หลังจากนั้นให้สรุปด้วยการเขียนหรือตอบว่า เรื่องที่ได้ยินนั้นเกี่ยวกับอะไร ฟังแล้วสามารถเลือกภาพที่ตรงกับความหมายของคำ

3) การทดสอบในการรับข้อมูล

3.1) ให้ฟังข้อความจากนั้นให้นักเรียนกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายตามที่นักเรียนได้ฟัง

3.2) สร้างบทบาทสมมติโดยให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ จากนั้นให้นักเรียนทำการสรุปสิ่งที่นักเรียนได้ยิน

3.3) ให้นักเรียนได้ฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการและให้ทำการจดบันทึกไว้

4) การทดสอบการถ่ายคำพูด หรือเรื่องราว (Transfer the Oral Message) เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในระดับค่อนข้างสูงเป็นการทดสอบถึงความสามารถของ 2 ทักษะ คือ การรับสารและการถ่ายทอดออกมาเป็นการส่งสาร

5) การเขียนตามคำบอก (Dictation) แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกนั้นสามารถบอกได้ถึงความสามารถด้านภาษาของนักเรียนการทดสอบทักษะในการฟังประเภทนี้ อาจทำได้ทั้งในรูปแบบของทักษะสัมพันธ์ระหว่างฟัง - เขียน กับ ฟัง - พูด

สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2529: 58) ได้กล่าวถึง การวัดและการประเมินความสามารถในการฟังดำเนินการได้ในระหว่างที่กำลังจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นการสังเกตความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่กำลังเรียนและยังสามารถบอกได้ถึงตอนปลายภาคด้วย

1) ให้นักเรียนตอบคำถามจากครูผู้สอน

2) ให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้ลำดับเหตุการณ์

3) ให้นักเรียนได้ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม

4) ใช้แบบทดสอบที่เป็นแบบการเขียนหรือเป็นแบบสอบปากเปล่า จากการฟังเรื่องที่ได้อิน

สรุปการวัดและการประเมินผลความสามารถในการฟังภาษาจีน เป็นกระบวนการที่มีความสอดคล้องกับผู้วิจัย คือ การให้นักเรียนได้ลงมือทำแบบวัดความสามารถในการฟัง เพื่อเป็นการวัดและประเมินผลในส่วนของการฟังโดยให้นักเรียนได้ฟังเนื้อหาของบทเรียน โดยจะแบ่งออกเป็นคำศัพท์และบทสนทนาและมีในส่วนหัวข้อที่ระบุว่าให้นักเรียนตอบคำถามที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวโดยให้นักเรียนเขียนคำตอบหลังจากที่ได้ฟังครูอ่านเสร็จทั้งนี้เกณฑ์การให้คะแนนจะเป็น 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด

บารุง โตรัตน์ (2544: 186-189) กล่าวว่า ในการวัดหรือการทดสอบการฟังมักเกี่ยวกับประเด็นหลัก 2 ประเด็น ได้แก่ การทดสอบการฟังแยกเสียง หมายถึง การทดสอบความสามารถในการบอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของเสียงและการทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ ซึ่งวัดว่าผู้ฟังสามารถเข้าใจเนื้อหาและจับใจความของเสียงพูดหรือไม่

Valette and Disick, 1972 (อ้างถึงใน สมปอง หลอมประโคน, 2544: 44-45) ได้เสนอวิธีการวัดประเมินทักษะการฟังไว้ 5 ระดับ ดังนี้

- 1) ระดับทักษะกลไก
    - 1.1) บอกได้ว่าคำที่ได้ยินเป็นภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษ
    - 1.2) บอกได้ว่าเสียงที่ได้ยินเหมือนหรือต่างกัน
    - 1.3) บอกได้ว่าได้ยินคำที่ได้ยินจำนวน 3 คำ คำใดมีเสียงต่างกันออกไป
    - 1.4) บอกได้ว่าได้ยิน 2 ประโยคเหมือนหรือต่างกัน
  - 2) ระดับความรู้ เป็นการวัดความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่ได้ยิน เช่น
    - 2.1) ปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ยิน
    - 2.2) เลือกภาพตรงกับประโยคที่ได้ยิน
    - 2.3) เลือกประโยคที่มีความหมายเช่นเดียวกับประโยคที่ได้ยิน
  - 3) ระดับถ่ายโอนเป็นความสามารถในการเข้าใจคำพูดที่คุ้นเคยแต่อยู่ในสถานการณ์ใหม่ เช่น
    - 3.1) ฟังคำถามแล้วเลือกคำตอบที่เหมาะสม
    - 3.2) เลือกคำที่เหมาะสมแล้วเติมประโยคที่ได้ยิน
    - 3.3) ตอบว่าสิ่งที่ได้ยินถูกต้องหรือไม่
    - 3.4) ฟังข้อความแล้วตอบว่าประโยคที่กำหนดให้มีความหมายถูกผิดจากที่ได้ยิน
  - 4) ระดับสื่อสาร เป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญของความหมายทั่วไปของข้อความที่ได้ยิน เช่น
    - 4.1) ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญ
    - 4.2) ฟังข้อความแล้วสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง
    - 4.3) ฟังบรรยายภาพหรือข้อเท็จจริงแล้วตอบคำถาม ถูก-ผิด
    - 4.4) ฟังข้อความแล้วเลือกภาพเรียงลำดับตามเรื่องราวได้
    - 4.5) ฟังบทสนทนาหรือข้อความแล้วตอบคำถามหรือสรุปเรื่องที่ได้ฟังได้
  - 5) ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นความหมายและรูปแบบของภาษาที่ได้ยิน เช่น
    - 5.1) ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับรูปแบบของภาษา
    - 5.2) ฟังคำพูดแล้วบอกว่าผู้พูดเป็นชาวอะไร
    - 5.3) ฟังบทสนทนาแล้วบอกอารมณ์ของผู้พูด
    - 5.4) ฟังบทสนทนาแล้วบอกสถานที่
    - 5.5) ฟังข้อความแล้วบอกสถานภาพของผู้พูด
    - 5.6) ฟังแล้วบอกว่าภาษาที่ได้ยินนั้นมีมาตรฐานหรือไม่
    - 5.7) ฟังบทสนทนาหรือข้อความแล้วบอกว่าได้ยินสิ่งที่ได้ฟังนั้นสมเหตุสมผลหรือไม่
- การประเมินทักษะการฟังที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าวิธีการประเมินทักษะการฟังควรประเมินให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้ฟังและบอกความหมายจากการฟังและตอบคำถามได้ถูกต้อง

จากการศึกษาทักษะการฟังภาษาจีนข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะการฟัง เป็นความสามารถในการรับข้อมูลเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านทักษะการรับรู้ การคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ผ่านหูจากผู้พูดผ่านสื่ออุปกรณ์ทางเสียงและตีความหมาย โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงสถานการณ์และวัตถุประสงค์ สามารถจับประเด็นจากสิ่งที่ฟังได้ครบถ้วนและถูกต้อง เข้าใจเรื่องที่โดยการฟังจะต้องเริ่มตั้งแต่การแยกแยะเสียงที่ได้ยิน เข้าใจความหมาย ตีความหมาย และวิเคราะห์ ซึ่งลำดับขั้นตอนของการฟังที่สำคัญจะเป็นประโยชน์ช่วยให้การฟังมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการฟังสามารถแบ่งเป็นประเภทตามความเหมาะสม คือ การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ การฟังอย่างกว้างขวาง ฟังระหว่างบุคคล ฟังภายในกลุ่ม ฟังในที่สาธารณะ ฟังจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ และถือเป็นทักษะสำคัญที่สุดในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน การฟังทำให้เกิดประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การดำรงชีวิต ถ้าผู้ฟังมีทักษะที่ดีก็จะได้รับประโยชน์จากการฟังที่แท้จริง รวมทั้งช่วยให้เกิดความคิดที่ดีสร้างสรรค์ นำมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน

ทักษะการพูดภาษาจีน

การพูดถือเป็นทักษะที่สำคัญรองลงมาจากฟังที่มีการใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน กล่าวว่าการพูดคือ การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยอาศัยภาษาเป็นตัวกลางในการสื่อความหมายของสิ่งที่พูด โดยในบางครั้งการพูดจำเป็นจะต้องมีการฝึกฝนและมีการเตรียมการล่วงหน้าจึงจะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด หลายคนจึงเข้าใจได้ว่าทักษะการพูดนั้นไม่จำเป็นจะต้องมีการฝึกฝน เพราะทุกคนล้วนมีความสามารถในการพูด แท้จริงแล้วทักษะการพูดนั้นก็เหมือนกับทักษะอื่น ๆ ที่จะต้องได้รับการพัฒนาและฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นมีนักการศึกษาได้นิยามความหมายของการพูด ทักษะการพูดภาษาจีนไว้ดังนี้

1. ความหมายของทักษะการพูด

จากการศึกษาทักษะของการพูด มีนักการศึกษาได้อธิบายความหมายของการพูดไว้ ดังนี้ สุมิตรรา อังวิวัฒน์กุล (2540: 167) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ รวมถึงความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้พูด ในการเรียนภาษาทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

พรสวรรค์ สีป้อ (2550: 163) ได้กล่าวว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมเป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเองละต่างฝ่ายต่างก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูดคือสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจอยู่เสมอ หลีกเลี่ยงการทำให้เกิดความสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

ณภัทรสร จจรจรัส (2551: 22) ได้กล่าวว่า การพูดหมายถึง การแสดงความรู้สึกจากการฟังและการคิดเพื่อสื่อออกมาให้ผู้อื่นได้เข้าใจอาจจะเป็นการแสดงความรู้สึกนึกคิดถึงความต้องการความรู้

และประสบการณ์โดยการดึงเสียงออกมาเป็นถ้อยคำ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการต่าง ๆ ทำงานอย่างต่อเนื่องและประสานกันคือกระบวนการหายใจวงการเปลี่ยนเสียงขบวนการแปลเสียงและการกำหนดเสียงเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างถูกต้อง

นงลักษณ์ งามขำ (2551: 17) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารกับผู้อื่นโดยการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำ เพื่อส่งสารให้ผู้ฟังเข้าใจความต้องการความรู้สึกนึกคิดของตนเอง

จากการศึกษาความหมายของการพูดที่นักวิชาการได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การพูด คือ การสื่อสาร ส่งสาร การถ่ายทอดบอกเล่าเรื่องราวด้วยน้ำเสียง โดยในการพูดนั้น ผู้พูดต้องส่งสารโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมมีการเน้นเสียงออกเสียงอย่างถูกต้อง

2. ความสำคัญของการพูด

จากการศึกษาความสำคัญของการพูดมีนักการศึกษาได้อธิบายความสำคัญของการพูดไว้ดังนี้

พิชญาดา ธาตุอินจันทร์ (2551: 18) ได้กล่าวว่า การพูดมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เป็นการสื่อความเข้าใจระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ในการส่งเสริมการพูดนั้น จะส่งเสริมพัฒนาการเด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ด้วยการพูด คำตอบจากคำทายปริศนาเป็นเรื่องราวได้ ตลอดจนแปลความหมายของคำพูดเป็นประโยคสมบูรณ์ คือ ใคร ทำอะไรกับใคร ที่ไหน ได้อย่างถูกต้อง

ศิวพร นิลสุข (2551: 28) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม การพูดเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้กิจการต่าง ๆ สำเร็จไปได้ด้วยดี เนื่องจากการพูดต้องอาศัยน้ำเสียงเป็นการสื่อสารที่ผู้พูดสามารถใช้รับเสียงต่าง ๆ กันตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ก็จะช่วยโน้มน้าวจิตใจของผู้ฟังไปในทางที่ผู้พูดมุ่งหมายได้ง่าย นอกจากนี้ในการพูดผู้ฟังยังได้เห็นสีหน้าท่าทางของผู้พูดเป็นส่วนประกอบ ยิ่งทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้นและการพูดยังสามารถสื่อความหมายได้เร็วกว่าการสื่อความหมายด้วยวิธีอื่น ๆ

ดวงสมร ศรีใสดำ (2552: 12) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญอย่างหนึ่งใช้ในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นเพื่อให้ผู้อื่นได้รู้ได้เข้าใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กปฐมวัยกับผู้ที่เกี่ยวข้องคือ พ่อแม่และครูรู้จักวิธีการส่งเสริมพัฒนาทางทางการพูดที่เหมาะสมและฝึกบ่อย ๆ ก็จะทำให้เด็กพูดได้อย่างชัดถ้อยชัดคำและกล้าแสดงออกทางการพูดรู้จักเรียงลำดับทางการพูดของเรื่องราวก่อนหลังทำให้การสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นของตนเองถูกต้องเสมอ มีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมากเป็นการสื่อความเข้าใจระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง โดยเฉพาะ เป็นการสื่อสารถ่ายทอดเรื่องราวด้วยน้ำเสียง ซึ่งเป็นปฏิกริยาที่เกี่ยวกับสัมพันธ์กัน โดยในการพูดนั้นผู้พูดต้องส่งสารโดยใช้ภาษาที่เหมาะสม มีการเน้นเสียง เสียงสูงเสียงต่ำได้ถูกต้องและแสดงความหมายให้ผู้ฟังได้เข้าใจ

สรุปได้ว่า การพูดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับมนุษย์ เพราะการพูดเป็นสื่อที่ง่ายสะดวก ประหยัด และมีประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นการทำความรู้จักเพื่อนใหม่ ขอความช่วยเหลือ การประชุมอภิปราย การโฆษณาชวนเชื่อ การตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น ล้วนแล้วแต่ต้องใช้อการพูดเป็นปัจจัยสำคัญทั้งหมด

3. องค์ประกอบของการพูด

Thornbury, 2005 (อ้างถึงใน พรสวรรค์ แก้วธรรมมานุกูล, 2565: 26-29) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดไว้สองส่วน ดังนี้

1) กระบวนการพูด ประกอบไปด้วย

1.1) การผลิตคำพูด (speech production) การพูดคือ การสร้างคำต่อคำในการสนทนาของบุคคลโดยการออกเสียง ต่อเสียง คำต่อคำนั้นเรียกว่าการพูดคุยกัน การพูดเกิดขึ้นทันที แต่ไม่ได้หมายความว่า การพูดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้า แต่หมายถึงการจัดเตรียมตัวก่อนพูดโดยมีเวลาที่จำกัดในการเตรียมตัว

1.2) แนวความคิดและการกำหนดเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูด (conceptualization and formulation) เมื่อพูดจะต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด โดยต้องคิดว่าจะพูดเกี่ยวกับเรื่องอะไร จากนั้นก็จะกำหนดหรือสร้างแผนผังความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด เช่น ระดับของบทสนทนา ไวยากรณ์ คำศัพท์ จากนั้นก็จะสร้างโครงร่างของเนื้อหาที่จะพูดอะไรก่อนหรือหลังกัน เมื่อพูดภาษาอังกฤษ การพูดจะถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ได้แก่ หัวข้อ ซึ่งเป็นสิ่งที่กำลังพูดถึง และคำอธิบายคือสิ่งที่ต้องการพูดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น

1.3) การออกเสียง (articulation) การออกเสียงเกิดจากการใช้อวัยวะต่าง ๆ เพื่อสร้างเสียงลมหายใจจากปอดจะผ่านไปทางเสียงและทำให้เกิดเสียง เสียงจะเกิดขึ้นตามตำแหน่งและการเคลื่อนไหวของอวัยวะในปาก เช่น ลิ้น ฟัน และริมฝีปาก สรรเกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่ลิ้นและริมฝีปาก ส่วนพยัญชนะเกิดจากการกักลมที่ริมฝีปากหรือฟัน คนที่พูดภาษาอังกฤษสามารถสร้างเสียงต่าง ๆ ได้มากกว่า 40 แบบ แบ่งเป็นสระและพยัญชนะอย่างเท่าเทียมกัน

1.4) การตรวจสอบตนเองและแก้ไขขณะที่พูด (self – monitoring and repair) การตรวจสอบตนเองในขณะที่พูดเป็นกระบวนการที่ผู้พูดคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการพูด รวมถึงการกำหนดสิ่งที่พูดและการออกเสียงด้วย การคิดทบทวนเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูดในช่วงเตรียมการพูดอาจทำให้ผู้พูดตัดสินใจที่จะไม่พูดสิ่งที่ตั้งใจไว้ เช่น เมื่อผู้พูดต้องการพูดถึงบุคคลอื่น แต่พบว่าบุคคลนั้นอยู่ในระยะที่สามารถได้ยินสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ ผู้พูดก็อาจจะไม่พูดสิ่งที่ตั้งใจ การตรวจสอบตนเองในช่วงกำหนดสิ่งที่พูดอาจส่งผลให้ผู้พูดพูดช้าลง หรือหยุดพูดแล้วพูดอีกครั้งโดยใช้คำใหม่ การตรวจสอบตนเองในช่วงการออกเสียงเกิดขึ้น เมื่อผู้พูดพูดผิดหรือออกเสียงไม่ถูกต้อง การตรวจสอบขณะพูดคือความสามารถในการแก้ไข รวมทั้งเป็นการตอบสนองต่อการตรวจสอบตนเองหรือส่งสารโดยคู่สนทนา

1.5) การพูดได้อย่างอัตโนมัติ (automaticity) การพูดได้อย่างอัตโนมัติเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วและประสบความสำเร็จในการพูด การพูดเป็นทักษะเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ เช่น การขับรถ หรือการเล่นดนตรี การฝึกฝนบ่อย ๆ จะช่วยให้ให้มีทักษะพูดที่ดีขึ้น

1.6) การพูดคล่องแคล่ว (fluency) การพูดออกเสียงได้อย่างชัดเจน ไม่ได้หมายความว่า จะพูดเร็วเท่านั้น ความเร็วในการพูดเป็นแค่หนึ่งในหลายปัจจัยที่มีผลต่อการพูดออกเสียงได้อย่างชัดเจน การหยุดชะงักในการพูดเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเท่าเทียมกับความเร็ว การหยุดอย่างถูกจังหวะและสัมพันธ์กับความถี่ของการหยุดเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้การพูดออกเสียงได้อย่างชัดเจน ผู้พูดจะใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการพูดออกเสียงได้อย่างชัดเจน ได้แก่ การใช้คำเสริมช่วงหยุด (pause fillers) เช่น ar uh

และ um การใช้ข้อความแสดงความคลุมเครือของผู้พูด (vagueness expressions) เช่น sort of และ I mean และการพูดซ้ำ (repeats) คำตรงที่ผู้พูดหยุด เช่น well, what's the... what's the failure with football, I mean this... this I don't really see I mean it... Cos the money... how much does it cost to get it down the road now?

1.7) การจัดการพูด (managing talk) การพูดต้องคำนึงถึงสององค์ประกอบ คือ การปฏิสัมพันธ์และการเรียงลำดับการพูด เพื่อให้การสื่อสารเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง ในการพูดทุกครั้งจะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง แม้ว่าการพูดจะเป็นการสื่อสารเดียวกัน เช่น การบรรยาย การปราศรัยของนักการเมือง และการแสดงความ ผู้พูดก็ต้องเชื่อมโยงต่อการตอบรับของผู้ฟังด้วยการปฏิสัมพันธ์อย่างเหมาะสม ในการพูดสนทนา มีกฎทั่วไปที่ต้องปฏิบัติ เช่น การเรียงลำดับ ในการเป็นผู้พูดและผู้ฟัง ควรหลีกเลี่ยงการทำให้ห้องเงียบเป็นเวลานานเกินไปในการสนทนาควรฟังเมื่อคนอื่นพูด ส่งสัญญาณเมื่อต้องการพูด และส่งสัญญาณให้รู้ว่ากำลังฟัง เช่น เมื่ออยู่ในที่ประชุมหรือในห้องเรียน ควรยกมือเพื่อส่งสัญญาณเมื่อต้องการพูด

2) ความรู้ของผู้พูด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.1) ความรู้ นอกเหนือจากภาษาศาสตร์ (extra linguistic knowledge) คือการเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม บริบท และความคล้ายคลึงกันของวัฒนธรรมของผู้พูดคนอื่น ๆ ความรู้ ด้านสังคม เป็นความรู้เกี่ยวกับคุณค่าทางสังคมและพฤติกรรมที่เป็นพื้นฐานของคนในสังคมนั้น ๆ การเรียนรู้ ความรู้ด้านสังคมเหล่านี้เกิดขึ้นผ่านภาษา ดังนั้น ความรู้ด้านสังคมไม่ได้เป็นเพียงความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เท่านั้น เช่น การทักทายของแต่ละสังคมน่าจะใช้วิธีการทักทายที่แตกต่างกัน เช่น บางสังคมใช้การจับมือ บางสังคมต้องโอบกอด หรือบางสังคมต้องโค้งคำนับ และเราสามารถรู้เกี่ยวกับ พื้นฐานคนในสังคมนั้น ๆ ได้จากวิธีที่พวกเขาทักทายกัน

2.2) ความรู้เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ (linguistic knowledge) ประกอบไปด้วย

2.2.1) ความรู้เกี่ยวกับชนิดของภาษา (genre knowledge) แบ่งตามเป้าหมายในการใช้ภาษาออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

(1) ภาษาเพื่อดำเนินการ (transactional) คือ บริการต่าง ๆ การพูด โดยใช้ภาษาเพื่อดำเนินการสามารถใช้ได้ในหลาย ๆ กรณี เช่น เมื่อต้องการจองโต๊ะที่ร้านอาหารหรือกรณีอื่น ๆ ที่ต้องการทำรายการด้วยภาษา เป็นต้น

(2) ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal) คือ ภาษาที่ใช้เพื่อสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น การพูดโดยใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์อาจใช้ในการสนทนากับเพื่อนที่ร้านอาหาร เป็นต้น

2.2.2) ความรู้เกี่ยวกับสัมพันธสาร (discourse knowledge) คือ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและเชื่อมโยงคำพูดระหว่างบุคคลในการสนทนาโต้ตอบ ซึ่งเรียกว่าภาษาสัมพันธสาร เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจกันระหว่างบุคคล

2.2.3) ความรู้เกี่ยวกับวัจนปฏิบัติ (pragmatic knowledge) คือ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและบริบทในการใช้ภาษา การใช้ภาษาในบริบทที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งผู้พูดจะต้องปรับข้อความให้เหมาะสมกับบริบทและผู้ฟังจะต้องใช้ข้อมูลในบริบทนั้น ๆ มาช่วยในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้ยิน ประกอบด้วย

(1) วจนกรรม (speech acts) คือ การที่ผู้พูดพูดถึงสิ่งหนึ่งในขณะที่พูดก็ทำสิ่งนั้นด้วย และผู้พูดต้องใช้ภาษาได้ตรงตามหน้าที่ของภาษา เช่น บอกเล่า แนะนำ ขอร้อง ปฏิเสธ สั่ง เป็นต้น

(2) หลักการร่วมมือกัน (the co-operative principle) คือ ในการสนทนา นั้น เมื่อมีผู้ถามก็ต้องมีผู้ตอบ แต่ในโต้ตอบการสนทนานั้นจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นที่พอใจ ทั้งสองฝ่าย

(3) ความสุภาพ (politeness) ในการพูดนั้นผู้พูดควรจะพูดอย่างสุภาพ และไม่พูดให้ผู้อื่นเสียหน้า หรือรู้สึกเสียใจ ผู้พูดสามารถใช้คำที่มีความเชิงบวกตามหลักการทางภาษานั้น ๆ มาใช้ในการการพูดเพื่อให้เกิดความสุภาพ

(4) ทำเนียบภาษา (register) คือ ความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับขอบเขต (field) บุคคล (tenor) และรูปแบบ (mode)

(5) โครงสร้าง (structure) โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้ในการพูดนั้น แตกต่างจากการเขียน เนื่องจากการพูดเกิดขึ้นในทันทีซึ่งต่างจากการเขียนที่มีเวลาตรวจทานการใช้ภาษาในการพูดมักจะใช้ question tags เพื่อถามผู้ฟังว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” นอกจากนี้ tense ที่ถูกนำมาใช้ในการพูดมากที่สุดคือ present simple tense และ present progressive tense

(6) คำศัพท์ (vocabulary) ในภาษาพูดนั้นมีความสัมพันธ์ระหว่าง คำศัพท์และการแสดงความหมายที่แสดงให้เห็นความคิดของผู้พูดอยู่ คำศัพท์ที่ผู้พูดใช้จะเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายสอดคล้องกับบริบทนั้น ๆ เช่น I, me, then, now, here, there เป็นต้น

(7) วลีหรือกลุ่มคำ (chunk) คือ คำหลายคำที่นำมา

(8) การออกเสียง (phonology) สิ่งสำคัญในการออกเสียงของผู้พูดคือการออกเสียงสูงต่ำ (intonation) การออกเสียงสูงต่ำทำให้เห็นข้อมูลที่สำคัญของการพูดนั้นชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะเห็นได้ว่าระดับเสียง (pitch) ที่สูงขึ้นกับข้อมูลใหม่นั้นมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อระดับเสียงลดลงนั้นแสดงว่าการพูดได้สิ้นสุดลงแล้ว

2.3) ความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขการพูด (speech condition) เงื่อนไขการพูดมีส่วนช่วยในการที่จะพูดได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วและประสบความสำเร็จในการสื่อสาร ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อเงื่อนไขการพูด ได้แก่ปัจจัยดังต่อไปนี้

2.3.1) ปัจจัยด้านองค์ความรู้ (cognitive factors) เมื่อผู้พูดพูดถึงเรื่องที่คนฟังรู้จัก หรือเป็นเรื่องที่คนฟังสนใจและต้องการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น การพูดกับคนที่คุ้นเคยจะช่วยให้การพูดของผู้พูดสะดวกและง่ายขึ้นมากขึ้น

2.3.2) ปัจจัยด้านความรู้สึก (affective factors) เมื่อผู้พูดพูดเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบ อาจพูดได้ชัดเจนและมั่นใจมากขึ้น แต่ถ้าผู้พูดรู้สึกว่าอาจถูกจับผิดหรือได้รับการประเมินการพูด เช่น รู้สึกว่าถูกวัดผลการพูด อาจทำให้ผู้พูดรู้สึกเครียดและกังวลขณะพูดได้

2.3.3) ปัจจัยด้านการพูด (performance factors) การพูดกับผู้อื่นโดยตรง หรือการนำเสนอรายงานในห้องเรียนจะช่วยให้การพูดของเราพัฒนามากกว่าการฝึกพูดเพียงคนเดียว เพราะเราจะได้รับคำแนะนำจากเพื่อนร่วมสนทนาด้วย นอกจากนี้เราควรฝึกพูดในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเตรียมตัวก่อนพูด เพื่อช่วยให้เราพูดได้ดีขึ้น

Canale and Swain, 1980 (อ้างถึงใน พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกูล, 2565: 29-30) ได้อธิบายองค์ประกอบของการพูดที่จะประสบความสำเร็จได้ ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ในด้านภาษาที่ประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำและประโยค การสะกด และการออกเสียง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เราสื่อสารได้ดีกับผู้อื่น

2) ต้องมีความรู้ด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึง การมีความรู้ในการใช้คำและโครงสร้างประโยคในบริบทของสังคมจะเหมาะสม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง ซึ่งจะช่วยให้เราสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพกับผู้อื่นในสังคม

3) ต้องมีความรู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน.

4) ต้องมีความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การสื่อความหมาย คือ การใช้เทคนิคเพื่อเป็นกลวิธีในการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารด้านการพูด ด้วยการใช้อาสาทำทางหรือ body language และการใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดไม่สามารถนึกออกมาได้ในการขยายความหมายของประโยค เป็นต้น

ดังนั้นองค์ประกอบของการพูด สามารถแบ่งออกได้อย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับหลักการในการแบ่งองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบสามารถแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบหลัก คือ 1) กระบวนการพูดที่เน้นวิธีการในการสร้างคำพูดในการสื่อสาร 2) ความรู้เดิมของผู้พูดที่ผู้พูดต้องมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและบริบทของผู้พูดคนอื่น ๆ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาที่ต้องใช้ในการพูดสื่อสารเพื่อทำให้การสื่อสารสามารถเข้าใจได้ทั้งผู้พูดและผู้ฟัง

4. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการพูด มีนักการศึกษาได้อธิบายการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดไว้ ดังนี้

ละเอียด จุฑานันท์ (2545: 114-115) สรุปไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่า ภาษาคือเครื่องมือสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร พร้อมทั้งได้เสนอองค์ประกอบทางการสอนภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารได้นั้น มีดังนี้

1) ความรู้ทางภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ ได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งมีองค์ประกอบคือ เสียงศัพท์ โครงสร้างซึ่งเป็นแกนในการสื่อสารความหมายในด้านการฟังจะต้องเริ่มจากความสามารถในการจำแนกเสียงได้ไปจนถึงการฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ในด้านทักษะการพูดจะต้องออกเสียงได้ถูกต้องและและสนทนาตอบโต้ด้วยสำเนียงและจังหวะที่พอเข้าใจได้ ในด้านของการอ่าน จะต้องรู้จักกลไกการอ่านและสามารถอ่านเพื่อเข้าใจได้และในด้านของทักษะการเขียน จะต้องรู้จักกลไกในการเขียนคือการสะกดคำ การใช้

เครื่องหมายวรรคตอน การเรียงเรียงประโยคและการใช้คำเชื่อมความหมายตลอดจนการใช้ข้อความในลักษณะต่าง ๆ ได้

2) ความความสามารถทางภาษาศาสตร์กับสังคมที่จะใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม มีความรู้เกี่ยวกับระดับของภาษาที่ใช้ในกลุ่มสังคมวัฒนธรรม สามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามสภาพของสังคมนั้น ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือระดับของภาษาให้ถูกต้องกับบุคคลกาลเทศะ

3) ความสามารถในการใช้คำเชื่อม ความสัมพันธ์ของข้อความ คือ มีความรู้เกี่ยวกับกาลเทศะในการใช้ระเบียบวิธีสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษาโดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ในการเรียงเรียงประโยคเพื่อเชื่อมโยงความหมายทางภาษาได้ต่อไป

4) ความความรู้เกี่ยวกับทักษะภาษาที่มีแนวโน้มจะเกิดซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและเดาความหมายจากบริบทต่าง ๆ (Contexts) ได้ถูกต้องตามรูปลักษณะภาษาซึ่งแยกเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่จำเป็น และรูปแบบที่ไม่จำเป็น

5) สมรรถภาพในการประยุกต์ใช้หรือยุทธศาสตร์ในการสื่อสาร (Pragmatic competence or strategic competence of communication) คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ด้วยวิธีการหลีกเลี่ยงการใช้รูปแบบลักษณะภาษาที่ยังไม่ชำนาญ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 133) ได้กล่าวว่า ในชีวิตจริง ผู้เรียนจะต้องมีการสัมผัสและสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้ ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่าความรู้ความเข้าใจในภาษาเท่านั้น อาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้างแล้ว แต่หากจะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต้องนำความรู้ในการใช้ประโยชน์ไปใช้ให้เป็นปกตินิสัยได้ตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร

นอกจากนี้ นาดยา ปีลันธนานนท์, 2545 (อ้างถึงใน นพเก้า ฌ พัทลุง, 2547: 24) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดในระดับประถมศึกษาตอนต้นว่า ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างถูกต้องผ่านการเล่น การทดลองต่าง ๆ เขาจะรู้เข้าใจได้มากกว่าการพูด ในวัยนี้ไม่ควรเน้นความสำคัญของการพูดแล้วนำมาใช้ตัดสินความสามารถทางภาษาของเขา ความสามารถทางการพูดของเขาควรอยู่ในบริบทของการร้องเพลง พูดคำคล้องจอง บทกลอนภาษาที่อยู่ในการเล่นมากกว่าที่จะเป็นภาษาพูด ในการสนทนาสื่อสาร สิ่งที่ควรระมัดระวัง คืออย่าเร่งรีบให้เด็กพูด ถ้าเขายังไม่พร้อมให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่าภาษามีระบบ สามารถแยกออกมาได้ว่าภาษานั้นเป็นคำถามหรือไม่ใช่ และสามารถตอบสนองสิ่งที่ฟังได้อย่างเหมาะสมสังเกตความแตกต่างของภาษานั้นกับภาษาอื่น ๆ ออกเสียงประโยคสั้น ๆ โดยใช้คำและเรียงลำดับคำได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่เขาพูด ผู้เรียนเริ่มสร้างข้อความสั้น ๆ แล้ว ซึ่งอาจจะไม่ถูกต้องตามหลักภาษานักและบางทีอาจใช้ภาษาแม่เข้าไปปะปนด้วย ครูไม่ต้องวิตกกังวลและตามแก้ไขให้เขามากเกินไป การให้เขาได้เห็นตัวแบบของการใช้ภาษานั้นบ่อย ๆ เขาสามารถแก้ไขตัวของเขาเองได้ในภายหลัง

กุศยา แสงเดช (2548: 136) กล่าวว่าไว้สรุปได้ว่า ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้นมุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริงสิ่งสำคัญ คือ ตัวครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้องรูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็นกิจกรรม ที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่

กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มี ประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเตรียมกิจกรรมที่นำไปสู่การสอนพูด ครูผู้สอน ต้องคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ดังนี้

1) จัดบรรยากาศของห้องให้เอื้อต่อการเรียนภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก

2) ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ในการฝึกพูดไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะในขั้นนำเสนอที่ต้องการความถูกต้องของการใช้ภาษา (accuracy) แต่เป็นขั้นฝึกปฏิบัติที่ต้องการฝึกความคล่องของการใช้ภาษา (fluency) และข้อผิดพลาดนั้น ไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจภาษาก็คงไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น

4) ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะ และความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

5) การจัดกิจกรรมการฝึกควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

6) การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น ทักษะการพูด คู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7) การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรมคู่ (pair work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

8) ควรชมเชยผู้เรียนให้กำลังใจบ่อย ๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

9) การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557: 49) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

1) ขึ้นบอกจุดประสงค์และขั้นเสนอเนื้อหา ครูควรจะบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน โดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลัง จากนำเสนอเนื้อหาซึ่งอยู่ในรูปปริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมาย ของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใครพูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ในการพูด

2) ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดพร้อมกัน หรือเป็นคู่โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้

3) ขั้นถ่ายโอน เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการปฏิบัติ การใช้ภาษาอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบทบาทสมมติ การนำเสนอการสาธิต เป็นต้น

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด ที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด ผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน

ได้ฝึกฝนการใช้ทักษะการพูดเพื่อให้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาโดยการให้ผู้เรียนฝึกพูดเริ่มจากคำสั้น ๆ และฝึกพูดเป็นคำที่ยาวขึ้นต่อด้วยการฝึกพูดเป็นประโยค ฝึกพูดตอบโต้เกี่ยวกับเนื้อหาใกล้ตัวในชีวิตประจำวันตามเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

5. การประเมินทักษะการพูด

ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการใช้ในการผลิตภาษาและเป็นกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกออกมาเป็นรหัสภาษาหรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ และนอกจากนี้การจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เพื่อสื่อความหมายแล้วผู้พูดยังต้องแสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่าต้องการอะไรกับใครที่ไหน และอย่างไรให้เหมาะสมและถูกต้องตามสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่องแคล่วและความชัดเจน โดยการวัดและการประเมินผลทักษะการฟังนั้น สามารถทำได้ 6 วิธี ดังนี้ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2529: 53-54)

- 1) ให้นักเรียนดูภาพ หรือวิดีโอทัศน์แล้วอธิบาย
- 2) ให้นักเรียนสนทนาเป็นคู่โดยกำหนดสถานการณ์
- 3) บันทึกตารางเวลาทำงาน/เรื่องราว
- 4) หารายงานเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน หลังจากสำรวจกิจกรรมที่เพื่อนชอบทำมากที่สุด
- 5) สัมภาษณ์เป็นคู่หรือกลุ่ม
- 6) เล่าเรื่องตามจินตนาการ

ซึ่งแนวทางการให้คะแนน มีดังนี้ (Carroll, 1982: 134-139)

5 คะแนน	สำหรับผู้ฟังแล้วตอบถูกต้องให้รายละเอียดได้ไม่ติดขัด
4 คะแนน	สำหรับผู้ฟังแล้วตอบถูกต้องให้รายละเอียดได้เมื่อถามต่อ
3 คะแนน	สำหรับผู้ฟังแล้วมีความลังเลไม่ตอบในทันที
2 คะแนน	สำหรับผู้ฟังแล้วตอบผิดในครั้งแรกแต่แก้ไขถูกต้องได้
1 คะแนน	สำหรับผู้ฟังแล้วตอบผิด และตะกุกตะกักแต่แก้ไขได้บ้าง
0 คะแนน	สำหรับผู้ฟังแล้วตอบไม่ถูกต้อง

Harris, 1990 (อ้างถึงใน กมลวรรณ โดมศรีฟ้า, 2551: 15-17) ได้กล่าวถึง เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด ซึ่งมีการแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนโดยคำนึงถึงส่วนประกอบของภาษาและทักษะ คือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วการใช้ภาษา และความเข้าใจ โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับ คือ

- 1) การออกเสียง (Pronunciation)
  - 1.1) ระดับ 1 การออกเสียงมีปัญหาทำให้ไม่เข้าใจสิ่งที่พูดได้
  - 1.2) การออกเสียงมีปัญหา ผู้เรียนต้องตั้งใจฟังอย่างมาก และมีการถามซ้ำ
  - 1.3) การออกเสียงมีปัญหาเล็กน้อย ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง หากออกเสียงผิดผู้ฟังก็จะสับสน
  - 1.4) การออกเสียงของผู้พูดดี แต่อาจมีปัญหาบ้าง แต่ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ต้องการสื่อสารได้
  - 1.5) การออกเสียงดีเทียบเท่าเจ้าของภาษา
- 2) ไวยากรณ์ (Grammar)

- 2.1) การใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับที่ผิด สื่อสารได้ไม่เข้าใจระดับ
  - 2.2) การใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับผิด แม้จะใช้ไวยากรณ์ง่าย ทำให้สื่อสารและทำความเข้าใจยาก
  - 2.3) การใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง ทำให้ความหมายของประโยคนั้น ๆ ผิด และเข้าใจผิดไป
  - 2.4) การใช้ไวยากรณ์ที่ผิดบ้าง แต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง
  - 2.5) การใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับที่มีความผิดพลาดน้อยมาก สามารถแก้ไขใหม่ได้อย่างถูกต้อง
- 3) คำศัพท์ (Vocabulary)
- 3.1) การไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้
  - 3.2) ใช้คำศัพท์ผิดอาจมีความรู้ทางคำศัพท์ที่น้อยและจำกัดจึงทำความเข้าใจในประโยคได้ยาก
  - 3.3) การใช้คำศัพท์ผิดอาจมาจากการคิดคำศัพท์ที่มีปัญหาของผู้พูดและสื่อสารในบทสนทนานั้น ๆ การใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง
  - 3.4) บางครั้งใช้คำไม่เหมาะสมกับสถานการณ์
  - 3.5) การใช้คำศัพท์ วลี สำนวนอย่างคล่องแคล่ว ผู้พูดใช้ภาษาได้เทียบเท่าเจ้าของภาษา
- 4) การใช้ภาษาที่คล่องแคล่ว (Fluency)
- 4.1) การสนทนาที่ไม่เข้าใจ เนื่องจากผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงสนทนาเป็นเวลานาน
  - 4.2) มีความรู้ที่จำกัดในการใช้ภาษา เนื่องจากผู้พูดหยุดเว้นช่วงสนทนาบ่อยครั้ง
  - 4.3) การพูดได้อย่างคล่องแคล่วไม่มากนัก เนื่องจากมีปัญหาในการใช้ภาษา
  - 4.4) การพูดได้อย่างคล่องแคล่ว อาจมีผิดพลาดเป็นบางครั้ง
  - 4.5) การพูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา
- 5) ความเข้าใจ (Comprehension)
- 5.1) การที่ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้
  - 5.2) การพูดที่ติดขัด ใช้เวลาหาคำพูด อาจพูดซ้ำ ๆ
  - 5.3) การพูดให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร แต่อาจสื่อสารได้ ค่อนข้างช้า
  - 5.4) การการพูดที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน อาจมีการพูดซ้ำบางครั้ง
  - 5.5) การพูดที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด

จากการศึกษาทักษะการพูดภาษาจีนข้างต้น สรุปได้ว่า การพูดเป็นความสามารถในการสื่อสารผ่านการได้ยิน ภาษาสีหน้าและท่าทางโดยเกิดขึ้นควบคู่กับการฟัง เป็นกระบวนการแปลความหรือถอดความ ผู้ฟังจะต้องทำความเข้าใจกับสารอย่างละเอียดถี่ถ้วน หากต้องการให้การพูดบรรลุตามความมุ่งหมายจะต้องเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม ผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องระบบภาษาของภาษานั้น ๆ สามารถออกเสียงพยัญชนะสระเสียงเน้นหนัก ระดับเสียงสูงต่ำ โครงสร้างของภาษานั้น รวมทั้งสามารถกล่าวถ้อยคำเพื่อสื่อความหมายเป็นภาษานั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งระดับความสามารถในการพูดภาษาจีนและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ แบ่งได้หลายระดับ โดยเริ่ม

ตั้งแต่ระดับการออกเสียงไปถึงระดับการสื่อสารจากการใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ จนถึงระดับการแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นระดับที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งทักษะการพูดมีความสำคัญ เนื่องจากการสื่อสารที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายและนับว่าเป็นจุดศูนย์กลางของการสื่อสารในการสร้างความเข้าใจระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

ทักษะปฏิบัติ

1. ความหมายของทักษะปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2552 (อ้างถึงใน สิริมณี บรรจง, 2553: 6) ได้ให้ความหมายของทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะปฏิบัติ (Performance) พฤติกรรมของผู้เรียนในการประยุกต์ความรู้และทักษะต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานโดยการประเมินตามสภาพจริงเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนจากงานที่ให้ปฏิบัติจริงหรือในสภาพที่เป็นจริง เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่กำหนดได้ดีเพียงใด และปฏิบัติได้อย่างไร นอกจากนี้ควรมีการประเมินจากแฟ้มสะสมงานเป็นการประเมินที่เน้นความสำเร็จของผู้เรียนจากผลงานที่ผู้เรียนเก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบในแฟ้มกล่องหรือกระเป๋า แล้วแต่ลักษณะของงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถ เจตคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ

กมลวรรณ ตั้งฉันทานนท์ (2557: 6-7) ได้ให้ความหมายของทักษะปฏิบัติ หมายถึง การเคลื่อนไหวทางกายภาพ การควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายและการใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว ซึ่งประกอบด้วย การเคลื่อนไหวของร่างกายและการประสานสัมพันธ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นการเคลื่อนไหวของร่างกายแบบพื้นฐานหรือเป็นการปฏิบัติงานตามกระบวนการต่างๆ ได้จากแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการจำแนกลำดับขั้นของพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยสามารถสรุปสังเคราะห์ลำดับขั้นของพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยได้ 5 ลำดับ ขั้นหลัก ได้แก่ การรับรู้และการปฏิบัติพื้นฐาน การเตรียมความพร้อมและการเลียนแบบการฝึกปฏิบัติ การปฏิบัติด้วยความชำนาญ และการปรับเปลี่ยนหรือสร้างปฏิบัติการ

สุพรรณ ไชยศรี (2557: 53) ได้ให้ความหมายทักษะปฏิบัติ หมายถึง ความสามารถที่จะทำงานได้อย่างคล่องแคล่วว่องไวโดยไม่ผิดหรือคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงในสิ่งนั้น เช่น นักเรียนบวก ลบ คูณ หาร ตัวเลข ได้รวดเร็ว และถูกต้องได้เป็นจำนวนมากในเวลาจำกัด

สรุปได้ว่า ทักษะปฏิบัติ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนในการแสดงความสามารถที่จะทำงานใดงานหนึ่งได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว และถูกต้องเป็นจำนวนมากในเวลาจำกัด

2. ความหมายของการวัดทักษะปฏิบัติ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการวัดทักษะปฏิบัติไว้หลายท่าน ดังนี้

นวลจิตต์ เขาวงศ์ (2556: 55) ให้ความหมายไว้ว่า การวัดทักษะภาคปฏิบัติเป็นการวัด ความสามารถในการปฏิบัติ ซึ่งเป็นการวัดที่ให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมตรงออกมา โดยการกระทำ โดยถือว่าการปฏิบัติเป็นความสามารถในการผสมผสานหลักการต่าง ๆ ที่ได้รับการฝึกฝนให้ปรากฏออกมาเป็นทักษะของผู้เรียน

กัญจนา ลินทรัตนศิริกุล (2558: 38) สรุปไว้ว่า การวัดทักษะปฏิบัติเป็นการวัดที่ครอบคลุมทักษะการปฏิบัติ (Practical or Manual Skills) จุดสำคัญอยู่ที่พฤติกรรมที่แสดงออกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าในรูปของการปฏิบัติ โดยสิ่งเร้าที่นำเสนออาจเป็นภาษา หรือไม่ใช่ภาษาก็ได้

สรุปได้ว่า การวัดการปฏิบัติเป็นการวัดพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกต่อสิ่งเร้าในรูปของการปฏิบัติโดยผ่านการนำความรู้หลักการที่ได้รับมาฝึกฝนจนเกิดทักษะ

3. ลักษณะการวัดทักษะปฏิบัติ

ชวลิต ชูกำแหง (2551: 132-133) ได้กล่าวถึง ลักษณะการประเมินทักษะปฏิบัติที่สำคัญ ดังนี้

1) สิ่งที่จะวัดต้องมีการปฏิบัติอย่างแท้จริง การปฏิบัติจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ถูกวัดใช้มือหรือส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงาน เช่น หยิบจับสิ่งของของเครื่องมือ การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ การเปล่งเสียง การอ่าน หรือร้องเพลง เป็นต้น

2) สิ่งที่จะวัดเป็นผลมาจากการเรียนรู้ทักษะในขณะที่การวัดความรู้ หรือความรู้สึกรู้สึกสามารถวัดโดยใช้กระดาษและดินสอ แต่ถ้าเป็นทักษะซึ่งต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติทักษะนี้ควรวัดโดยให้มีการปฏิบัติหรือแสดงออกทางกายให้ดู

3) สิ่งที่จะวัดเป็นการวัดความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ความรู้ผลงานที่ปรากฏเป็นผลผลิตที่เป็นรูปธรรมสะท้อนถึงกระบวนการที่แสดงความรู้ความเข้าใจ แต่การปฏิบัติงานจริงมีความชำนาญสามารถประยุกต์ความรู้ให้เกิดประโยชน์จำเป็นต้องฝึกฝนมาเป็นเวลานาน

4) ผลงานที่ได้รับต้องอยู่ในรูปที่สามารถวัดได้ หากผลงานที่จะวัดอยู่ในรูปของสิ่งของซึ่งมองเห็นได้ การวัดที่มีความเที่ยงตรงคือ การวัดโดยการประเมินคุณภาพของงานจากผลงานที่เป็นของจริง

กัญจนา ลินทรัตนศิริกุล, 2558 (อ้างถึงใน วัฒนาพร ระวังบุทกซ์, 2543: 59-60) ได้กล่าวถึง ลักษณะการประเมินทักษะปฏิบัติว่าเป็นการทดสอบความสามารถในการทำงานของผู้เรียนภายใต้สถานการณ์และเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพจริงมากที่สุด ประเมินได้ 3 ลักษณะ คือ

1) ประเมินกระบวนการ (Process) กระบวนการในที่นี้หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนใช้ดำเนินการเพื่อให้ได้ผลผลิต หรืออาจจะเป็นงานส่วนหนึ่งซึ่งไม่ใช่ผลผลิต การประเมินกระบวนการทำได้ค่อนข้างยาก เพราะธรรมชาติของการประเมินค่อนข้างยุ่งยาก การประเมินส่วนใหญ่จะใช้การสังเกตโดยมุ่งดูที่คุณภาพหรือประสิทธิภาพของกระบวนการ

2) ประเมินผลผลิต (Product) ผลผลิตในที่นี้ หมายถึง งานที่เป็นผลจากการแสดงหรือการกระทำของผู้เรียนวิธีประเมินอาจทำได้หลายลักษณะ เช่น พิจารณาจากคุณภาพงาน รูปลักษณะของงาน และการตรวจสอบว่างานเป็นไปตามข้อกำหนดที่ตั้งไว้หรือไม่

สรุปได้ว่า ลักษณะการประเมินทักษะปฏิบัติเน้นสิ่งที่จะวัดต้องมีการปฏิบัติอย่างแท้จริงเกิดขึ้นจากผู้ถูกวัดใช้ส่วนต่าง ๆ ของการทำงาน สิ่งที่จะวัดเป็นผลที่ได้จากการเรียนรู้ทักษะ แล้วนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดผลผลิตหรือผลงานซึ่งผลงานที่ได้ต้องอยู่ในรูปที่สามารถวัดได้สามารถประเมินได้ใน 3 ลักษณะ คือ ประเมินกระบวนการ การประเมินผลผลิต และประเมินทั้งกระบวนการและผลผลิต

4. กระบวนการวัดทักษะปฏิบัติ

ชวลิต ชูกำแหง (2557: 134-135) ได้กล่าวถึงการประเมินทักษะปฏิบัติ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติโดยครูและนักเรียนมาร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติ การได้มีส่วนร่วมของผู้เรียนในการกำหนดจุดมุ่งหมายทำให้การประเมินสอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่ายนำไปสู่ศักยภาพของผู้เรียนที่ครูตั้งเป้าหมายไว้

2) การระบุผลการปฏิบัติที่มุ่งวัดผลการปฏิบัติงานย่อมาจากจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะที่มุ่งวัดอาจเน้นที่คุณภาพของการทำงาน คือ ความถูกต้อง ความสวยงาม เช่น ความสวยงามของการออกแบบบ้าน ความคงทนของสิ่งของที่ประดิษฐ์ ความคล่องแคล่วในการใช้เครื่องมือทดลองทางวิทยาศาสตร์หรืออาจวัดคุณลักษณะของงานที่ปฏิบัติโดยเน้นปริมาณงานที่ทำได้

3) กำหนดวิธีการวัดการปฏิบัติงานการวัดการปฏิบัติงานสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

3.1) วัดโดยการเขียนตอบ

3.2) การวัดโดยการให้ผู้เรียนปฏิบัติงานให้ดูในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง

3.3) การวัดตัวอย่างของงานที่ได้จากการปฏิบัติจริง

4) การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผู้วัด ช่วงเวลาที่วัด หลังจากที่ผู้สอนเลือกรูปแบบที่ใช้ในการวัดการปฏิบัติงานแล้ว ต้องมีการตัดสินใจเกี่ยวกับช่วงเวลาที่ใช้วัดในการปฏิบัติงาน เตรียมหาเครื่องมือที่ความเหมาะสมเพื่อใช้ในการวัดภาคปฏิบัติซึ่งมีหลายประเภท การวัดการปฏิบัติงานในงานใดงานหนึ่งอาจต้องใช้เครื่องมือมากกว่า 1 ชิ้น ขึ้นอยู่กับตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่ผู้วัดกำหนด

5) กำหนดเกณฑ์การประเมินข้อมูลที่ได้จากการวัดการปฏิบัติงานต้องนำมาประเมิน โดยการตัดสินคุณภาพของการปฏิบัติงาน การประเมินดังกล่าวทำได้โดยการเปรียบเทียบกับความสามารถกลุ่มหรือเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนด

นวลจิตต์ เขาวงกตพิงศ์ (2556: 80) ได้กล่าวถึง การประเมินการปฏิบัติมี 5 ขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

1) การกำหนดงานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติในขั้นนี้ผู้สอนต้องศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใด ต้องการให้บรรลุในเรื่องใดแล้วกำหนดงานให้สอดคล้องกับหลักสูตรรายวิชานั้น

2) การกำหนดสถานการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติ ผู้วัดต้องกำหนดสถานการณ์หรือเงื่อนไขในการปฏิบัติงานแก่ผู้เรียนให้ชัดเจนว่าจะมีลักษณะใด การวัดทักษะอาจเกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ในสถานการณ์ที่มีการจำลองให้คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง ในสถานการณ์ที่ผู้สอนควบคุมเงื่อนไขต่าง ๆ ในการทำงานเพื่อการทดสอบกระบวนการปฏิบัติงานในครั้งนั้น ๆ ในสถานการณ์ที่ไม่ต้องลงมือปฏิบัติงาน แต่วัดโดยการทดสอบด้วยข้อสอบ

3) การกำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการวัดทักษะ โดยเน้นให้เห็นว่าในการปฏิบัติงานนั้นให้ความสำคัญกับการวัดกระบวนการหรือผลงาน หรือทั้งสองส่วน และจะวัดผ่านตัวบ่งชี้อะไรบ้าง การกำหนดวิธีการวัดภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่จะวัดวิธีการที่ใช้มีหลายประเภท ได้แก่ การทดสอบด้วยข้อสอบ การให้ปฏิบัติงานจริง การให้ทำสิ่งของที่ผลิตได้

4) การกำหนดความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ความเหมาะสมของผู้วัด ช่วงเวลาที่ทำ การวัดในขั้นตอนนี้ ผู้วัดต้องตัดสินใจเกี่ยวกับประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด การสร้างเครื่องมือ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

5) การกำหนดวิธีการประเมินผลและรายงานผลการวัดทักษะปฏิบัติ กระบวนการวัด ทักษะปฏิบัติจะไม่สิ้นสุดจนกว่าจะมีการประเมินผลและรายงานผลความสามารถในการทำงานของผู้เรียนวิธีการประเมินผลการวัดทักษะมีหลายแบบ คือ การประเมินผลแบบอิงกลุ่มการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ และการประเมินผลแบบอิงความก้าวหน้าของผู้เรียน

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลด้านทักษะปฏิบัติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลด้านทักษะปฏิบัติมีนักการศึกษาได้กล่าวถึง ดังนี้

ชวลิต ชูกำแหง (2555: 135-136) ได้กล่าวถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลด้านทักษะปฏิบัติ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) เครื่องมือประเภทที่ใช้ในการวัดกระบวนการปฏิบัติงานที่เน้นทักษะความสามารถในการทำงาน ความถูกต้อง ลำดับการทำงาน วิธีที่มีการวัดที่มีความเที่ยงตรงคือ การสังเกต ประเมิน พฤติกรรมการทำงานเครื่องมือที่ใช้ในการสังเกตที่ใช้กันมาก ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการระเบียบ พฤติการณ์ มาตรฐานประมาณค่า เป็นต้น

2) เครื่องมือประเภทที่ใช้ในการวัดผลงานสำหรับการวัดคุณภาพของผลงานที่ผู้เรียนทำ สิ่งเครื่องมือที่เป็นที่นิยม ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ ระเบียบพฤติกรรม มาตรฐานประมาณค่า

กัญญา ลินทรตันศิริกุล, 2558 (อ้างถึงใน วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2543: 61-62) ได้กล่าวถึงประเภทของเครื่องมือวัดผลด้านทักษะปฏิบัติ แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1) การเขียนเป็นการวัดการประยุกต์ความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเขียน เช่น การเขียนแบบ การสร้างแผนที่ การแปลโจทย์ปัญหาเป็นรูปภาพ การแต่งกลอน การเขียนโครงงาน วิทยาศาสตร์

2) การจำแนกและระบุกระบวนการปฏิบัติ เป็นการระบุชื่อเครื่องหมาย ชิ้นส่วน ขั้นตอนการทำงาน หรือจำแนกสิ่งที่ไม่เหมือนกัน

3) การสร้างสถานการณ์จำลอง เป็นการสอบวัดโดยกำหนดสถานการณ์ที่คล้ายสถานการณ์จริงมากที่สุดให้ผู้เรียนแก้ปัญหา หรือบอกขั้นตอนวิธีการทำงานเพื่อสร้างงานหรือเพื่อระบุบรรเทา ความเสียหาย

4) การกำหนดตัวอย่างงาน เช่น งานแกะสลักสบู่ ครูให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่าง แล้วทำตามแบบให้เหมือนหรือดีกว่า การประเมินอาจประเมินผลสำเร็จทั้งชิ้นงานหรือเพียงบางส่วนก็ได้

6. เกณฑ์การประเมิน

กัญญา ลินทรตันศิริกุล, 2558 (อ้างถึงใน วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2543: 62) กล่าวว่า เครื่องมือที่ใช้ประเมินภาคปฏิบัติของผู้เรียน เรียกว่า รูบรีค (Rubric) หมายถึง การสร้างเกณฑ์ขึ้น เพื่อพิจารณาลักษณะของสิ่งสำคัญ ได้แก่ เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Guide) ซึ่งจะต้องกำหนด มาตรฐานวัด (Scale) และรายการคุณลักษณะที่บรรยายถึงความสามารถในการแสดงออกของผู้เรียน

ในแต่ละระดับ ข้อมูลจากครูบริคจะสะท้อนให้ครู ผู้ปกครอง และบุคคลอื่น ๆ ได้ทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้อะไรบ้าง และทำอะไรได้มากน้อยเพียงไร

7. จุดเด่นและข้อจำกัดของการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ

Nitko, 2011 (อ้างถึงใน กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2557: 17-19) ได้รวบรวมจุดเด่นและข้อจำกัดของการวัดและการประเมินทักษะการปฏิบัติจากเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

จุดเด่นของการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ เมื่อเปรียบเทียบการวัดและประเมินการเรียนรู้และดั้งเดิม การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติมีจุดเด่น ดังนี้

1) การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติทำให้เป้าหมายการเรียนรู้ชัดเจนขึ้น เนื่องจากผู้ประเมินจะจัดสถานการณ์หรือกำหนดงานที่ชัดเจนให้ผู้เรียนหรือผู้รับการประเมินปฏิบัติ ทำให้ผู้ประเมินต้องศึกษาและทำความเข้าใจเป้าหมายการเรียนรู้ เป้าหมายของการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจมีความซับซ้อนและเป็นนามธรรม แล้วสรุปออกมาให้เป็นงานที่ผู้เรียน หรือผู้รับการประเมินต้องปฏิบัติซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรมมากขึ้น

2) การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติสามารถประเมินความสามารถในการปฏิบัติได้จริงของผู้เรียนหรือผู้รับการประเมินผลลัพธ์สำคัญที่คาดหวังของการจัดการศึกษา คือ ความสามารถในการใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาในการปฏิบัติหรือแก้ปัญหาจริง ดังนั้นการวัดและประเมินผลการปฏิบัติ ซึ่งเน้นการประเมินความสามารถในการปฏิบัติได้จริงจึงตอบสนองผลลัพธ์ดังกล่าวในการจัดการศึกษาได้

3) การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แนวใหม่ ทฤษฎีการเรียนรู้แนวใหม่จะให้ความสำคัญกับการที่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่เดิมมาสร้างความรู้ใหม่และให้ความสำคัญกับการกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าและสืบสอบเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมซึ่งมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสภาพจริง ซึ่งการกำหนดงานสำหรับวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติงานหลายประเภทก็ให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหรือสืบสอบความรู้ต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

4) การวัดและประเมินผลทักษะการปฏิบัติทำให้ครูผู้สอนสามารถบูรณาการการพัฒนาความรู้ทักษะและความสามารถของผู้เรียนเข้าด้วยกันได้เริ่มจากงานสำหรับการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการหรืองานที่ใช้ระยะเวลาปฏิบัตินาน มักจะเป็นงานที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและความสามารถหลายด้านเช่น การจัดทำแฟ้มสะสมงานหรือการทำโครงการวิจัยได้กำหนดให้ผู้เรียนใช้ความรู้ทักษะและความสามารถหลายด้านในการปฏิบัติงาน

5) การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนมากกว่าการวัดและประเมินผลแบบประเมินนิยมซึ่งใช้เพียงการสอบวัดด้วยแบบสอบข้อเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษาซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการฝึกปฏิบัติและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลายมากกว่าการสอบวัดด้วยแบบสอบข้อเขียน

6) การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติช่วยขยายขอบเขตการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากงานสำหรับการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติมีหลายรูปแบบ ทำให้ผู้เรียนแสดงความสามารถและทักษะที่หลากหลายมากขึ้นส่งผลให้การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ขยายขอบเขตมากขึ้นด้วยเช่นกัน

8. ข้อจำกัดของการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ

แม้ว่าการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติมีจุดเด่นหลายประการ แต่การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติก็มีข้อจำกัดพอสมควร สรุปข้อจำกัดได้ ดังนี้

1) การกำหนดงานให้มีคุณภาพสูงสำหรับประเมินทักษะการปฏิบัติทำได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากการประเมินทักษะการปฏิบัติงานให้ติ่มักจะสอดคล้องกับการมีเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ที่ค่อนข้างซับซ้อน ดังนั้นผู้ประเมินต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติงานหลายด้านเพื่อที่จะกำหนดงานที่มีคุณภาพ สำหรับการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ

2) การพัฒนาเครื่องมือให้มีคุณภาพสูงสำหรับการให้คะแนนการทำได้ยาก โดยเฉพาะการวัดและการประเมินความสามารถที่มืองค์ประกอบที่ซับซ้อน หรือการวัดและประเมินในเรื่องที่มีแนวทางการตอบได้หลายแนวทาง

3) ในการปฏิบัติงาน ผู้เรียนหรือผู้รับการประเมินต้องใช้เวลาค่อนข้างนาน งานบางงานต้องใช้เวลาปฏิบัติงานเป็นวันหรือมากกว่านั้นในการทำให้เสร็จสิ้นได้ นอกจากนี้การให้คะแนนกระบวนการหรือผลการปฏิบัติงานก็ต้องใช้เวลานาน ดังนั้นหากมีผู้เรียนหรือผู้รับการประเมินจำนวนมากย่อมต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการประเมินทักษะการปฏิบัติกระบวนการหรือผลงานยังมีความซับซ้อน การประเมินและการให้คะแนนทักษะการปฏิบัติยังมีความซับซ้อนตามไปด้วย การใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบิก (Scoring Rubric) ที่มีคุณภาพสูงสามารถช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการประเมินลงได้และโดยทั่วไปการให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวม (Holistic Scoring Rubric) มักจะใช้เวลาน้อยกว่าการให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubic)

4) เมื่อเปรียบเทียบกับประเมินแบบประเพณีนิยม การประเมินการปฏิบัติได้คะแนนที่มีค่าความเที่ยงต่ำกว่า โดยเฉพาะความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน หากผู้ประเมินใช้กรอบการประเมินเกณฑ์การให้คะแนนที่แตกต่างกัน หรือมีสมรรถภาพในการประเมินที่แตกต่างกันก็อาจทำให้ผลการประเมินงานหรือการปฏิบัติงานของผู้รับการประเมินคนเดียวกันมีความแตกต่างกันได้ ส่งผลกระทบไปยังความตรงในการวัด ด้วยประเด็นปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขให้ดีขึ้นได้ด้วยการมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่ชัดเจนเป็นมาตรฐานเดียวกัน การฝึกอบรมผู้ให้คะแนนทักษะ การปฏิบัติ และการกำกับติดตามคุณภาพของการให้คะแนน

5) ในการประเมินทักษะการปฏิบัติงานทักษะใดทักษะหนึ่งการปฏิบัติงานเพียงอย่างเดียวอาจให้สารสนเทศไม่เพียงพอในการสรุปหรือให้การประเมินคุณภาพทักษะการปฏิบัติงานของผู้รับการประเมินได้การใช้ผลการประเมินการปฏิบัติงานเพียงงานเดียวอาจส่งผลต่อความตรงในการประเมินทักษะการปฏิบัติงานนั้น ดังนั้นการประเมินทักษะการปฏิบัติงานบางทักษะอาจต้องกำหนดงานสำหรับประเมินทักษะการปฏิบัติมากกว่า 1 งาน โดยอาจวัดทักษะการปฏิบัติงานทักษะเดียวกันมีบริบทที่แตกต่างกันออกไปเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติงานดังกล่าวในบริบทที่หลากหลายหรือไม่ อย่างไรก็ตามเพื่อคุณภาพของการปฏิบัติงานได้อย่างแม่นยำตรงต่อไป

6) การปฏิบัติงานบางงานอาจไม่เหมาะสมในการประเมินผู้เรียนที่มีความสามารถทำงานบางงาน เช่น โครงงานต้องอาศัยเวลาในการทำอย่างต่อเนื่องและใช้เวลานานเป็นอุปสรรคสำหรับ

ผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำ เนื่องจากผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยมักมีความรู้เพียงบางส่วนหรือมีความสามารถไม่ถึงระดับมาตรฐาน ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานตามที่ผู้ประเมินกำหนดไว้ได้อย่างสมบูรณ์ ผู้ประเมินอาจใช้การทำโครงการเป็นกลุ่มร่วมกันได้ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และใช้ความรู้บางส่วนที่มีของแต่ละคนเติมเต็มซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงานได้ถือเป็นการจูงใจผู้เรียนมากขึ้น

สรุปได้ว่า จุดเด่นของการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัตินั้นมีด้วยกันหลายประการ การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติสามารถประเมินความสามารถในการใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาในการปฏิบัติหรือแก้ปัญหาจริง ผู้ประเมินต้องกำหนดงานที่ชัดเจนให้ผู้เรียนปฏิบัติสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แนวใหม่ให้ความสำคัญกับการที่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่เดิมมาสร้างความรู้ใหม่และมีการวัดและการประเมินที่หลากหลาย ถึงแม้ว่าจะมีจุดเด่นหลายประการแต่การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติก็มีข้อจำกัดพอสมควรใช้เวลาค่อนข้างนานในการวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ การพัฒนาเครื่องมือให้มีคุณภาพสูง สำหรับการให้คะแนนทำได้ยากโดยเฉพาะการวัดและการประเมินความสามารถที่มีองค์ประกอบที่ซับซ้อน

จากการศึกษาแนวคิดทักษะปฏิบัติข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะปฏิบัติเป็นพฤติกรรมในการแสดงความสามารถของบุคคลที่จะทำงานใดงานหนึ่งอย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในเวลาอันจำกัด จะต้องใช้การปฏิบัติที่สม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งทักษะปฏิบัติจะเกิดขึ้นได้จะต้องใช้การฝึกปฏิบัติด้วยตนเองปฏิบัติบ่อย ๆ มีการฝึกตลอดเวลาและมีความต่อเนื่องจนเกิดเป็นความชำนาญในการปฏิบัติ กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยสามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกต่อสิ่งเร้าในรูปของการปฏิบัติผ่านรูปแบบการนำความรู้หลักการที่ได้รับมาฝึกฝนจนพัฒนาเป็นทักษะ ซึ่งสามารถวัดหรือประเมินผลได้จากผลงานที่อยู่ในรูปที่สามารถวัดและประเมินได้ โดยการประเมินนั้นสามารถประเมินได้ 3 ลักษณะ คือ กระบวนการ ผลผลิต และการประเมินทั้งกระบวนการและผลผลิต โดยผู้ประเมินต้องกำหนดงานที่ชัดเจนให้ผู้เรียนปฏิบัติและเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมและหลากหลายประเภท เพื่อให้การประเมินมีความครอบคลุมมิติในทุกด้าน

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ในการจัดการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ชี้แนะและคอยให้คำปรึกษา โดยมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยการควบคุมในการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องมีการคำนึงถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาให้นิยามความหมายของความพึงพอใจ แนวคิดทฤษฎีและการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

สรวงศ์ โค้วตระกูล (2541: 9) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนโดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

อารี พันธมณี (2546: 12) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ และความรู้สึกดังกล่าวนี้จะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น ถ้าหากความต้องการหรือเป้าหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกัน ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการบริการ

Cullen (2001: 664) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรับรู้ของบุคคลทั้งที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาวที่มีต่อคุณภาพการบริการต่าง ๆ ทั้งในระดับแคบที่เกี่ยวกับลักษณะบริการที่มีต่อคุณภาพการบริการ เช่น ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือน่าไว้วางใจของผู้ให้บริการ เป็นต้น และในระดับกว้างที่เป็นมุมมองของผู้รับบริการที่ได้จากบริการทุกประเภทที่นำไปเป็นข้อสรุปรวมความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อองค์กร

จากความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง ซึ่งหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความสุข มีความมุ่งมั่นที่จะทำและมีขวัญกำลังใจ มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงานที่ทำ

2. ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

จากการศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบวัดความพึงพอใจได้มีนักการศึกษาอธิบายการสร้างแบบวัดความพึงพอใจไว้ได้ดังนี้

บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ์ (2537: 148) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความพึงพอใจดังนี้

1) กำหนดโครงสร้างของประเด็นที่ต้องการวัด คำว่าโครงสร้างมีความหมายเชิงนามธรรมใช้อธิบายตัวแปรที่ศึกษาและเขียนขึ้นในรูปแบบสมมติฐานที่สามารถอธิบายหรือค้นหาข้อเท็จจริงมาสนับสนุนได้ ในการสร้างแบบประเมินขั้นตอนแรกต้องกำหนดโครงสร้างของเรื่องนั้นก่อนว่าจะยึดตามคำจำกัดความ และทฤษฎีของใคร อย่างไร การกำหนดโครงสร้างนี้ควรทำให้มีรายละเอียดมากที่สุดเท่าที่จะมากได้และต้องชัดเจนสามารถวัดได้ เมื่อกำหนดแล้วควรนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหานั้นตรวจสอบก่อนว่าครอบคลุม ถูกต้องและตรงตามทฤษฎีแนวความคิดที่ต้องการให้วัดหรือไม่ เพื่อเป็นการตรวจสอบความตรงของแบบประเมินค่าหรือมาตรวัดเจตคติที่จะสร้าง

2) เลือกประเภทแบบประเมินหรือมาตรวัดเจตคติ แบบประเมินค่าและมาตรวัดเจตคตินั้นมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีข้อดีและข้อจำกัด เหมาะสมกับวัดคุณลักษณะที่แตกต่างกัน การจะเลือกใช้ประเภทใดย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการจำกัดของวิจัยเรื่องนั้น ๆ

3) กำหนดสิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ซึ่งเป็นตัวแทนโครงสร้างที่ต้องการวัดการกำหนดข้อความหรือคำที่ใช้เป็นสิ่งเร้านี้ นอกจากจะคัดเลือกจากเอกสารงานวิจัยแล้ว ควรใช้คำถามปลายเปิดส่งไปยังประชากรเป้าหมายบางส่วนตอบ

4) ตรวจสอบปรับปรุงและแก้ไข เมื่อสร้างข้อความและกำหนดคำตอบตามแต่ละประเภทของแบบประเมินค่า หรือมาตราวัดเจตคติที่เลือกใช้แล้ว ควรมีการตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขเสียก่อนการตรวจสอบในขั้นตอนนี้ ควรทำเป็น 2 ขั้นตอน คือ

4.1) ตรวจสอบเอง เป็นการตรวจสอบเบื้องต้น เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยในด้านภาษาที่เข้าใจง่าย กะทัดรัด ชัดเจนหรือไม่ ข้อความใดกำกวม เข้าใจยาก หรือมีหลายนัย ก็ตัดออกไปเสียก่อน นอกจากนั้นควรตรวจสอบความเรียบร้อยในการพิมพ์

4.2) ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ เมื่อตรวจสอบด้วยตนเองแล้วก็นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอย่างน้อย 3 คน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินค่าหรือมาตราวัดเจตคตินั้น ๆ

5) ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นการนำแบบประเมินค่าความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นการนำแบบประเมินค่าที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพเชิงประจักษ์โดยเฉพาะคุณภาพแต่ละข้อความและคุณภาพทั้งหมด

6) บรรณาธิการ การทำบรรณาธิการเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างแบบประเมินค่า บุญชม ศรีสะอาด (2556: 99-103) ได้อธิบายว่า แบบวัดที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณข้างขึ้นกับว่าจะมีกี่ระดับและเป็นข้อความเชิงนิมิต (Positive Scale) หรือข้อความเชิงนิเสธ (Negative) กรณีข้อความเชิงนิมิต เช่น “วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาสังคม” หรือ “ศึกษาเป็นวิชาที่เรียนสนุก” (ในแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาสังคม) จะตรวจให้คะแนนคำตอบด้านบวกเป็นค่าสูงด้านลบเป็นค่าต่ำ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ตรวจให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ตรวจให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ตรวจให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ตรวจให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ตรวจให้ 1 คะแนน

กรณีข้อความเชิงปฏิเสธ เช่น “วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย” หรือ “พอจะถึงชั่วโมงเรียนสังคมศึกษาก็รู้สึกไม่ยอมเรียน” (ในแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาสังคมศึกษา) ตรวจให้คะแนนกับกับคะแนนที่เป็นแบบนี้มัน กล่าวคือ จะให้คะแนนคำตอบ ด้านบวกต่ำด้านลบเป็นค่าสูง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ตรวจให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ตรวจให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ตรวจให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ตรวจให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ตรวจให้ 5 คะแนน

มาตราส่วนประมาณค่าที่มีคำตอบในลักษณะอื่น เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จะตรวจให้คะแนนโดยใช้ระบบกันนั้น ในการใช้แบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่านั้น ผู้วิจัยอาจต้องการรายงานผลของการตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแต่ละข้อหรือแต่ละด้าน (ซึ่งต่างก็ประกอบไปด้วยหลาย ๆ ข้อ) ว่ามีความเห็นอยู่ในระดับใดกรณีเช่นนี้จะต้องหาค่าเฉลี่ยของกลุ่ม

ในแต่ละข้อ (หรือแต่ละด้าน) แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ยอีกทีในการแปลความหมายนั้นจะใช้เกณฑ์ ซึ่งเป็นระบบเดียวกันกับระบบการตรวจให้คะแนนถ้าระบบการให้คะแนนตรงกับอธิบายมาแล้วจะใช้ เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 แปลความหมายว่า มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 แปลความหมายว่า มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 แปลความหมายว่า ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลความหมายว่า น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลความหมายว่า น้อยที่สุด

สมนึก ภัททิยธนี (2556: 64) ได้อธิบายว่าแบบวัด (Scale) ใช้วัดกับคุณลักษณะบางอย่าง มีความลึกซึ้งกว่าแบบสอบถาม ผลการตอบแต่ละข้อจะได้คะแนนแน่นอน (ไม่มีการตอบผิด) ระดับที่กำหนดให้เช่นคะแนน 5 ระดับเป็น 1 2 3 4 และ 5 คะแนน การหาความเที่ยงตรงของแบบมาตราส่วน ประมาณค่าเครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่าควรมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Constant Validity) ในด้านความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาพิจารณาโดยนำเครื่องมือที่รวมทั้งนิยามของตัวแปรที่มุ่งวัด กรณีที่มีคำอธิบายสิ่งที่วัด รวมทั้งการจำแนกเป็นประเภทย่อยนำเอารายละเอียดดังกล่าว ผู้เชี่ยวชาญในสิ่งที่วัดนั้นพิจารณา ตัดสินเป็นรายข้อไป โดยอาจใช้วิธีเดียวกันกับวิธีตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ อิงเกณฑ์ด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อย่างง่าย ระหว่างคะแนนที่ได้จาก การตอบเครื่องมือที่สร้างขึ้นนี้กับคะแนนที่ได้จากเครื่องมือเป็นมาตรฐานที่วัดในสิ่งเดียวกัน ซึ่งมีผู้สร้าง ไว้แล้วถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายดังกล่าวมีค่าสูงคือ 0.70 ขึ้นไป ก็นับว่ามีความเที่ยงตรง การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่ามีวิธีหาความเชื่อมั่น (Reliability) มีหลายวิธี ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งเสนอวิธีหาความเชื่อมั่นที่สามารถ ใช้กับเครื่องมือที่ไม่ได้ตรวจให้คะแนนเป็น 0 กับ 1 โดยตัดแปลงจากสูตร Kr-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ซึ่งใช้กับแบบทดสอบแบบเลือกตอบที่ให้คะแนน 1 สำหรับคำตอบที่ถูกและ 0 สำหรับคำตอบที่ผิดเงื่อนไขสูตรทำให้สูตร Kr-20 ไม่เหมาะสมสำหรับเครื่องมือที่ไม่ได้ตรวจคะแนนเป็น 1 กับค่าความเชื่อมั่นที่หาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) เหมาะสำหรับ เครื่องมือที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า

3. การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ

จากการศึกษาและการวัดและประเมินผลความพึงพอใจมีนักการศึกษาได้อธิบายและวัด ประเมินผลความพึงพอใจไว้ ดังนี้

โยธิน แสงวดี (2551: 9) ได้กล่าวว่า มาตรวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1) การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยให้กลุ่มบุคคลที่ต้องการ วัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบสอบถามที่กำหนดเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจ ในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหารและการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์และวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ผู้ตอบคำถามตอบตามข้อเท็จจริงได้ ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3) การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผนจะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อการให้บริการนั้นสามารถกระทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสะดวกเหมาะสมตลอดจนจุดมุ่งหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือได้

ถวิล ธาราโกชน (2556: 77-86) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ คือ การวัดความรู้สึกหรือทัศนคตินั้น จะวัดออกมาได้เป็นลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทางคือ ทางบวกและทางลบ ในการวัดลักษณะของปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้นความรุนแรงหรือทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต ดังนี้

1) วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยจากการเฝ้ามองและการจดบันทึกอย่างมีแบบแผนวิธีนี้เป็นวิธีที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายจนถึงยุคปัจจุบัน แต่จะเหมาะกับการศึกษาแบบรายกรณีเท่านั้น

2) วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ผู้วิจัยต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมผลงานล่วงหน้าเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3) วิธีการใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการใช้แบบสอบถามที่มีคำอธิบายไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ทุกคนตอบคำถามเป็นแบบเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ

จากการศึกษาการวัดและการประเมินผลความพึงพอใจที่มีนักวิชาการกล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลความพึงพอใจ มีความสำคัญในด้านการเรียนการสอน เพราะสามารถอธิบายความตั้งใจความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งการวัดความพึงพอใจมีทั้งหมดหลาย ๆ วิธีการ เช่น การใช้แบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนควรเลือกใช้วิธีที่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วัดความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาในด้านของเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

จากการศึกษาหลักและเกณฑ์ความพึงพอใจที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า หลักเกณฑ์ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีผลในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมนุษย์เพียงใด นั่นคือสิ่งที่ผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ณัฐนันท์ แยมฉาย (2556: 101) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $SD = 0.55$)

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2557: 205) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ผลการวิจัยเป็นดังนี้ 1) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งได้รับการประเมินความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญที่ระดับมากที่สุด รูปแบบนี้มีลักษณะเด่น คือ การบูรณาการเรียนรู้อย่างร่วมมือกับกระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้แนวสร้างสรรค์นิยม การนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ และการประเมินผลตามสภาพจริง 2) ผลการประเมินสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษพบว่า ความสามารถด้านความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถด้านปฏิบัติการสอนในภาพรวมที่ระดับมากที่สุด ซึ่งสมรรถนะด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลอยู่ที่ระดับมากที่สุด

ศศิณัฐ สรรคบุรณารักษ์ (2559: 236) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาจีนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีมีชื่อว่า “4A Model” (รูปแบบโพร์เอ) มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ชั้น ได้แก่ 1.1) ชั้นกระตุ้นก่อนการเรียนรู้ (Activating Prior Learning: A) 1.2) ชั้นประยุกต์ใช้กลวิธีและตรวจสอบความเข้าใจ (Applying Strategies and Checking for Comprehension: A) 1.3) ชั้นปฏิบัติการภาระงาน (Acting on the Task: A) และ 1.4) ประเมินชิ้นงานจากบทอ่าน (Assessing the Task: A) รูปแบบมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.76/98.00 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 2.1) หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) นักศึกษามีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่าน จากชิ้นงานสูงขึ้นในช่วงระหว่างเรียนจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยที่ระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 อยู่ใน ระดับมาก ระยะที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด 2.3) มีพฤติกรรมในการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาจีนสูงขึ้น และ 2.4) มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบฯ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 3) ในการขยายผล พบว่า หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษาในกลุ่ม

ขยายผลมีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน มีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทความจากชิ้นงานสูงขึ้นจากระดับปานกลาง เป็นระดับมากมีพฤติกรรมในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนที่สูงขึ้นและมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ (2559: 286) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) มีค่าเท่ากับ 76.03/76.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนด้วย รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) และ 4) ระดับการปฏิบัติทักษะสังคมของนักเรียนมีความถี่เพิ่มมากขึ้น หลังจากรับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชาดา ปิติพร (2559: 76) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่มผลการศึกษา พบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาไทย มีคะแนนการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังใช้กระบวนการกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยมีพฤติกรรมกลุ่มจากการใช้กระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 2.57, SD = 0.41$) มีคะแนนการคิดวิเคราะห์หลังการใช้กระบวนการกลุ่มร้อยละ 77.78 และนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยมีความพึงพอใจต่อการใช้กระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30, SD = 0.58$)

อรวรรณ สีนารุณ (2560: 43) ได้ศึกษาเรื่อง การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลสรุปการวิจัย คือ ความสามารถทางการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนการสอนภาษาที่เน้นภาระงานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 อยู่ในระดับดีเยี่ยม และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนหลังเรียนด้วยการสอนภาษาที่เน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน

ภาวิณี เดชเทศ (2561: 184) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้กระบวนการกลุ่มและการระดมสมองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) มีค่าเฉลี่ยความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการเรียนด้วยเทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง มีค่าเท่ากับ 64.19 และค่าเฉลี่ยความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการเรียนด้วยเทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง มีค่าเท่ากับ 73.90 และ 2) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุริยะ หาญพิชัย (2561: 15) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่ม ในรายวิชาการกลยุทธ์การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเชิงบูรณาการ ผลการศึกษาพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความพึงพอใจต่อการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในรายวิชา

กลยุทธ์การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเชิงบูรณาการโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่ามากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รองลงมา คือ ด้านบรรยากาศ การเรียน ความพึงพอใจด้านเนื้อหา และด้านการจัดกิจกรรม

โชคชัย เตโช (2562: 120) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยภาพรวมมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง 2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ

ธัญจิรา สุวรรณสอาด (2562: 122) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT มีค่าเฉลี่ยผลการเรียนหลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยภาพรวม นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านที่ นักเรียนมีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการรับฟังความคิดเห็น รองลงมา คือ ด้านการร่วมมือในการทำงาน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มเป็นอันดับสุดท้าย 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ใน ภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก โดยเห็นด้วยมากทั้ง 3 ด้าน ตามลำดับดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รองลงมา คือ ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้

สิริจิตต์ เดชอมรชัย (2562: 112) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเชิงรุกโดยใช้กระบวนการกลุ่ม หลังการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับดี มีความเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้ น่าสนใจ เป็นประโยชน์ ได้ฝึกฝน การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม และการสร้างชิ้นงานร่วมกัน อีกทั้งมีบรรยากาศในการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

อภิรยา แก้วสาร (2562: 186) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แนวการสอนเขียนแบบกระบวนการกลุ่ม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แนวการสอนเขียนแบบกระบวนการมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระดับดี 2) ทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนหลังการสอนเขียนแบบกระบวนการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กานดา สุขสวัสดิ์ (2564: 75) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้

แบบกระบวนการกลุ่มพัฒนาการคิด ผลการวิจัยพบว่า ในการทดสอบสอบก่อนและหลังเรียนโดยวิธีปกติให้นักเรียนศึกษาจากในหนังสือและการสอนตามปกติพบว่า นักเรียนมีคะแนนก่อนทดสอบร้อยละ 33.94 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบร้อยละ 53.94 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 2 คะแนน แต่เมื่อใช้แสดงผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการใช้กระบวนการกลุ่มพัฒนาการคิด การสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในชั้นเรียน วิธีการสอนแบบร่วมมือ พบว่า นักเรียนมีคะแนนก่อนทดสอบร้อยละ 44.24 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบร้อยละ 76.67 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 32.42 หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 34 คะแนน ดังนั้นจากการศึกษาสรุปได้ว่า การสอนโดยใช้สื่อเทคนิคการสอนแบบการใช้กระบวนการกลุ่มพัฒนาการคิด การสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในชั้นเรียน วิธีการสอนแบบร่วมมือมีผลทำให้ค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนมีค่าสูงขึ้นมากกว่าการใช้วิธีการสอนแบบปกติทั่วไป

นพพล จันทรกระจ่างแจ้ง และสันติพงษ์ ทองดี (2564: 33) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลวิธีลินซ์ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์รายวิชาภาษาจีน 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลวิธีลินซ์ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มมีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 83.45/84.80 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ค่าดัชนีประสิทธิผลในการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 49 คน เท่ากับ 0.7700 หรือคิดเป็นร้อยละ 77.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน 4 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, $SD = 0.77$) สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกลวิธีลินซ์ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มมีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน

อรนิภา ไทยแท้ (2564: 192) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการกลุ่ม ร่วมกับการเขียนสะท้อนคิดเพื่อส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการกลุ่มร่วมกับการเขียนสะท้อนคิด มีคะแนนความสุขในการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการกลุ่มร่วมกับการเขียนสะท้อนคิด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์และข้อมูลการเขียนสะท้อนคิดของนักเรียนบ่งชี้ว่านักเรียนเกิดความสุขในการเรียนรู้

ปริญนันท์ ทวีรัตน์ (2565: 282) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.29$) โดยทุกแผนสามารถนำไปใช้ได้จริง 2) ผลการประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม สูงกว่า

เกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.46$)

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Saeed (2019: 595) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีต่อความสำเร็จของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประเทศอิรัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 100 คน เป็นเพศหญิง 50 คน เพศชาย 50 คน จากสองโรงเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองสองกลุ่ม และกลุ่มควบคุมสองกลุ่ม กลุ่มทดลองจะได้รับการสอนจากผู้วิจัยด้วยวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนจากครูที่โรงเรียนด้วยวิธีการสอนแบบดั้งเดิม ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหญิงสูงขึ้นมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและมีทัศนคติดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Sayd (2020: 7) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การศึกษาแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานกับการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชาวอิหร่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ตามแนวคิดเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีต่อความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบค่าที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเกี่ยวกับตัวแปรตามความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น

Qui and Xu (2022: 1) ได้เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ทางภาษาโดยใช้ภาระงาน (Task-Supported Language Teaching: TSLT) กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในประเทศจีน ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 40 คน อายุระหว่าง 18-19 ปี การวิจัยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้ทางภาษาโดยใช้ภาระงาน (TSLT) จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุมที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 20 คน การทดลองนี้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย โดยก่อนทดลองมีการทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่ามีคะแนนไม่แตกต่างกัน ใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมจำนวน 12 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา ค.ศ.2020 ตัวอย่างภาระงานที่ใช้ในการทดลอง เช่น บัตรคำศัพท์ ใบงาน ตัวอย่างบทสนทนาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้ทางภาษาโดยใช้ภาระงาน (TSLT) มีผลคะแนนด้านทักษะการฟัง ในรายวิชาภาษาอังกฤษ หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Roble (2023: 1) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนภาษาตาม (TBLTS) ต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาษาอังกฤษการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบ QuasiExperimental โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประสิทธิภาพของนักเรียนจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ที่ครูใช้สอนและวิธีที่ครูส่งเสริมบทเรียนได้ดีในการเขียนและการพูดในรายวิชาภาษาอังกฤษ ผลการทดลองปรากฏว่า หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Wei and Zhao (2024: 1) ได้เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based language teaching: TBLT) กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อพัฒนาทักษะด้านความถูกต้อง และความคล่องแคล่วในด้านการเขียน และการพูดในรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศจีน ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 80 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 53 คน และเพศหญิง จำนวน 17 คน อายุระหว่าง 15–17 ปี การวิจัยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBLT) จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุมที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 40 คน การทดลองนี้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย โดยก่อนทดลองมีการทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่ามีคะแนนไม่แตกต่างกัน ใช้เวลาทดลองในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา ค.ศ.2022 ไม่มีนักเรียนคนใดถอนตัวในระหว่างการทดลอง ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBLT) มีผลคะแนนด้านความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการเขียนและการพูดในรายวิชาภาษาอังกฤษ หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มนั้น มีความสอดคล้องและเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน โดยใช้เรื่องใกล้ตัวเข้ามาฝึกทักษะ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพระดับการฟัง-พูดภาษาจีนและการแสดงออกอย่างถูกต้องให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้นไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มมีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามประเด็นต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 จำนวน 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 40 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มกลุ่ม (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ แบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One shot Case Design (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543: 246) โดยศึกษาจากกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังแสดงไว้ในตาราง

ตาราง 3 แสดงแบบแผนการวิจัย

การทดลอง	การประเมินหลังเรียน
X	O

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย มีดังนี้

- X แทน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่ม
- O แทน การประเมินทักษะการฟัง
การประเมินทักษะการพูด
การประเมินความพึงพอใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูด ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 10 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีน เรื่อง 食物 (อาหาร) จำนวน 15 ข้อ
3. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน เรื่อง 食物 (อาหาร) จำนวน 15 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้การวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม เรื่องอาหาร
  - 1.1 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
    - 1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
    - 1.1.2 ศึกษาขั้นตอนวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอน
    - 1.1.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อาหาร
    - 1.1.4 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด ทฤษฎีภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม ดังนี้

ตาราง 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทฤษฎีภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มกับแผนการจัดการเรียนรู้

แนวคิดทฤษฎี	แผนการจัดการเรียนรู้
<p>- แบบเน้นภาระงาน (1) การจัดการเรียนรู้แบบภาระงานเป็นกระบวนการที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญประกอบไปด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Pre-task) 2) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Task-cycle) 3) ขั้นตอนหลังการปฏิบัติ (Post-task) กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายของภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการในการดำเนินภาระงานเพื่อใช้ในการดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างสมจริง ทั้งนี้ในกิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีการระบุขั้นตอนที่ชัดเจนและกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนว่ามีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรและมีการประเมินผลภาระงานว่านักเรียนสามารถปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน <u>แนวคิดเทคนิคกระบวนการกลุ่ม</u> - ครูจัดกลุ่มนักเรียนคละกลุ่มตามความสามารถ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน <u>แนวคิดเทคนิคกระบวนการกลุ่ม</u> - ครูให้นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่ม (2) <u>แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน</u> - ครูแจกใบงาน (1) ขั้นตอนหลังการปฏิบัติงาน <u>แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน</u> <u>แนวคิดเทคนิคกระบวนการกลุ่ม</u> - สรุบบทเรียน</p>
<p>- เทคนิคกระบวนการกลุ่ม(2) การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม คือ การสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ยึดกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ครูใช้กลวิธีการจัดกิจกรรมการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่อง ซึ่งการรวมตัวกันเป็นกลุ่มของนักเรียนในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด การวางแผน รู้จักการทำงานร่วมกัน การแบ่งงาน และการช่วยเหลือกัน</p>	

1.1.5 สร้างแผนการจัดการการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผล เกณฑ์การประเมินผลและ กระบวนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง ซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในแผนมีความเหมาะสมกับผู้เรียนและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ดังนี้

ตาราง 5 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	ชั่วโมง
1	食物 (อาหาร)	2
2	吃面条, 喝可乐 (รับประทานก๊วยเตี๋ยว ต้มไก่)	2
3	我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันชอบรับประทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยวอร่อย)	2
4	换主语 (การเปลี่ยนรูปประธาน)	2
5	句子形成对话员工和客户家庭和餐厅 (การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่างพนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)	2
	รวม	10

1.2 การหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

1.2.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ให้ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และเนื้อหา โดยกำหนดการให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121-122)

- ระดับ 5 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผล มีดังนี้

4.50–5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.50–4.49 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.50–3.49 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.50–2.49 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00–1.49 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่เหมาะสมอยู่ที่ระดับ 3.50 ขึ้นไป

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเหมาะสมจากผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

จากผู้เชี่ยวชาญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.67 (ดังภาคผนวก ง)

1.2.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้สร้างและผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษาที่ไมใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเวลาและกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมง

1.2.3 นำแผนการจัดการการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน และในรายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ต้องทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้และเพิ่มค่าอ่านลงในแบบทดสอบวัดทักษะนำมาปรับปรุงนำมาเป็นต้นฉบับสำหรับนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนนี้

2.1 ขั้นตอนการสร้าง

2.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา แนวคิด ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาจีน

2.1.2 ศึกษามาตรฐานตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้เพื่อกำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาที่จะทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีน

2.1.3 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและข้อคำถามที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงทักษะการฟัง

2.1.4 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนสำหรับครูเพื่อทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยครูเป็นผู้บันทึกผลการทดสอบการฟังของนักเรียนลงในแบบบันทึกคะแนน Rubric 5 ระดับ ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคลรวมทั้งหมด จำนวน 15 ข้อ

ตาราง 6 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีน

แบบทดสอบวัดทักษะในการฟังภาษาจีน	จำนวนข้อสอบ
1. นักเรียนฟังแล้วตอบคำถามได้	5
2. นักเรียนฟังบทสนทนาแล้วสามารถตอบคำถามได้	5
3. นักเรียนฟังแล้วสามารถบอกความหมายจากบทสนทนาได้	5
รวม	15

2.1.5 ออกแบบเกณฑ์การให้คะแนนและการประเมินแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์และองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ดัดแปลงมาจากเกณฑ์การประเมินความสามารถการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนตามแนวคิดของออลเลอร์ (Oller, 1979: 320-323) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีค (Scoring Rubric) 5 ระดับ ดังนี้

ตาราง 7 เกณฑ์การประเมินทักษะการฟังภาษาจีน

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การประเมินทักษะการฟังภาษาจีน					คะแนน รวม
	5	4	3	2	1	
ประเด็น การประเมิน						
นักเรียน สามารถฟัง แล้วตอบ คำถามได้	นักเรียน ตอบคำถาม หลังจากฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ ได้ 5 คำ	นักเรียนตอบ คำถาม หลังจากฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ ได้ 4 คำ	นักเรียน ตอบคำถาม หลังจากฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ ได้ 3 คำ	นักเรียนตอบ คำถาม หลังจากฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ ได้ 2 คำ	นักเรียน ตอบคำถาม หลังจากฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ ได้ 1 คำ	5
นักเรียน สามารถฟัง บทสนทนา แล้วสามารถ ตอบคำถาม ได้	นักเรียนจับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด 5 ประโยค	นักเรียนจับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด 4 ประโยค	นักเรียนจับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด 3 ประโยค	นักเรียนจับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด 2 ประโยค	นักเรียนจับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด 1 ประโยค	5

ตาราง 7 (ต่อ)

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การประเมินทักษะการฟังภาษาจีน					คะแนน รวม
	5	4	3	2	1	
ประเด็น การประเมิน						
นักเรียน	นักเรียนรู้	นักเรียนรู้	นักเรียนรู้	นักเรียนรู้	นักเรียนรู้	5
สามารถฟัง	ความหมาย	ความหมาย	ความหมาย	ความหมาย	ความหมาย	
แล้วบอก	คำศัพท์	คำศัพท์	คำศัพท์	คำศัพท์	คำศัพท์	
ความหมายได้	ทั้งหมด	4 ประโยค	3 ประโยค	2 ประโยค	1 ประโยค	
	5 ประโยค					
			รวม			15

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนาทักษะการฟังภาษาจีน มีรายละเอียด ดังนี้

11 – 15 หมายถึง ดีมาก

9 – 11 หมายถึง ดี

6 – 8 หมายถึง ปานกลาง

3 – 5 หมายถึง พอใช้

0 – 2 หมายถึง ปรับปรุง

2.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

2.2.1 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีนที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

2.2.2 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดียวกันกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ ใช้การแปลงค่าความสอดคล้อง (IOC) ของ Rovinelli และ Hambleton, 1978 (อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2527: 68-74) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ที่กำหนดให้

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ที่กำหนดให้หรือไม่

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์ที่กำหนดให้

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินผล พบว่าแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีนทุกข้อมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่า IOC 0.67 ขึ้นไป (ดังภาคผนวก ฉ)

2.2.3 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีนไปทดลองใช้ (try out) สอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน และหาค่า

ความเชื่อมั่นโดยมีวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ .804 (ดังภาคผนวก จ)

2.2.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วโดย ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ เรื่องการเพิ่มคำอ่านพินอินให้ชัดเจนมากขึ้นแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้นตอนการสร้าง

3.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน

3.1.2 ศึกษามาตรฐานตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาที่จะทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูด

3.1.3 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและข้อคำถามที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาจีนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการพูด

ตาราง 8 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน	จำนวนข้อสอบ
1. นักเรียนพูดเป็นประโยคสั้นๆ	5
2. นักเรียนพูดสนทนาได้ตอบ	5
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายจากบทสนทนาได้	5
รวม	15

3.1.4 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียน สำหรับครูทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยครูเป็นผู้บันทึกผลการทดสอบของนักเรียนลงในแบบบันทึกรวมคะแนน แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนรวมทั้งหมด 1 ชุด จำนวน 15 ข้อ

3.1.5 ออกแบบเกณฑ์การให้คะแนนและการประเมินแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์และองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ดัดแปลงมาจากเกณฑ์การประเมินความสามารถการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนตามแนวคิดของออลเลอร์ (Oller, 1979: 320-323) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีค (Scoring Rubric) 5 ระดับ ดังนี้

ตาราง 9 เกณฑ์การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาจีน

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การประเมินทักษะในการพูดภาษาจีน					คะแนน รวม
	5	4	3	2	1	
ประเด็น การประเมิน						
นักเรียน สามารถพูด เป็นประโยคสั้น ๆ ได้	นักเรียนพูด เป็นประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพได้ 5 ประโยค	นักเรียนพูด เป็นประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพได้ 4 ประโยค	นักเรียนพูด เป็นประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพได้ 3 ประโยค	นักเรียนพูด เป็นประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพได้ 2 ประโยค	นักเรียนพูด เป็นประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพได้ 1 ประโยค	5
นักเรียน สามารถพูด สนทนา โต้ตอบได้	นักเรียนพูด สนทนา โต้ตอบได้ 5 ประโยค	นักเรียนพูด สนทนา โต้ตอบได้ 4 ประโยค	นักเรียนพูด สนทนา โต้ตอบได้ 3 ประโยค	นักเรียนพูด สนทนา โต้ตอบได้ 2 ประโยค	นักเรียนพูด สนทนา โต้ตอบได้ 1 ประโยค	5
นักเรียน สามารถบอก ความหมาย จากบท สนทนาได้	นักเรียนบอก ความหมาย จากประโยคได้ 5 ประโยค	นักเรียนบอก ความหมาย จากประโยค ได้ 4 ประโยค	นักเรียนบอก ความหมาย จากประโยค ได้ 3 ประโยค	นักเรียนบอก ความหมาย จากประโยค ได้ 2 ประโยค	นักเรียนบอก ความหมาย จากประโยค ได้ 1 ประโยค	5
	รวม					15

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน มีรายละเอียด ดังนี้

11 - 15	หมายถึง	ดีมาก
9 - 11	หมายถึง	ดี
6 - 8	หมายถึง	ปานกลาง
3 - 5	หมายถึง	พอใช้
0 - 2	หมายถึง	ปรับปรุง

3.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

3.2.1 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดียวกันกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

3.2.2 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดียวกันกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้องของ

ข้อสอบกับจุดประสงค์ ใช้การแปลงค่าความสอดคล้อง (IOC) ของ Rovinelli และ Hambleton, 1978 (อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญโญนนันทพงษ์, 2527: 68-74) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ที่กำหนดให้
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ที่กำหนดให้หรือไม่
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์ที่กำหนดให้

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินผล พบว่า แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนทุกข้อมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้มีค่า IOC 0.67 ขึ้นไป (ดังภาคผนวก จ)

3.2.3 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนไปทดลองใช้ (try out) สอบกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนโพธิ์ศรีราชศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยมีวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ .793 (ดังภาคผนวก จ)

3.2.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนที่ปรับปรุงแก้ไขโดยปรับแก้การเพิ่ม คำอ่านพินอินในข้อสอบให้มีความชัดเจนมากขึ้น แล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากที่ยืนยันแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระร่วมกับเทคนิค กระบวนการกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นตอนการสร้าง

4.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับเนื้อหา แนวคิด ศึกษาทฤษฎี เกี่ยวกับความพึงพอใจ และการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale ชนิด 5 ระดับ

4.1.2 ศึกษามาตรฐานตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้เพื่อกำหนด จุดประสงค์และเนื้อหาที่จะที่จะสอบถามความพึงพอใจ

4.1.3 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและข้อคำถามที่จะนำมาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยศึกษาจากวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 114) และนำมาประยุกต์ใช้สร้างเป็นแบบประเมิน ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยคำถาม 3 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านการเรียนรู้และวิธีการสอน และด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 15 ข้อ ดังนี้

4.1.4 สร้างแบบสอบถามต่อความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีนในการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่าชนิด 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 15 ข้อ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในมาตราส่วนแบบประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ พึงพอใจระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ดังนี้

ตาราง 10 วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

ข้อคำถาม	จำนวนคำถาม
1. ด้านครูผู้สอน	5
2. ด้านการจัดการเรียนรู้และวิธีการสอน	5
3. ด้านการวัดและประเมินผล	5
รวม	15

5 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก
 3 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย
 1 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนจากเกณฑ์การให้คะแนน โดยปรับปรุงหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 117) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	นักเรียนมีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	นักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	พึงพอใจน้อยที่สุด

4.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

4.2.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ ใช้การแปลงค่าความสอดคล้อง (IOC) ของ Rovinelli และ Hambleton, 1978 (อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2527: 68-74) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ที่กำหนดให้
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ที่กำหนดให้หรือไม่
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์ที่กำหนดให้

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินผลพบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทุกข้อมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้มีค่า IOC 0.67 ขึ้นไป (ดังภาคผนวก จ)

4.2.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของ

ผู้เชี่ยวชาญมาทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษาที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน หลังจากนั้นนำแบบสอบถามความพึงพอใจมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ .904 (ดังภาคผนวก จ)

4.2.3 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มฉบับสมบูรณ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี จำนวน 40 คน ระหว่างวันที่ 7 พฤศจิกายน ถึง 8 ธันวาคม 2566 โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ดำเนินการทดลอง 10 ระยะเวลาในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยมีลำดับขั้นตอนในการทดลอง ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงให้นักเรียนทราบจุดถึงประสงค์ในการเรียนและการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนฝึกการฟัง-พูดภาษาจีนตามภาระงานที่มอบหมายในแต่ละแผนการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม เรื่อง 食物 ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมและการจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการ

2.2 ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมและภาระงานโดยมีครูเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักเรียน ในการฝึกฝนด้วยตนเองเพื่อเตรียมตัวนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.3 ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนลำดับสุดท้ายที่นักเรียนได้ร่วมพูดคุย แสดงความคิดเห็นในกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 เป็นขั้นที่ครูแจ้งปัญหาที่พบในการฟัง-พูดของนักเรียน อีกทั้งยังมีการให้นักเรียนร่วมกันพูดคุยสรุปเนื้อหาที่เรียน และแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

2.3.2 หลังจากครูแจ้งปัญหาในการฟัง-พูด โดยครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติซ้ำในจุดที่มีปัญหาและทบทวนความรู้ทั้งหมดโดยการนำสื่อการเรียนรู้อัตราคำศัพท์มาเป็นสิ่งที่ช่วยในการฝึกฝนและทบทวน

3. หลังจากเรียนครบแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แล้ว ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือมาทำการทดสอบนักเรียน ดังนี้

3.1 แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีน

3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค กระบวนการกลุ่ม

4. รวบรวมข้อมูลจากนำคะแนนจากการทำแบบวัดทักษะในการฟัง-พูดภาษาจีนและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์ศรีราชศึกษา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ต่อการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค กระบวนการกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 ชั่วโมง ตามโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 11 การจัดกิจกรรมตามแผนจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

กิจกรรมตามแผน การจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	ชั่วโมง	วัน เดือน ปี
1	食物 (อาหาร)	2	7-8 พ.ย. 67
2	吃面条, 喝可乐 (รับประทานก๊วยเตี๋ยว ต้มไก่)	2	14-15 พ.ย. 67
3	我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันชอบรับประทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยวอร่อย)	2	21-22 พ.ย. 67
4	换主语 (การเปลี่ยนประธาน)	2	5-6 ธ.ค. 67
5	(句子形成对话员工和客户家庭和餐厅) การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร	2	7-8 ธ.ค. 67
	รวม	10	

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1.1 เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

1.2 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

1.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค กระบวนการกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

3.1.1 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสม (เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ)

3.2 แบบวัดทักษะการฟังภาษาจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

3.2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในการฟังภาษาจีน โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3.3 แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

3.3.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.3.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในการพูดภาษาจีน โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

3.4.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.4.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.1 เปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังภาษาจีนสถิติทดสอบค่าที (Single Sample t-test) กับเกณฑ์ร้อยละ 70

4.2 เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาจีนสถิติทดสอบค่าที (Single Sample t-test) กับเกณฑ์ร้อยละ 70

4.3 หาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 117) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	นักเรียนมีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	นักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	พึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 2 ผลการเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการแปลผล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
p	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญ (P-value)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกเป็นรายด้าน

ทักษะการฟัง	n	คะแนน รวม	เกณฑ์ ร้อยละ 70	$\bar{X}$	SD	t	p
นักเรียนฟังแล้วตอบคำถามได้	40	5	3.5	4.43	0.81	7.196	.000
นักเรียนฟังบทสนทนาแล้ว สามารถตอบคำถามได้	40	5	3.5	3.45	1.26	-.251	.803
นักเรียนฟังแล้วสามารถบอก ความหมายจากบทสนทนาได้	40	5	3.5	4.15	1.05	3.911	.000

*p < .01

จากตาราง 12 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนฟังแล้วตอบคำถามได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.43, SD เท่ากับ 0.81) รองลงมาด้านนักเรียนฟังแล้วสามารถบอกความหมายจากบทสนทนาได้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.15, SD เท่ากับ 1.05) และด้านนักเรียนฟังบทสนทนาแล้วสามารถตอบคำถามได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.45, SD เท่ากับ 1.26)

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม

ทักษะการฟัง	n	คะแนน รวม	เกณฑ์ ร้อยละ 70	$\bar{X}$	SD	t	p
หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานร่วมกับ เทคนิคกระบวนการกลุ่ม	40	15	10.5	12.03	2.06	4.689	.000

*p < .01

จากตาราง 13 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.03 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนสอบของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (t = 4.689, P = .000) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกเป็นรายด้าน

ทักษะการพูด	n	คะแนนรวม	เกณฑ์ร้อยละ 70	$\bar{X}$	SD	t	p
นักเรียนพูดเป็นประโยคสั้น ๆ	40	5	3.5	4.63	.59	12.150	.000
นักเรียนพูดสนทนาโต้ตอบ	40	5	3.5	3.75	1.46	1.081	.287
นักเรียนสามารถบอกความหมายจากบทสนทนาได้	40	5	3.5	3.55	1.32	.240	.812

*p < .01

จากตาราง 14 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนักเรียนพูดเป็นประโยคสั้น ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.63, SD เท่ากับ 0.59) รองลงมามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่านักเรียนพูดสนทนาโต้ตอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.75, SD เท่ากับ 1.46) และด้านนักเรียนสามารถบอกความหมายจากบทสนทนาได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.55, SD เท่ากับ 1.32)

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม

ทักษะการพูด	n	คะแนนรวม	เกณฑ์ร้อยละ 70	$\bar{X}$	SD	t	p
หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม	40	15	10.5	11.93	2.66	3.383	.002

*p < .01

จากตาราง 15 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.93 และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนสอบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนสอบของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.383, p = .002$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

ตาราง 16 ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อคำถาม	$\bar{x}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านครูผู้สอน			
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	4.60	0.71	มากที่สุด
2. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.63	0.70	มากที่สุด
3. ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.70	0.61	มากที่สุด
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาที่จะสอนในแบบที่เข้าใจได้ง่าย	4.40	0.90	มาก
5. ผู้สอนแจ้งเกณฑ์และวิธีประเมินผลล่วงหน้าและชัดเจน	4.35	1.17	ปานกลาง
รวมด้านครูผู้สอน	4.45	0.70	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้และวิธีการสอน			
6. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มได้	4.37	0.93	มาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มช่วยพัฒนาการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ	4.40	0.74	มาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน	4.45	0.75	มาก
9. นักเรียนในแต่ละกลุ่มรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายของตนเองอย่างเต็มที่	4.48	0.78	มาก
10. นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นเมื่อรับฟังเพื่อนสมาชิกนำเสนอผลงาน	4.43	0.87	มาก
รวมด้านการจัดการเรียนรู้และวิธีการสอน	4.42	0.69	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านการวัดและประเมินผล			
11. มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย	4.43	0.96	มาก
12. เกณฑ์การให้คะแนนมีความยุติธรรม เหมาะสม	4.38	1.10	มาก
13. ข้อสอบมีความยากง่ายพอเหมาะไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	4.50	0.75	มาก
14. นักเรียนมีโอกาสได้ทราบคะแนนของตนเอง	4.38	1.13	มาก
15. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน	4.38	0.93	มาก
รวมด้านการวัดและประเมินผล	4.41	0.86	มาก
รวม	4.46	0.71	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.46, SD เท่ากับ 0.71) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.45, SD เท่ากับ 0.70) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนรู้และวิธีการสอน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.42, SD เท่ากับ 0.69) และด้านการวัดและการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.41, SD เท่ากับ 0.71) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.70, SD เท่ากับ 0.61) รองลงมาผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.63, SD เท่ากับ 0.70) และผู้สอนแจ้งเกณฑ์และวิธีประเมินผลล่วงหน้าและชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.35, SD เท่ากับ 1.17)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอคอคโพธิ์ จังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอคอคโพธิ์ จังหวัดปัตตานี กับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอคอคโพธิ์ จังหวัดปัตตานี กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอคอคโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอคอคโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 จำนวน 80 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอคอคโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่ม (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ระยะเวลาในการทดลอง ระหว่างวันที่ 7 พฤศจิกายน ถึง 8 ธันวาคม 2566 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 5 สัปดาห์ แผนละ 2 ชั่วโมง โดยทำการทดลอง จำนวน 10 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา จังหวัดปัตตานี จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 10 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีน เรื่องอาหาร 食物 จำนวน 15 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน เรื่องอาหาร 食物 จำนวน 15 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอคอคโพธิ์ จังหวัดปัตตานี สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอคอคโพธิ์ จังหวัดปัตตานี มีทักษะการฟังภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนฟังแล้วตอบคำถามได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.43, SD เท่ากับ 0.81) รองลงมาด้านนักเรียนฟังแล้ว

สามารถบอกความหมายจากบทสนทนาได้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.15, SD เท่ากับ 1.05) และด้านนักเรียนฟังบทสนทนาแล้วสามารถตอบคำถามได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.45, SD เท่ากับ 1.26)

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนักเรียนพูดเป็นประโยคสั้น ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.63, SD เท่ากับ 0.59) รองลงมามีนักเรียนพูดสนทนาโต้ตอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.75, SD เท่ากับ 1.46) และด้านนักเรียนสามารถบอกความหมายจากบทสนทนาได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ($\bar{X}$ เท่ากับ 3.55, SD เท่ากับ 1.32)

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี มีความพึงพอใจหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี มีทักษะการฟังภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่ม สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาจีนได้ดีขึ้น เนื่องด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มนั้น มีวิธีการในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามภาระงานที่ได้รับอย่างเป็นลำดับขั้นถือเป็นกระบวนการในการฝึกทักษะทางภาษาที่ได้รับมอบหมายอย่างมีแบบแผน โดยเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะความรู้ที่ต้องการได้เป็นอย่างดี สามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้นมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม โดยมีครูเป็นผู้อธิบายชี้แจงถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละชั่วโมง เมื่อนำการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมาใช้ร่วมกับกระบวนการกลุ่มในขั้นตอนปฏิบัติ กลุ่มก็จะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ใหม่ ได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมอย่างสนุกสนาน โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้ที่สนับสนุนอำนวยความสะดวกทางการเรียน เป็นผู้อธิบายให้ความเข้าใจให้กับนักเรียนในการปฏิบัติภาระงาน และในชั้นหลังปฏิบัติงาน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลของทำกิจกรรมการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามถึงข้อสงสัย และมีการทบทวนบทเรียนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและกระบวนการกลุ่มทำให้นักเรียนมีทักษะการฟังที่สูงขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถพร สินารุณ (2560: 43) ได้ศึกษาเรื่องการสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่บอกว่า ความสามารถทางการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลัง การเรียนการสอนภาษาที่เน้นภาระงานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 อยู่ในระดับดีเยี่ยม และ ความมั่นใจในตนเองของนักเรียนหลังเรียนด้วยการสอนภาษาที่เน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของของนพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง และสันติพงษ์ ทองดี (2564: 33) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบกลวิธีลิ้นช้ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา ทักษะการจดจำคำศัพท์รายวิชาภาษาจีน ที่บอกว่าการจัดการเรียนรู้แบบกลวิธีลิ้นช้ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ แบบกระบวนการกลุ่มมีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 83.45/84.80 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ค่าดัชนีประสิทธิผลในการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 49 คน เท่ากับ 0.7700 หรือคิดเป็นร้อยละ 77.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Qui and Xu (2022: 1) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลการจัดการเรียนรู้ทางภาษาโดยใช้ภาระงาน (Task-Supported Language Teaching: TSLT) กับ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในประเทศจีน ซึ่งผลการวิจัยบอกว่า กลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้ทาง ภาษาโดยใช้ภาระงาน (TSLT) มีผลคะแนนด้านทักษะการฟัง ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลังทดลองสูงกว่า ก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอบึงสามพัน จังหวัดปัตตานี มีทักษะ การพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เพราะการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มสามารถช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ การพูดภาษาจีนได้ดีมากขึ้น เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค กระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ตามภาระงานตามที่ได้รับอย่างเป็นขั้นตอน เป็นการฝึกทักษะทางภาษาที่ได้รับมอบหมาย เมื่อนักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติด้วยตัวเอง อย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะความรู้ที่ต้องการได้ดีที่สุด โดย ครูเป็นผู้อธิบายชี้แจงโดย มีกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนทราบถึงสิ่งที่นักเรียน ต้องปฏิบัติทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีจุดหมายที่ชัดเจน และครูมีการเตรียมความพร้อม นักเรียน ลงมือปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง โดยมีการนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการทำกิจกรรมกลุ่ม เข้ามาใช้ในการเรียนรู้ โดยนักเรียนจะมีกลุ่มการเรียนรู้ของตนเอง นั่งเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มของนักเรียนมี ทั้งระดับการเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกันเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนดูแลช่วยเหลือ เพื่อน ๆ ทุกคนในกลุ่ม เมื่อนักเรียนเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ซึ่งเป็นคนในวัยเดียวกันนั้น อาจมีผลทำให้ การเรียนง่ายขึ้น นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มช่วยกันทำใบงานที่ครูมอบหมาย นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมี การช่วยกันคิด ช่วยกันทำถือเป็นการทบทวนความรู้รอบแรก และทำให้นักเรียนมีความสนิทสนมกัน มากขึ้น ส่งผลให้บรรยากาศการเรียนในห้องมีความสนุกสนาน นักเรียนไม่มีความวิตกกังวลในการเรียน กล้าพูดเพราะเพื่อนในกลุ่มสามารถช่วยเหลือแบ่งปันความรู้กันได้

จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในและสนใจ ในการเรียนมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมกลุ่มนั้นนอกจากจะมีการช่วยกันเรียนรู้ทำใบงาน ยังมีกิจกรรมเกมส์

การแข่งขันวิชาการ ทำให้นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของตัวเองและผลคะแนนกลุ่มที่จะเกิดขึ้น คือ นักเรียนแต่ละคนต้องช่วยกันทำคะแนนเข้ามาในกลุ่มให้ได้มากที่สุด โดยนักเรียนจะได้รับรางวัล หากกลุ่มของตนเองได้คะแนนสูงสุด ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะเรียนรู้และเห็นถึงความสำคัญของตัวเองว่าตัวเองส่วนหนึ่งในการจะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ เพราะนักเรียนจะทราบว่าต้องมีการแข่งขันอยู่ทุกบทเรียน ครูจะบอกคะแนนทุกครั้งที่มีการแข่งขัน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการพยายามเพื่อให้คะแนนของตัวเองและของกลุ่มของตัวเองดีขึ้นตามลำดับ และเมื่อนักเรียน เรียนและทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแต่ละครั้ง ครูและนักเรียนมีการช่วยกันสรุปบทเรียน ความรู้เพื่อเป็นบททวนความรู้ที่ได้รับ ครูมีการฝึกทักษะเพิ่มเติมหลังการเรียน มีการทดสอบหลังเรียน รายบุคคลแต่ละเรื่องด้วยทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่สูงขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐรัตน์ แยมฉวย (2556: 101) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่บอกว่า ความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของโชคชัย เตโช (2562: 120) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่บอกว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wei, and Zhao (2024: 1) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching: TBLT) กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อพัฒนาทักษะด้านความถูกต้อง และความคล่องแคล่วในด้านการเขียนและการพูดในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศจีน ที่บอกว่า กลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBLT) มีผลคะแนนด้านความถูกต้องและความคล่องแคล่ว ในการเขียนและการพูดในรายวิชาภาษาอังกฤษหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา อำเภอบึงสามพัน จังหวัดปัตตานี มีความพึงพอใจหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนเห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ภาษา โดยการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมจริง มีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองร่วมกับเพื่อนนักเรียนซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างมีความสุขโดยผ่านกระบวนการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาดา ปิติพร (2559: 76) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่มที่บอกว่ามีความพึงพอใจต่อการใช้กระบวนการกลุ่ม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.58$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ปริญญ์ ทวีรัตน์ (2565: 282) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษา มูลนิธิ จังหวัดสงขลา ที่บอกว่าความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.46$)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ การนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับมาก สถานศึกษาควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษและภาษามลายูในแผนกภาษาต่างประเทศเพื่อเป็นการพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนให้มีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดการการเรียนรู้แบบที่เน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคการสอนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การใช้สื่อมัลติมีเดียมาใช้ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน เพื่อเสริมสร้างทักษะโดยรวมทางภาษาจีนของนักเรียนให้สูงขึ้น

2.2 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มในระดับชั้นอื่น ๆ และรายวิชาอื่นที่เป็นวิชาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในระดับชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ตังธนากานนท์. (2557). **การวัดและประเมินทักษะปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). **การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545**. กรุงเทพมหานคร: ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แนวทางการวัดการประเมินผลการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานมาตรฐานการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2558**. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2556). **ความหมาย แนวคิดและประเด็นที่เกี่ยวกับ “วัฒนธรรม” สารน่ารู้ และข้อมูลทางวัฒนธรรม (Online)**. <http://www.m-culture.go.th/index.php/th/>, 2 พฤศจิกายน 2566.
- กานดา สุขสวัสดิ์. (2564). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (online)**. https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=184264&bcid_id=16,14 พฤศจิกายน 2566.
- กุศยา แสงเดช. (2548). **ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.เจ. พรินต์ติ้ง.
- กัญจนา ลินทร์ตันศิริกุล. (2558). **การประเมินและวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน: การวัดความรู้ความคิด**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เขมวันต์ กระดั่งงา. (2554). **ผลการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บสนับสนุนการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิชาการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. การค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แคทรินท์ ดูปอค และธนเสฏฐ์ โชติอนันต์คณกร. (2560). **ทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน (Online)**. <http://www.vantage-siam.com/cambridge-th.php?contantid=121&PageShow,14> พฤศจิกายน 2566.

- จินตนา วิเศษจินดา และสมพงษ์ จิตระดับ. (2561). “แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย”. *Veridian E-Journal Silpakorn University*. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 11(พฤษภาคม-สิงหาคม), 245-246.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ. (2550). *ภาษากับการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: พี เพรส.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). *การประเมินการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2555). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชายุดา จันทะปิดตา. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โชคชัย เตโช. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไชยฉัตร โรจน์พลทามล. (2561). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ฐิติรัตน์ ลดาวัลย์. (2543). *การใช้ภาษาไทย 1*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2543). *การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการใช้ราชาศัพท์ในหนังสือพิมพ์และสื่อโทรทัศน์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณภัทรสร จจรจรัส. (2551). *ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้คำคล้องจองประกอบภาพ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ณัฐรัตน์ แยมฉาย. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐกิตติ์ นาทา. (2561). *การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐวดี ธรรมเดชะ. (2559). *ผลการใช้เทคนิควาดภาพตามคำบอกเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแจ้งพรหมวิทยา*

- จังหวัดลำปาง. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงสมร ศรีใสคำ. (2552). ผลของกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษา ด้านการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดวงเดือน เทพนวล. (2556). “การพัฒนาพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม”. วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่. 14(2), 97-108.
- ถวิล ธาราโกชน์. (2546). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์
- ทิตนา แคมมณี. (2534). ระบบการออกแบบการเรียนการสอน. เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____ (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: นิชิน แอ็ดเวอร์ทีเซซิง กรุ๊ป.
- ธัญจิรา สุวรรณสะอาด. (2562). การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นงลักษณ์ งามขำ. (2551). ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ปริศนาคำทาย. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง และสันติพงษ์ ทองดี. (2564). “การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลวิธีลิ้นซ์ควบคู่กับการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม”. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 3(กันยายน-ธันวาคม), 33-43.
- นพเก้า ฦ พัทลุง. (2547). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. สงขลา: เหมการพิมพ์ สงขลา.
- นพเก้า ฦ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์. (2558). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- นุสรดา ดาราพงษ์. (2554). การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการแปลงทางเรขาคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2537). **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: พีแอนด์พีพับลิชชิ่ง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2527). **การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ**. กรุงเทพมหานคร: โอ. เอส. พริ้นส์ดีง เฮาส์.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2557). “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครุภาษาอังกฤษ”. **วารสารสักทอง: วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. 19(1), 17-34.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2544). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิยนุช เพ็งลี. (2557). **การพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้พอดคาสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์. (2540). “หลักการสอน” ใน **เอกสารการสอน ชุดวิชาวิทยาการสอน หน่วยที่ 8-15**. พิมพ์ครั้งที่ 15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรียนันท์ ทวีรัตน์. (2565). **การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ จังหวัดสงขลา**. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ปิยะมาศ ชาติมนตรี. (2550). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือโดยใช้สวนพฤกษศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- บุญทริก สายมา. (2561). **การใช้ เอส ที เอ ดี เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย**. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). **จิตวิทยาทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล. (2565). **การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ(Natural Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พรสวรรค์ สิปโป. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- พิชญาดา ธาตุอินจันทร์. (2551). **การใช้นิตานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย**. ปรินญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

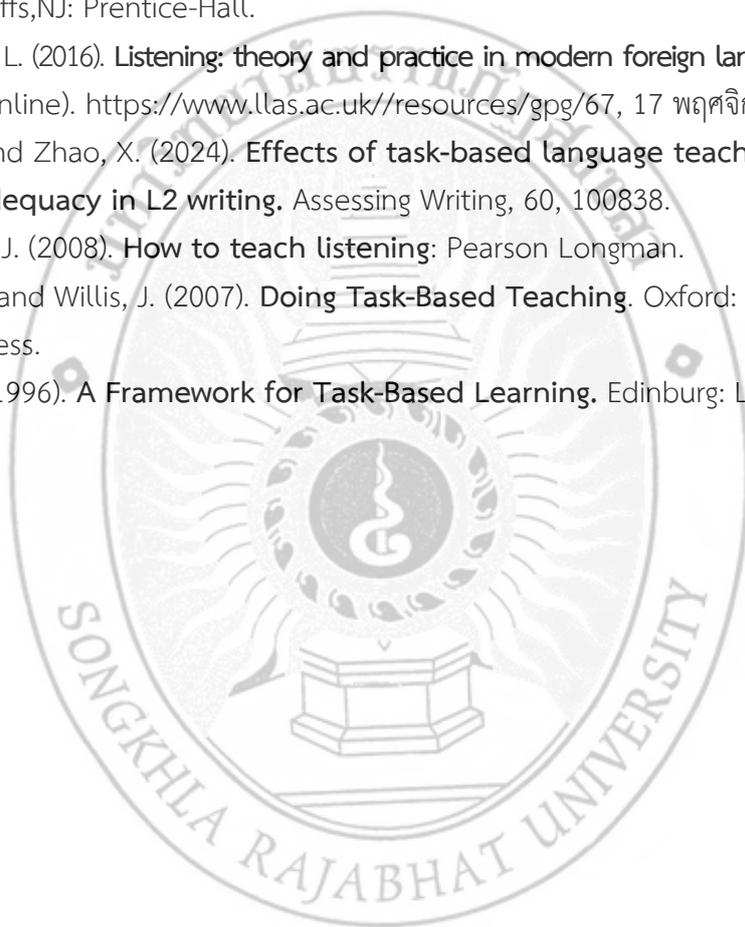
- พิทยรัศมี แยมประยูร. (2563). การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผสมผสานเทคนิคการแบ่งกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ภาวิณี เดชเทศ. (2562). “ผลการใช้กระบวนการกลุ่มและการระดมสมองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี”. วารสารครุพิบูล. 6(2), 184-194.
- โยธิน แสงดี. (2551). การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษาและฝึกอบรมการวิจัย.
- รุ่งนภา รักอยู่. (2559). ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา. (2561). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา. ปัตตานี. (เอกสารสำเนา).
- โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา. (2563). รายงานประจำปีและรายงานการประเมินตนเอง โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา. ปัตตานี. (เอกสารสำเนา).
- ละเอียด จุฑานันท์. (2545). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ และพิมพ์นธ์ เดชะคุปต์. (2542). กิจกรรมทักษะกระบวนการเกี่ยวกับครู. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ.
- วารี ธีระจิตร์. (2534). การเรียนการสอนสังคมศึกษาระดับประถม. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2545). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2543). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: ต้นอ้อ.
- ศิวพร นิลสุข. (2551). การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดวอลดอร์ฟ. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สมนึก ภัททิยธนี. (2556). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 9. มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมปอง หลอมประโคน. (2544). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร. ปรินญาปรัชญาดุขฉฐฎัฒนชฎต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีการสอน บัฒนชฎต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริจิตต์ เดชอมรชัย. (2562). “การจัดการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสเชิงรุกโดยใช้กระบวนการกลุ่ม”. วารสารศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 19 (กรกฎาคม-ธันวาคม), 83-101.
- สิริมณี บรรจง. (2553). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยใช้วิธีสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดการกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณม ไชยศรี. (2559). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ (Online). <https://www.payaptechno.ac.th/.pdf>, 14 พฤศจิกายน 2566.
- สุชาดา ปิติพร. (2559). การพัฒนาการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย (สาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรม) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัฒนชฎต.
- สุพัฏฐรา อันลำพูล. (2544). การใช้กิจกรรมสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัฒนชฎตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2529). การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2559). แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวิวัฒน์กุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยะ หาญพิชัย. (2561). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชาสถานการณ์โลกปัจจุบัน.” วารสารละกะศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. 9(1), 15-56.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). **ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบล็อกล็อก.
- เสถียร จิรรังสีมันต์. (2549). **ความรู้เกี่ยวกับเครือข่าย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- เสาวคนธ์ จันท๊ะมาต .(2565). “การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษา”. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. 33(1), 78-85.
- เสริมศรี ไชยสร. (2528). **ระบบหลักสูตรและการสอน**. เชียงใหม่: พระสิงห์การพิมพ์.
- อรรรรณ สีนารุณ. (2560). **การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรนิภา ไทยแท้. (2564). “การจัดการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการกลุ่มร่วมกับการเขียนสะท้อนคิดเพื่อส่งเสริมความสุข ในการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” **ครุศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา**. 15(1), 109-124.
- อภิรยา แก้วสาร. (2562). “การใช้แนวการสอนเขียนแบบกระบวนการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4”. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์**. 13 (มกราคม-เมษายน), 180-189.
- อารี ชุมณี. (2546). **การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคิดสร้างสรรค์และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์และการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์**. ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารี พันธุ์ณี. (2546). **จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร: ไยไหม ศรีเอทีพี กรุป.
- อินทิตรา บุญยาทร. (2542). **หลักการสอน**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา.
- Branden, K. (2006). **Task-Based Language Education-From Theory to Practice**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Brumfit, C. J. (1984). **Communicative Methodology in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Carroll. (1982). **Testing Communicative Performance oxford: program on Press Child Study Association of America**. New York: Viking press.
- Cullen, R. (2001). “Perspectives on user satisfaction surveys”. **Library Trends**. 49(4), 662-686.
- Derrington, C., and Groom, B. (2004). **A Team Approach to Behaviour Management: A Training Guide for SENCOs Working with Teaching Assistants**: SAGE Publications 2455 teller road thousand Oask London.

- Ellis, R. (2003). **Task-based language learning and teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Flowerdew, J., and Miller, L. (2005). **Second Language Listening: Theory and Practice**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hubbard, P. (2017). **Technologies for Teaching and Learning L2 Listening**. Harlow, England: John Wiley & Sons, Inc.
- Harris, D.P. (1990). **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw Hill
- Harmer, J. (2007). **The practice of English language teaching**: Harlow, Essex: Pearson Education, c2007.
- Krashen, S., and Terrell, T. (1983). **The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom**. Oxford: Pergamon.
- Krashen, S.D.M. (1987). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. New York: Prentice Hall.
- Lynch, T. (1996). **Communication in the Language Classroom**. Hong Kong: Oxford University Press.
- Nunan, D. (1989). **Designing tasks for the communicative classroom**. Glassgow: Bell&Bain.
- Nunan, D. (2004). **Task-Based Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nation, I. S. P. (2009). **Teaching ESL/EFL listening and speaking**. New York: Routledge.
- Ornstein, A.C. and Lasley, J.T. **Strategies for Effective Teaching**. Boston: Allyn and Bacon, 2000.
- Oller, John W. (1979). **Language Tests at School: A Pragmatic Approach**. London: Longman.
- Oller. (1979). **Language Test at School: A Pragmatic Approach**. London: Longman.
- P. roble. (2023). "Effectiveness Of Task-Based Language Teaching Strategy (TBLTS) To The Literacy Performance". **International Journal of Advanced Multidisciplinary studies**. 10(November), 352.
- Prabhu, N.S. (1979). **The procedural syllabus design and methodology**. Oxford: Pregamon Press
- Qiu, X., and Xu, J. (2022). "Listening should be done communicatively: Do task-supported language teaching and post-task self-reflection facilitate the development of L2 listening proficiency." **System**. 109(October), 102897.
- Ross, E. P. (1990). **An introduction to teaching the language arts**: Fort Worth, Tex: Holt, Rinehart and Winston, c1990.
- Rost, M. (1991). **Introducing Listening**. London: Penguin.

- Rubin, J. (1995). "A review of second language listening comprehension research modern language." *The Model Language Journal*. 5(78), 199-121.
- Saeed, M. (2019). **Effect of using task-based approach on the achievement of fifth primary class pupils**. Iraq: University of Mosul.
- Sayd, M. (2020). "The Study of Task-based Cycle: Case of Reading Comprehension Classes in Iran." *The International Journal of Language and Cultural*. 2(1), 22-31.
- Slavin, R.E. (1990). **Cooperative Learning: Research and Practice**. Englewood Cliffs,NJ: Prentice-Hall.
- Vandergift, L. (2016). **Listening: theory and practice in modern foreign language competence** (Online). <https://www.llas.ac.uk/resources/gpg/67>, 17 พฤศจิกายน 2566.
- Wei, R., and Zhao, X. (2024). **Effects of task-based language teaching on functional adequacy in L2 writing**. *Assessing Writing*, 60, 100838.
- Wilson, J. J. (2008). **How to teach listening**: Pearson Longman.
- Willis, D., and Willis, J. (2007). **Doing Task-Based Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). **A Framework for Task-Based Learning**. Edinburg: Longman.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง ตำแหน่ง อาจารย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา
สาขาที่เชี่ยวชาญ การวัดและประเมินผล
2. นางสาวทันยา วิทยาสุนทร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนบ้านเขาน้อย อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา
สาขาที่เชี่ยวชาญ วิชาเอกเทคโนโลยี
3. นางอภิญญา สีตีหะมะ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
โรงเรียนเทพา อำเภอเทพ จังหวัดสงขลา
สาขาที่เชี่ยวชาญ วิชาภาษาจีน

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๗/๒๒๗๖

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววาสิตา มากละม้าย รหัส ๖๔G๑๙๑๒๐๑๕ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง - พูด ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” โดยมี อาจารย์ ดร.กุลพัฒน์ ยิ่งดำรง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาคนดังกล่าว พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรุตพงษ์ ภูวรัชรานนท์)
คณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทร. ๐๘ ๑๘๘๘ ๑๖๕๐

โทรสาร ๐ ๗๔๒๖ ๐๒๖๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ educate@skru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๗/๒๒๗๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณวทันยา วิทยสุนทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววาสิตา มากละม้าย รหัส ๒๕๐๓๙๑๒๐๑๕ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นการงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง - พูด ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” โดยมี อาจารย์ ดร.กุลพัฒน์ ยิ่งคำนุ่น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาคนดังกล่าว พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรุตพิงศ์ กุวัชรวรานนท์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๗/๒๒๗๘

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน คุณอภิญา สิตีหะมะ
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววาสิตา มากลมมัย รหัส ๖๔G๑๙๑๒๐๑๕ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง - พูด ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕" โดยมี อาจารย์ ดร.กุลพัฒน์ ยิ่งคำนุ่น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาคนดังกล่าว พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตติพงษ์ ภูวีชรวานนท์)
คณบดีคณะครุศาสตร์

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ (ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 食物	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่ 3 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

ผลการเรียนรู้ที่ 4 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล

1.1 ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์และบทเรียนในเรื่อง

1.2 ทักษะการปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และสามารถเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม

1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. มุ่งมั่นในการทำงาน
2. มีวินัย
3. ใฝ่เรียนรู้
4. มีจิตสาธารณะ

2. สาระสำคัญ

เรียนรู้คำ กลุ่มคำ และประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว เรื่อง อ่านเรื่อง อาหารและทำแบบฝึกหัด (อาหาร)

3. หลักฐานการเรียนรู้/ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบความรู้เรื่อง 食物 (อาหาร)
2. บัตรคำศัพท์ เรื่อง 食物 (อาหาร)
3. ใบงานกิจกรรมที่ 1 เรื่อง 食物 (อาหาร)
4. แบบฝึกหัด ลำดับขีด เรื่อง 食物 (อาหาร)
5. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่1เรื่อง 食物 (อาหาร)
6. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่1เรื่อง 食物 (อาหาร)
7. แบบบันทึกคะแนนการวัดทักษะการฟังภาษาจีน
8. แบบบันทึกคะแนนการวัดทักษะการพูดภาษาจีน
9. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

4. สาระการเรียนรู้ 包子、饺子、馒头、粥、米饭、面条、炒饭、面包、米饭、热、冰、咖啡、茶、可乐、绿茶、珍珠奶茶、汽水、做、还是、吗、吧、。

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน

- ครูกล่าวทักทายนักเรียน 早上好 จากนั้นครูชี้แจงถึงจุดประสงค์ของการเรียน
- ชี้แจงกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติระหว่างเรียน
- ครูจัดกลุ่มนักเรียนคละความสามารถ
- ครูนำเข้าสู่บทเรียน ครูเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับเรื่อง 食物 ให้แก่นักเรียนและสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในวิดีโอว่าเนื้อหาที่จะเรียนวันนี้เกี่ยวกับเรื่องอะไร
- ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับอาหารเป็นภาษาไทย และนำเข้าสู่บทเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน
- ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียนและให้นักเรียนจัดกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมตามงานที่ได้แจ้งไว้ในตอนแรกและลองตอบคำถามเรื่องอาหารโดยให้นักเรียนทายว่าอาหารในภาษาจีนจะมีการออกเสียงแบบไหน หรือมีคำศัพท์แบบใด

ขั้นการปฏิบัติงาน

- ครูให้นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่ม
- ครูสอนคำศัพท์ให้แก่นักเรียนโดยใช้สื่อการสอนนำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์และอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง 1 - 2 หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
- ครูทบทวนคำศัพท์โดยให้นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงอีกครั้ง
- หลังจากนั้นครูแจกใบงานให้แก่นักเรียนเขียน ความหมายลงในใบงาน และร่วมกันตรวจสอบกับเพื่อนในห้องเรียน โดยจะทำการแบ่งกลุ่มจากการสุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันและร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพร้อมทั้งหาคำศัพท์เรื่องอาหารเพิ่มเติมจากอาหารที่นักเรียนชอบทานลงไปใบงาน
- หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แข่งกันโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์กลุ่มไหนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องมากที่สุดจะได้คะแนนไป
- หลังจากนั้นให้นักเรียนจับคู่และฝึกพูดถามตอบ เกี่ยวกับเรื่องอาหาร หลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียนจำนวน 3 คู่ เพื่อออกมาพูดถามตอบหน้าชั้นเรียน
- หลังจากนั้นให้นักเรียนได้ฝึกทำใบงานที่ได้รับและคัดคำศัพท์

ขั้นหลังการปฏิบัติงาน

- ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและสรุปบทเรียนที่ได้เรียนไปจากการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน ครูและนักเรียนสรุปความรู้ทบทวนบทเรียนเพื่อตรวจสอบการฟัง-พูดว่านักเรียนสามารถฟังคำศัพท์ บทสนทนา และสามารถพูดได้ถูกต้อง

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือสัปดาห์ภาษาจีนและ 汉语教程 บัตรคำ kahoot Power point

7. หลักฐานการเรียนรู้

1. ชิ้นงาน หรือ ภาระงาน (จากหน่วยฯ สู่แผนฯ และสัมพันธ์กับการวัดผล ประเมินผล)
2. ใบงานฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์และบทเรียนในเรื่อง	ใช้แบบทดสอบด้านการพูด	แบบทดสอบวัดทักษะการพูดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง 食物 (อาหาร)	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่าน เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และสามารถเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม	ใช้แบบทดสอบด้านการฟัง	แบบทดสอบวัดทักษะการฟังท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง 食物 (อาหาร)	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่าน เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) มั่นในการทำงาน ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีจิตสาธารณะ	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่าน เกณฑ์การประเมิน

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหาที่พบ

แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....
(.....)
ครูผู้สอน

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)
ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา

ใบความรู้เรื่อง 食物 (อาหาร)

zhè shì shénme
A: 这是什么?

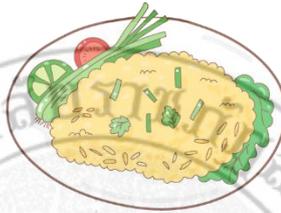
นี่คืออะไร?

zhèshì miàntiáo
B: 这是 面条

นี่คือก๋วยเตี๋ยว

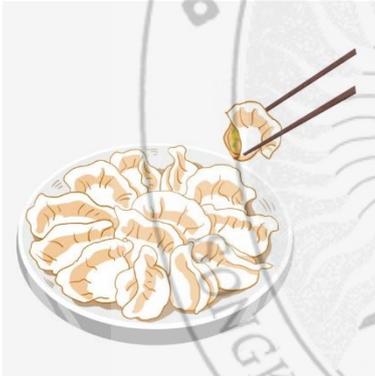
miàntiáo
面条

chǎofàn
炒饭

zhōu
粥

jiǎozi
饺子

bāozi
包子

mǐfàn
米饭

zhēnzhūnǎichá
珍珠奶茶

kělè
可乐

chá
茶

บัตรคำศัพท์ เรื่อง 食物 (อาหาร)

					
炒饭	比萨饼	泰式炒粿条	蛋糕	炸鸡	木瓜沙拉
					
包子	米饭	粽子	月饼	冬阴功汤	饺子
					
泡面	寿司	炸薯条	汉堡包	面条	粥
					
烤肉糯米饭	可乐	冰块	牛奶	沙拉	橙汁

ใบงานกิจกรรมที่ 1 เรื่อง 食物 (อาหาร)

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์จากตารางต่อไปนี้

คำศัพท์	พินอิน	ความหมาย
1. 包子	bāozi	
2. 饺子	jiǎozi	
3. 馒头	mántou	
4. 粥	zhōu	
5. 面条	miàntiáo	
6. 炒饭	chǎofàn	
7. 面包	miànbāo	
8. 珍珠奶茶	zhēnzhūnǎichá	
9. 咖啡	kāfēi	
10. 茶	chá	

คำศัพท์เพิ่มเติมจากนักเรียน

食品	饮料
----	----

แบบทดสอบวัดทักษะการฟังท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง 食物 (อาหาร)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังคำศัพท์แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. 牛奶
  - A. ชา
  - B. กาแฟ
  - C. นม
  - D. น้ำสม
2. 热茶
  - A. ชา
  - B. กาแฟ
  - C. ชาร้อน
  - D. กาแฟร้อน
3. 包子
  - A. ขนมปัง
  - B. หมั่นโถว
  - C. ซาลาเปา
  - D. เกี๊ยว
4. 炒饭
  - A. ข้าว
  - B. ข้าวผัด
  - C. ข้าวต้ม
  - D. ก๋วยเตี๋ยว
5. 油条
  - A. ต้มยำ
  - B. ปาท่องโก๋
  - C. ซาลาเปา
  - D. หมั่นโถว

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 เรื่อง 食物 (อาหาร)

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพแล้วพูดเป็นประโยคสั้นเป็นภาษาจีน

1. 这个是什么？

2. 这是面条还是火锅？

3. 这是热茶还是咖啡？

4. 这是不是饺子吗？

5. 这是什么？

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟัง

จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธี วัดผล	เครื่องมือ วัดผล	เกณฑ์การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียน สามารถฟัง แล้วตอบ คำถามได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบ วัดทักษะ การฟังท้าย แผนการ สอนที่ 1 เรื่อง 食物 (อาหาร)	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ ได้ 5 คำ	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ 4 คำ	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ 3 คำ	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ 2 คำ	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟัง คำศัพท์ที่ กำหนดให้ 1 คำ

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูด

จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธี วัดผล	เครื่องมือ วัดผล	เกณฑ์การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียน สามารถพูด เป็นประโยค สั้น ๆ ได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบ วัดทักษะ การพูดท้าย แผนการ สอนที่ 1 เรื่อง 食物 (อาหาร)	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 5 ประโยค	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 4 ประโยค	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 3 ประโยค	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 2 ประโยค	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 1 ประโยค

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ (1 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 食物	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับตามความคิดเห็น

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	มีวินัย			ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นในการทำงาน			มีจิตสาธารณะ		
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านมีวินัย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัว โรงเรียนและ รายวิชาภาษาจีน	ไม่ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ โรงเรียน และ รายวิชาภาษาจีน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียนตรง ต่อ เวลาในการ ปฏิบัติ กิจกรรม รายวิชาภาษาจีน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียนตรง ต่อเวลาในการ ปฏิบัติกิจกรรม และรับผิดชอบใน การทำงาน รายวิชาภาษาจีน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียน และ ไม่ละเมิดสิทธิของ ผู้อื่น ตรงต่อเวลา ในการปฏิบัติ กิจกรรมและ รับผิดชอบในการ ทำงานรายวิชา ภาษาจีน

ด้านใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจ เพียร พยายาม ในการ เรียนและเข้า ร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้แสวงหา ความรู้จากแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียนด้วยการ เลือกใช้สื่ออย่าง เหมาะสม บันทึก ความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ ความรู้ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้ใน รายวิชาภาษาจีน	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการเรียน และมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ใน รายวิชาภาษาจีน เป็นบางครั้ง	เข้าเรียนตรง เวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการ เรียน และมีส่วน ร่วมใน การ เรียนรู้และเข้า ร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้รายวิชา ภาษาจีน บ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ ในการเรียน และมี ส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและ ภายนอกใน รายวิชาภาษาจีน เป็นประจำ

ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ การทำงาน ด้วยความเพียร พยายาม และ อดทนเพื่อให้งาน สำเร็จตาม เป้าหมาย	ไม่ตั้งใจปฏิบัติ หน้าที่การงาน ใน รายวิชาภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จใน รายวิชาภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จมีการ ปรับปรุงและ พัฒนาการ ทำงาน ให้ดีขึ้น ในรายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจแล รับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จมีการ ปรับปรุงและ พัฒนาการทำงาน ให้ดีขึ้นภายใน เวลาที่กำหนดใน รายวิชาภาษาจีน

ด้านมีจิตสาธารณะ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
อาสาทำงานให้ ผู้อื่นด้วยกำลัง กาย กำลังใจ และ กำลังสติปัญญา โดยไม่หวัง ผลตอบแทน แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหา หรือสร้างความสุข ให้กับผู้อื่น	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษา เขตพื้นที่ที่ตน รับผิดชอบใน รายวิชา ภาษาจีน และ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่นต่ำกว่า ร้อยละ 50	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษาเขต พื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและช่วย แก้ปัญหาหรือสร้าง ความสุขให้กับผู้อื่น ร้อยละ 50 - 59	เข้าร่วม กิจกรรม การ ดูแลรักษาเขต พื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่น ร้อยละ 60 - 79	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษา เขตพื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้างความสุข ให้กับผู้อื่น ร้อยละ 80 ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ (ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 吃面条, 喝可乐	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่ 3 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

ผลการเรียนรู้ที่ 4 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล

1.1 ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์และบทเรียนในเรื่อง

1.2 ทักษะการปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และสามารถเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม

1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. มุ่งมั่นในการทำงาน
2. มีวินัย
3. ใฝ่เรียนรู้
4. มีจิตสาธารณะ

2. สาระสำคัญ

เรียนรู้คำ กลุ่มคำ และประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง อาหารและทำแบบฝึกหัด (อาหาร) การใช้ 吃 และการใช้ 喝 การใช้ 想 นักเรียนพูดโดยใช้โครงสร้างของประโยค 你想吃什么? ได้

3. หลักฐานการเรียนรู้/ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบความรู้เรื่อง เรื่อง 食物 (อาหาร)
2. บัตรคำศัพท์ เรื่อง 食物 (อาหาร)
3. ใบงานกิจกรรมที่ 2 เรื่อง 吃面条, 喝可乐 (รับประทานก๊วยเตี๋ยว ต้มไค้ก)
4. ความแตกต่างของการใช้ 吃, 喝
5. แบบฝึกหัดลำดับขีด เรื่อง 吃面条, 喝可乐 (รับประทานก๊วยเตี๋ยว ต้มไค้ก)
6. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 吃面条、喝咖啡 (รับประทานก๊วยเตี๋ยว ต้มไค้ก)
7. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 吃面条、喝咖啡 (รับประทานก๊วยเตี๋ยว ต้มไค้ก)
8. แบบบันทึกคะแนนการวัดทักษะการฟังภาษาจีน
9. แบบบันทึกคะแนนการวัดทักษะการพูดภาษาจีน
10. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

4. **สาระการเรียนรู้** 包子、饺子、馒头、粥、米饭、面条、炒饭、面包、米饭、吃、喝、咖啡、茶、可乐、绿茶、珍珠奶茶、汽水、做、还是、吗、吧、想、什么。

你吃什么？

我吃米饭。

你想吃什么？

我想吃面条。

他想吃什么，想喝什么？

他想吃粥，想喝茶。

你想吃什么，不想吃什么？

我想吃炒饭，不想吃面条。

你想喝什么？

我想喝热茶。

你想喝冰水还是热水？

我想喝冰水。

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นก่อนปฏิบัติงาน

- ครูกล่าวทักทายนักเรียน 早上好！同学们好！ จากนั้นครูชี้แจงถึงจุดประสงค์ของการเรียน และทบทวนเนื้อหาที่เรียนจากคาบที่แล้ว

- แจ่งกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติ

- ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถ

- นำเข้าสู่บทเรียน โดยถามคำศัพท์เรื่องที่เรียนมาในครั้งที่แล้วจากนักเรียนและถามนักเรียน ถึงการใช้ 喝 และ 吃

- ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียนและให้นักเรียนจัดกลุ่มปฏิบัติตามกิจกรรมที่แจ่งไว้ใน ตอนแรก ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมาหยิบบัตรคำศัพท์ และให้นักเรียนในชั้นเรียนอ่านออกเสียง คำศัพท์คำนั้นเพื่อเป็นการทบทวน

ขั้นปฏิบัติงาน

- ครูให้นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่ม

- เริ่มอธิบายคำศัพท์ 吃 โดยให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์

- จากนั้นครูจึงให้นักเรียนฟังคำศัพท์ นำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์และอ่านออกเสียงให้นักเรียน ฟัง 1-2 ครั้ง หลังจากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม

- ต่อมาครูเปิดบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 แปลว่า กิน และอธิบายว่า 吃 ใช้อย่างไร และต่อด้วย คำศัพท์เรื่องอาหาร เช่น 面条 แปลว่า ก๋วยเตี๋ยว ดังนั้น 吃面条 แปลว่า กินก๋วยเตี๋ยว

- ต่อมาครูถามนักเรียนว่า หากเราต้องการบอกว่าเรากินข้าว กินขนมปัง กินไก่ทอด จะต้อง เรียงประโยคอย่างไร โดยสุ่มให้นักเรียนลองพูด 2-3 คน หลังจากนั้นเปิดคลิปเสียงให้นักเรียนฟัง และ พูดตาม 1-2 ครั้ง

- ต่อมาครูสอนคำศัพท์คำว่า 想 แปลว่า อยากจะ และอธิบายคำว่า 想 ใช้อย่างไร และต่อด้วยคำศัพท์คำว่า 吃 แปลว่า กิน ดังนั้น 想吃 แปลว่า อยากกิน เมื่อเอาคำศัพท์เรื่องอาหารมาวางไว้ข้างหลัง เช่น 面条 แปลว่า ก๋วยเตี๋ยว เมื่อวางอยู่หลัง 想吃面条 แปลว่า อยากกินก๋วยเตี๋ยว

- ต่อมาครูสอนคำศัพท์คำว่า 不 แปลว่า ไม่ ต่อด้วย 吃 แปลว่า กิน เมื่อ 不吃 อยู่ด้วยกันจะแปลว่า ไม่กิน และนำมาต่อด้วยคำว่า 面条 ดังนั้น 不吃面条 แปลว่า ไม่กินก๋วยเตี๋ยว

- เมื่อนำคำว่า 不 แปลว่า ไม่ ต่อด้วยคำว่า 喝 แปลว่า ดื่ม 不喝 เมื่ออยู่ด้วยกันจะแปลว่า 不喝 ไม่ดื่ม และนำมาต่อด้วยคำว่า 咖啡 แปลว่า กาแฟ ดังนั้น 不喝咖啡 จะแปลว่า ไม่ดื่มกาแฟ

- หลังจากนั้นครูแจกใบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความหมายลงในใบงานและร่วมกันตรวจสอบกับเพื่อนในกลุ่ม โดยทำการแบ่งกลุ่มจากการสุ่มเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันและร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

- นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรมการแข่งขัน

- หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันโดยใช้สื่อจากคอมพิวเตอร์ โดยเปิดคำศัพท์ขึ้นมาและให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันตอบกลุ่มไหนตอบได้เยอะที่สุดและอ่านออกเสียงถูกต้องจะได้คะแนนไป เมื่อสังเกตว่านักเรียนเริ่มมีความเข้าใจแล้วจึงเปลี่ยนรูปแบบประโยค 想 แปลว่า อยาก เมื่อในไปวางข้างหน้า 喝 ที่แปลว่า ดื่ม จะได้เป็น 想喝 แปลว่า อยากดื่ม ต้องการดื่ม เมื่อนำประโยคนี้ไปรวมกับคำศัพท์เรื่องเครื่องดื่ม คำว่า 咖啡 แปลว่า กาแฟ จะได้เป็น 想喝咖啡 จะแปลว่า อยากดื่มกาแฟ ต้องการดื่มกาแฟ เป็นต้น

- หลังจากนั้นทดสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยเปิดภาพคำศัพท์แล้วให้นักเรียนเลือกตอบว่าจากภาพที่นักเรียนเห็นควรใช้ 想喝 หรือ 想吃

- หลังจากนั้นครูแจกใบงานให้นักเรียนเขียนความหมายลงในใบงาน และร่วมกันตรวจสอบกับเพื่อนในห้องเรียน โดยจะทำการแบ่งกลุ่มจากการสุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันและร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพร้อมทั้งหาคำศัพท์เรื่องอาหารเพิ่มเติมจากอาหารที่นักเรียนชอบทานลงไปใบงาน

- หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แข่งกันโดยใช้สื่อจากด้วยคอมพิวเตอร์กลุ่มไหนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเยอะที่สุดจะได้คะแนนไป

- หลังจากนั้นให้นักเรียนได้ฝึกทำใบงานที่ได้รับและคัดคำศัพท์

ขั้นหลังปฏิบัติงาน

- ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและสรุปบทเรียนที่ได้เรียนไปจากการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน

- ครูและนักเรียนสรุปความรู้ทบทวนบทเรียนเพื่อตรวจสอบการฟัง - พูด ว่านักเรียนสามารถฟังคำศัพท์ บทสนทนา และสามารถพูดได้ถูกต้อง

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือสัมผัสภาษาจีนและ 汉语教程 บัตรคำ kahoot Power point

7. หลักฐานการเรียนรู้

1. ชิ้นงาน หรือ ภาระงาน (จากหน่วยฯ สู่แผนฯ และสัมพันธ์กับการวัดผล ประเมินผล)
2. ใบงานฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอก คำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์ และบทเรียนในเรื่อง	ใช้แบบทดสอบ ด้านการพูด	แบบทดสอบวัดทักษะการพูด ทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 吃面条、喝咖啡 (รับประทานก๋วยเตี๋ยว ต้มโคล้ก)	50 % ขึ้นไปถือว่าผ่าน เกณฑ์การประเมิน
ทักษะการปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และสามารถ เลือกใช้ภาษาในการสนทนา ได้อย่างเหมาะสม	ใช้แบบทดสอบ ด้านการฟัง	แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง ทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 吃面条、喝咖啡 (รับประทานก๋วยเตี๋ยว ต้มโคล้ก)	50 % ขึ้นไปถือว่าผ่าน เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ (A) มุ่งมั่นในการทำงาน ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีจิตสาธารณะ	ใช้การสังเกต พฤติกรรม	แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	50 % ขึ้นไปถือว่าผ่าน เกณฑ์การประเมิน

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ปัญหาที่พบ

แนวทางการแก้ไข

ลงชื่อ.....
(.....)

ครูผู้สอน

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา

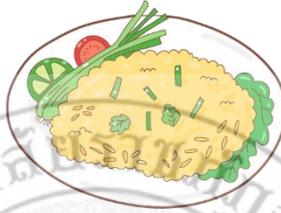
ใบความรู้เรื่อง 食物 (อาหาร)

A: zhè shì shénme
这是什么?

นี่คืออะไร?

B: zhèshì miàntiáo
这是 面条

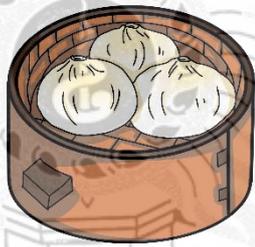
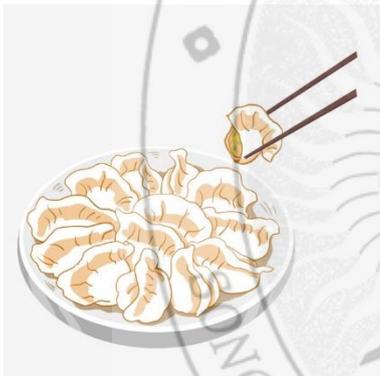
นี่คือก๋วยเตี๋ยว

miàntiáo
面条

chǎofàn
炒饭

zhōu
粥

jiǎoz i
饺子

bāoz i
包子

mǐ fàn
米饭

zhēnzhūnǎichá
珍珠奶茶

kělè
可乐

chá
茶

บัตรคำศัพท์ เรื่อง 食物 (อาหาร)

					
炒饭	比萨饼	泰式炒粿条	蛋糕	炸鸡	木瓜沙拉
					
包子	米饭	粽子	月饼	冬阴功汤	饺子
					
泡面	寿司	炸薯条	汉堡包	面条	粥
					
烤肉糯米饭	可乐	冰块	牛奶	沙拉	橙汁

ใบงานกิจกรรมที่ 2

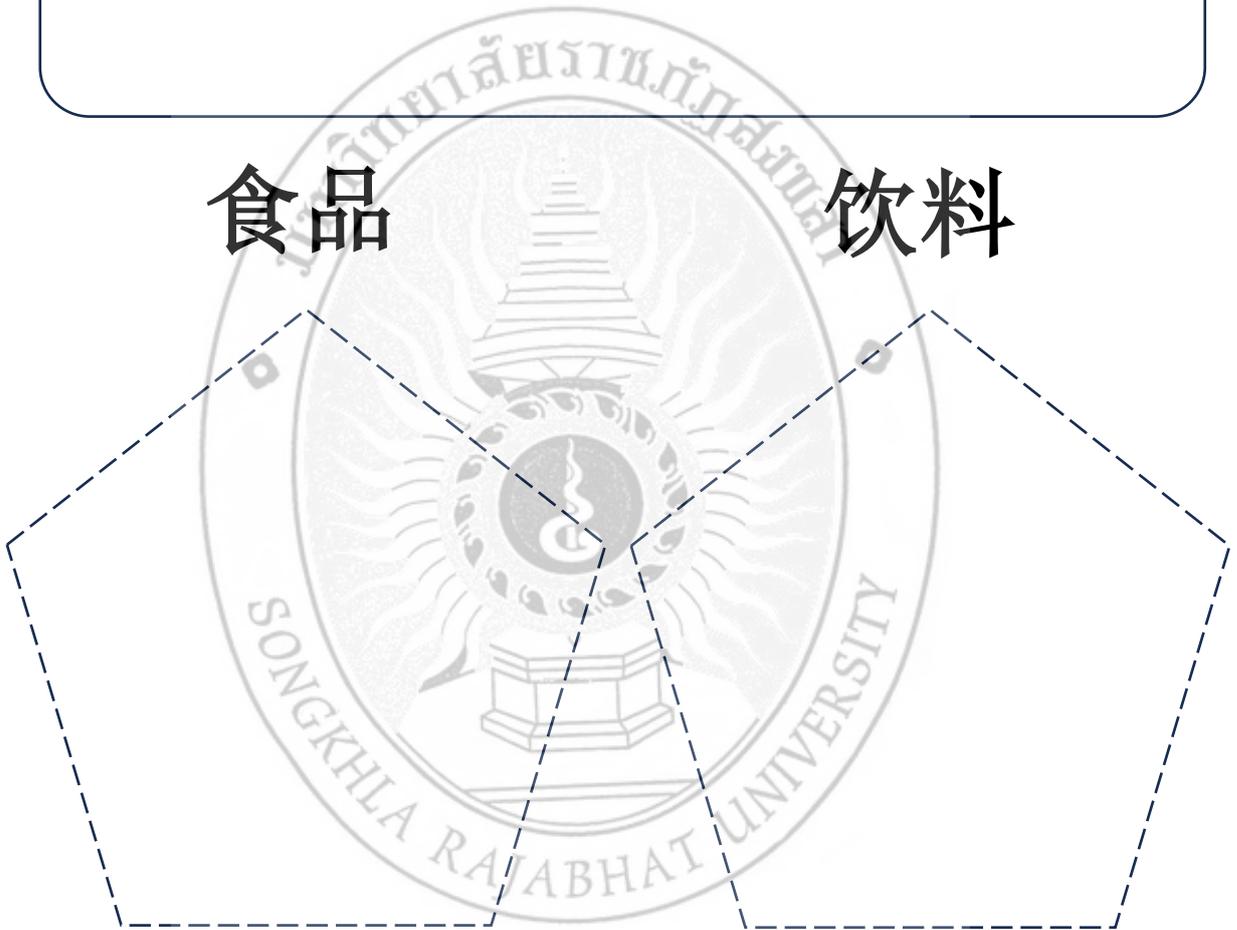
เรื่อง 吃面条、喝可乐 (ทานก๋วยเตี๋ยว ดื่มโค้ก)

คำชี้แจง ให้นักเรียนจำแนกคำศัพท์เป็นหมวดหมู่ให้ถูกต้อง

bāozi jiǎozi mántou zhōu mǐfàn miàntiáo chǎofàn miànbāo
 包子、饺子、馒头、粥、米饭、面条、炒饭、面包、
 mǐfàn kāfēi chá kělè lǜchá zhēnzhūnǎichá qìshuǐ fāngbiànmìàn
 米饭、咖啡、茶、可乐、绿茶、珍珠奶茶、汽水、方便面

食品

饮料

จงเลือกใช้ 吃 และ 喝 ให้ถูกต้อง

1. wǒ xǐ huān _____ kā fēi
我喜欢 _____ 咖啡

2. mā mā xǐ huān _____
妈妈喜欢 _____

chá
茶

3. tài guó rén xǐ huān _____ dōng yīng gōng
泰国人喜欢 _____ 冬阴功

4. yīng guó rén xǐ huān _____ miàn bāo
英国人喜欢 _____ 面包

5. gē gē hé mèi mèi xǐ huān _____ miàn tiáo
哥哥和妹妹喜欢 _____ 面条

6. lǎo shī xǐ huān _____ zhēn zhū nǎi chá
老师喜欢 _____ 珍珠奶茶

7. tā bù xǐ huān _____ niú nǎi
他不喜欢 _____ 牛奶

8. bà bā xǐ huān _____ kā fēi bù xǐ huān _____ miàn tiáo
爸爸喜欢 _____ 咖啡、不喜欢 _____ 面条

9. nǐ xǐ huān _____ pí jiǔ ma?
你喜欢 _____ 啤酒吗?

10. wǒ bù xǐ huān _____ tài shì nǎi chá
我不喜欢 _____ 泰式奶茶

姓名:

学号:

班级:

เลข: Lin fudao

chī
吃
กิน

hē
喝
ดื่ม

Ex.		吃	喝
1		吃	喝
2		吃	喝
3		吃	喝
4		吃	喝
5		吃	喝

姓名: _____

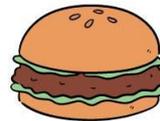
班级: _____

学号: _____

1519: Lin fudao

吃

姓名: _____

想一想, 写一写

班级: _____ 日期: _____

喝

吃

选择用“喝”还是“吃”

1. 妈妈不喜欢 蛋糕。
2. 我 喜欢 白水。
3. 爸爸 喜欢 啤酒。
4. 同学们 喜欢 寿司。
5. 你们 不 喜欢 牛奶 吗?
6. 我的老师 喜欢 果汁。
7. 你 喜欢 包子 吗?
8. 爷爷 喜欢 茶 吗?
9. 奶奶 不 喜欢 咖啡。
10. 弟弟 不 喜欢 面包。

ความแตกต่างของการใช้ 吃, 喝

吃 ที่แปลว่า กิน โดยทั่วไปคำนี้นำไปผสมกับคำอื่น (สิ่งที่ต้องการจะกิน) มันก็จะมีความหมายว่ากินสิ่ง ๆ นั้น

ข้อสังเกต ข้อแตกต่างระหว่างการใช้ 吃 喝

เราจะใช้คำว่า 吃 (กิน) กับประเภทของอาหาร → 吃+อาหาร (吃饭、吃面条、吃包子)
 เราจะใช้คำว่า 喝 (ดื่ม) กับประเภทเครื่องดื่ม → 喝+เครื่องดื่ม (喝茶、喝可乐)
 ในการบอกปฏิเสธจะใช้คำว่า 不 ซึ่งจะวางไว้ด้านหน้า 吃、喝 เพื่อบ่งบอกว่าไม่ดื่มหรือไม่กินอะไร
 รูปประโยค

S+	吃	+	什么?	→	S+	吃	+	อาหาร.
S+	不吃	+	什么?	→	S+	不吃	+	อาหาร.
S+	喝	+	什么?		S+	喝	+	เครื่องดื่ม.
S+	不喝	+	什么?		S+	不喝	+	เครื่องดื่ม.

นอกจากประโยคเหล่านี้ข้างต้น เรายังมีวิธีการสอบถามบุคคลอื่นด้วยรูปแบบประโยคต่างๆ ดังนี้

chī
吃 = กิน

吃 吃 吃 吃 吃 吃

1 2 3 4 5 6

hē
喝 = ดื่ม

喝 喝 喝 喝 喝 喝 喝 喝 喝 喝 喝 喝

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

xǐ huan
喜欢 = ชอบ

喜 喜 喜 喜 喜 喜 喜 喜 喜 喜 喜 喜

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

欢 欢 欢 欢 欢 欢

fàn
饭 = ข้าว

饭 饭 饭 饭 饭 饭 饭

1 2 3 4 5 6

bù
不 = ไม่

不 不 不 不

1 2 3 4

shuǐ
水 = น้ำ

水 水 水 水

1 2 3 4

chá
茶 = ชา

茶 茶 茶 茶 茶 茶 茶 茶 茶

1 2 3 4 5 6 7 8 9

miànbào
面包 = ขนมปัง

面 面 面 面 面 面 面 面 面

1 2 3 4 5 6 7 8 9

包 包 包 包 包

1 2 3 4 5

แบบทดสอบวัดทักษะการฟังทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
เรื่อง 吃面条、喝咖啡 (รับประทานก๋วยเตี๋ยว ต้มโคล้ง)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังประโยคต่อไปนี้แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. 这是咖啡吗?

- A. นี่คือน้ำส้ม
- B. นี่คือน้ำชา
- C. นี่คือน้ำส้ม
- D. นี่คือน้ำชา

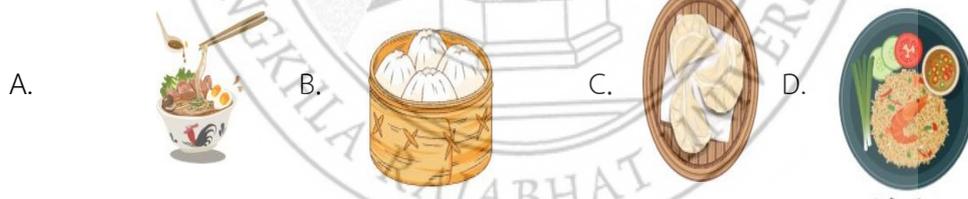
2. 我想喝珍珠奶茶。

- A. ฉันต้องการดื่มกาแฟ
- B. ฉันต้องการดื่มชาสมุนไพร
- C. ฉันต้องการดื่มชาร้อน
- D. ฉันต้องการดื่มน้ำส้ม

3. เสียงที่ได้ฟังต่อไปนี้คือข้อใด

4. เสียงที่ได้ฟังต่อไปนี้คือข้อใด

5. ให้นักเรียนฟังเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง

我喜欢喝茶、不喜欢喝啤酒。每天晚上我爸爸喜欢喝啤酒和吃炸鸡。
从上面爸爸喜欢吃什么?

- A. 啤酒
- B. 茶
- C. 炸鸡
- D. 包子

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่2

เรื่อง 吃面条、喝咖啡 (ทานก๋วยเตี๋ยว ดื่มโค้ก)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังประโยคต่อไปนี้แล้วตอบเป็นภาษาจีน

จงเลือกใช้ 吃 และ 喝 ให้ถูกต้อง

1. wǒ xǐ huān _____ kā fēi 咖啡。

2. mā mā xǐ huān _____ chá 茶。

3. tài guó rén xǐ huān _____ dōng yīngōng 冬阴功

4. yīng guó rén xǐ huān _____ miàn bāo 面包。

5. gē gē hé mèi mèi xǐ huān _____ miàn tiáo 面条。

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟัง

จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธี วัดผล	เครื่องมือ วัดผล	เกณฑ์การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียน สามารถฟัง แล้วตอบ คำถามได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบ วัดทักษะ การฟังทำย แผนการสอน ที่ 2 เรื่อง 吃面条、喝 咖啡 (รับประทาน ก๊วยเตี๋ย ต้มกาแฟ)	นักเรียน ตอบ คำถาม หลัง จากที่ฟัง ทั้งหมดได้ 5 ประโยค	นักเรียน ตอบ คำถาม หลัง จากที่ฟัง ทั้งหมดได้ 4 ประโยค	นักเรียน ตอบ คำถาม หลัง จากที่ฟัง ทั้งหมดได้ 3 ประโยค	นักเรียน ตอบ คำถาม หลัง จากที่ฟัง ทั้งหมดได้ 2 ประโยค	นักเรียน ตอบ คำถาม หลัง จากที่ฟัง ทั้งหมดได้ 1 ประโยค

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูด

จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธี วัดผล	เครื่องมือ วัดผล	เกณฑ์การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียน สามารถพูด เป็น ประโยค สั้นๆ ได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบ วัดทักษะการ พูดทำย แผนการสอน ที่ 2 เรื่อง 吃面条、喝 咖啡 (รับประทาน ก๊วยเตี๋ย ต้ม กาแฟ)	นักเรียน สามารถ พูดเป็น ประโยค สั้นจาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 5 ประโยค	นักเรียน สามารถ พูดเป็น ประโยค สั้นจาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 4 ประโยค	นักเรียน สามารถพูด เป็น ประโยคสั้น จาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 3 ประโยค	นักเรียน สามารถ พูดเป็น ประโยค สั้นจาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 2 ประโยค	นักเรียน สามารถ พูดเป็น ประโยค สั้นจาก รูปภาพที่ กำหนด ให้ได้ 1 ประโยค

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ (2 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 吃面条, 喝可乐	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย✓ลงในช่องระดับตามความคิดเห็น

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	มีวินัย			ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นในการทำงาน			มีจิตสาธารณะ		
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านมีวินัย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ ครอบครั้ว โรงเรียน และรายวิชาภาษาจีน	ไม่ปฏิบัติตาม ตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ โรงเรียนและ รายวิชา ภาษาจีน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ โรงเรียน ตรงต่อเวลาใน การปฏิบัติ กิจกรรม รายวิชา ภาษาจีน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ตรงต่อเวลาใน การ ปฏิบัติ กิจกรรมและ รับผิดชอบใน การทำงาน รายวิชาภาษาจีน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ โรงเรียน และไม่ ละเมิดสิทธิของ ผู้อื่น -ตรงต่อ เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมและ รับผิดชอบในการ ทำงานรายวิชา ภาษาจีน

ด้านใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจ เพียรพยายาม ในการ เรียน และเข้า ร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้แสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้ สื่อ อย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็น องค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ศึกษา ค้นคว้าหา ความรู้ ใน รายวิชา ภาษาจีน	เข้าเรียนตรง เวลา ตั้งใจ เรียน เอาใจ ใส่ในการเรียน และมีส่วนร่วม ใน การเรียนรู้ และ เข้าร่วม กิจกรรม การ เรียนรู้ใน รายวิชา ภาษาจีน เป็น บางครั้ง	เข้าเรียนตรง เวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการ เรียน และมี ส่วนร่วมใน การ เรียนรู้ และ เข้า ร่วมกิจกรรม การเรียนรู้อย่าง ไรวิชา ภาษาจีน บ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการเรียน และมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และ เข้าร่วม กิจกรรม การเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายใน และ ภายนอกใน รายวิชาภาษาจีน เป็นประจำ

ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจและรับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ การงานทำงานด้วยความเพียร พยายาม และอดทนเพื่อให้งาน สำเร็จตามเป้าหมาย	ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงาน ในรายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จใน รายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จมีการ ปรับปรุงและ พัฒนาการ ทำงาน ให้ดีขึ้น ในรายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและรับผิดชอบ ใน การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จมีการ ปรับปรุงและ พัฒนาการ ทำงาน ให้ดีขึ้นภายในเวลา ที่กำหนดใน รายวิชาภาษาจีน

ด้านมีจิตสาธารณะ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
อาสาทำงานให้ผู้อื่น ด้วยกำลังกาย กำลังใจ และ กำลังสติปัญญา โดย ไม่หวังผลตอบแทน แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุข ให้กับผู้อื่น	เข้าร่วม กิจกรรม การ ดูแลรักษา เขต พื้นที่ ที่ตน รับผิดชอบใน รายวิชา ภาษาจีน และ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่นต่ำกว่า ร้อยละ 50	เข้าร่วม กิจกรรม การ ดูแลรักษา เขต พื้นที่ที่ตน รับผิดชอบ และช่วย แก้ปัญหาหรือ สร้าง ความสุข ให้กับผู้อื่นร้อย ละ 50 - 59	เข้าร่วม กิจกรรม การ ดูแลรักษา เขต พื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่น ร้อยละ 60 - 79	เข้าร่วมกิจกรรม การ ดูแลรักษา เขตพื้นที่ ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหาหรือ สร้าง ความสุข ให้กับผู้อื่นร้อยละ 80 ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ (3 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 我喜欢吃面条，面条好吃	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่ 3 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

ผลการเรียนรู้ที่ 4 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล

1.1 ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์และบทเรียนในเรื่อง

1.2 ทักษะการปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และสามารถเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้อย่าง

เหมาะสม

1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. มุ่งมั่นในการทำงาน
2. มีวินัย
3. ใฝ่เรียนรู้
4. มีจิตสาธารณะ

2. สาระสำคัญ

เรียนรู้คำ กลุ่มคำ และประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง อาหารและทำแบบฝึกหัด (อาหาร) การใช้ 喜欢、不喜欢，好吃，不好吃 นักเรียนพูดโดยใช้โครงสร้างของประโยค 面条好吃吗?

3. หลักฐานการเรียนรู้/ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบความรู้ เรื่อง 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันทขอรับประทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยวอร่อย)

2. ใบงานกิจกรรมที่ 3 เรื่อง 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันทขอรับประทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยวอร่อย)

3. แบบฝึกหัดลำดับขีด เรื่อง 我喜欢吃面条，面条好吃 (ฉันทขอรับประทานก๊วยเตี๋ยวก๊วยเตี๋ยวอร่อย)

4. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันทขอรับประทานก๊วยเตี๋ยวก๊วยเตี๋ยวอร่อย)

5. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันทขอรับประทานก๊วยเตี๋ยวก๊วยเตี๋ยวอร่อย)

6. แบบบันทึกคะแนนการวัดทักษะการฟังภาษาจีน

7. แบบบันทึกคะแนนการวัดทักษะการพูดภาษาจีน

8. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

4. **สาระการเรียนรู้** 包子、饺子、馒头、粥、米饭、火锅、炒饭、面包、面条、米饭、吃、喝、咖啡、茶、可乐、绿茶、珍珠奶茶、汽水、做、还是、吗、吧、想、什么、喜欢、不喜欢、好吃、不好吃

你吃什么？

我吃米饭。

米饭好吃吗？

米饭很好吃

你不喜欢吃什么

我不喜欢吃炒饭、炒饭不好吃

我喜欢吃面条、面条很好吃

5. **กิจกรรมการเรียนรู้**

ขั้นก่อนปฏิบัติงาน

- ครูกล่าวทักทายนักเรียน 早上好！同学们好！ จากนั้นครูชี้แจงถึงจุดประสงค์ของการเรียน และทบทวนเนื้อหาที่เรียนจากคาบที่แล้ว

- แจ้งกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ

- ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยละความสามารถ

- ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมาหยิบบัตรคำศัพท์ และให้นักเรียนในชั้นเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์คำนั้นเพื่อเป็นการทบทวน พร้อมทั้งเปิดรูปภาพโดยใช้สื่อจากคอมพิวเตอร์ และให้นักเรียนร่วมพูดคำศัพท์เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาก่อนเริ่มเรียน

- ครูเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับเรื่อง 喜欢吃面条，面条好吃 และทำการสอบถามนักเรียนว่าหลังจากดูคลิปวิดีโอแล้วนักเรียนทราบหรือไม่ว่าเรื่องที่เราจะเรียนเกี่ยวกับเรื่องอะไร ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับบทเรียน

- ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียนและให้นักเรียนจัดกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมตามงานที่ได้ แจ้งไว้ในตอนแรกและลองตอบคำถามเรื่อง 喜欢吃面条，面条好吃 โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ โดยดูจากรูปภาพว่าจากภาพนั้นควรจะพูดเป็นประโยคอย่างไร

ขั้นปฏิบัติงาน

- ครูให้นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่ม เริ่มอธิบายคำศัพท์ 喜欢 โดยให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ และสื่อจากคอมพิวเตอร์

- จากนั้นครูจึงให้นักเรียนฟังคำศัพท์และอ่านออกเสียงตามครู 1-2 ครั้ง

- ต่อจากนั้นครูเปิดบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 แปลว่า กิน และอธิบายว่า 吃 ใช้อย่างไร และต่อด้วยคำศัพท์เรื่องอาหาร เช่น 面条 แปลว่า ก๋วยเตี๋ยว ดังนั้น 吃面条 แปลว่า กินก๋วยเตี๋ยว

- ต่อมาครูถามนักเรียนว่า หากเราต้องการบอกว่าเรากินข้าว กินขนมปัง กินไก่ทอด จะต้องเรียงประโยคอย่างไร โดยสุ่มให้นักเรียนลองพูด 2-3 คน หลังจากนั้นเปิดคลิปเสียงให้นักเรียนฟัง และเขียนความหมายลงไปใบงานที่ได้รับ

- ต่อมาครูสอนคำศัพท์คำว่า 喝 แปลว่า ดื่ม และอธิบายคำว่า 喝 ใช้อย่างไร และต่อด้วยคำศัพท์เรื่องเครื่องดื่ม เช่น 水 แปลว่า น้ำ ดังนั้น 喝水 แปลว่า ดื่มน้ำ

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนเริ่มมีความเข้าใจแล้วจึงอธิบายถึงความแตกต่างของการใช้ 喫 และ 吃

- หลังจากนั้นทดสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยเปิดภาพคำศัพท์แล้วให้นักเรียนเลือกตอบว่าจากภาพที่นักเรียนเห็นควรใช้ 喫 หรือ 吃 โดยนักเรียนในกลุ่มช่วยกันทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรม

- หลังจากนั้นครูแจกใบงานให้แก่นักเรียนเขียน ความหมายลงในใบงาน และร่วมกันตรวจสอบกับเพื่อนในห้องเรียน โดยจะทำการแบ่งกลุ่มจากการสุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันและร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพร้อมทั้งหาคำศัพท์เรื่องอาหารเพิ่มเติมจากอาหารที่นักเรียนชอบทานลงไปใบงาน

- หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แข่งกันโดยใช้สื่อจากด้วยคอมพิวเตอร์กลุ่มไหนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเยอะที่สุดจะได้คะแนนไป

- หลังจากนั้นให้นักเรียนได้ฝึกทำใบงานที่ได้รับและคัดคำศัพท์

ชั้นหลังปฏิบัติงาน

- ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกันสรุปผลต่อกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ

- ครูและนักเรียนสรุปความรู้และทำการทบทวนบทเรียนเพื่อตรวจสอบการฟังและการพูดว่านักเรียนสามารถฟังคำศัพท์ในบทสนทนาและสามารถพูดคำศัพท์บทสนทนาได้อย่างถูกต้อง

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือสัมผัสภาษาจีนและ 汉语教程 บัตรคำ Kahoot Power point

7. หลักฐานการเรียนรู้

1. ชิ้นงาน หรือ ภาระงาน (จากหน่วยฯ สู่แผนฯ และสัมพันธ์กับการวัดผล ประเมินผล)
2. ใบงานฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอก คำศัพท์เกี่ยวกับ คำศัพท์และบทเรียน ในเรื่อง	ใช้แบบทดสอบ ด้านการพูด	แบบทดสอบวัดทักษะการ พูดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 我喜欢吃 面条、面条好吃 (ฉันชอบรับประทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยว อร่อย)	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ การประเมิน
ทักษะการปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และ สามารถเลือกใช้ภาษา ในการสนทนาได้ อย่างเหมาะสม	ใช้แบบทดสอบ ด้านการฟัง	แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง ทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 我喜欢吃面 条、面条好吃 (ฉันชอบรับประทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยว อร่อย)	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ การประเมิน
คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ (A) มุ่งมั่นในการทำงาน ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีจิตสาธารณะ	ใช้การสังเกต พฤติกรรม	แบบประเมินคุณลักษณะอัน พึงประสงค์	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ การประเมิน

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ปัญหาที่พบ

แนวทางการแก้ไข

ลงชื่อ.....
(.....)

ครูผู้สอน

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา

ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันชอบรับประทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยวย่อย)

การบอกหรือสอบถามความชอบ

ภาษาจีน “ชอบ” คือ 喜欢 หากต้องการถาม คุณชอบกินอะไร สามารถถามโดยใช้ประโยค

你喜欢吃什么 ? และตอบโดยใช้ประโยค 我喜欢吃..

S+喜欢+吃+什么 ? / S+喜欢+吃+อาหาร

S+喜欢+喝+什么 ? / S+喜欢+喝+เครื่องดื่ม

你喜欢吃什么? คุณชอบกินอะไร?

妹妹喜欢喝什么? น้องสาวชอบดื่มอะไร

我喜欢吃水果。 ฉันชอบกินผลไม้

妹妹喜欢喝茶。 น้องสาวชอบดื่มชา

อยาก หรือ ต้องการ ภาษาจีน คือ 想 หากต้องการถาม คุณอยากกินอะไร อยากดื่มอะไรสามารถใช้ประโยคดังนี้

你想吃什么?

我想吃米饭。

你想喝什么

我想喝茶

หากต้องการบอกว่าไม่ชอบกิน ให้เติมคำว่า 不+喜欢+吃+อาหาร เช่น 不喜欢吃面条
不+喜欢+喝+เครื่องดื่ม เช่น 不喜欢喝茶

การบอกหรือถามอร่อย ไม่อร่อย

อร่อย ภาษาจีน คือ 好吃 หากต้องการถามว่า อร่อยมั๊ย สามารถถามโดยใช้ประโยค

炒饭好吃吗? และตอบโดยใช้ประโยค 炒饭好吃

炒饭+好吃+吗 ? ข้าวผัดอร่อยมั๊ย 炒饭+好吃 ข้าวผัดอร่อย

炒饭+不+好吃 ข้าวผัดไม่อร่อย (ให้เติม 不 แปลว่า ไม่)

ใบงานกิจกรรมที่ 3

เรื่อง 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันชอบรับประทานก๋วยเตี๋ยว ก๋วยเตี๋ยวยอร่อย)

จงอ่านแล้วเลือกคำตอบต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. 你爸爸喜欢吃什么 ?	A: 想喝珍珠奶茶
2. 他妹妹想喝什么?	B: 想吃面包
3. 中国人来泰国喜欢吃什么?	C. 喜欢喝咖啡, 咖啡好喝
4. 英国人想吃什么?	D: 喜欢吃冬阴功、冬阴功好吃
5. 面条好吃吗?	E: 不好吃, 炒饭好吃

ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

在泰国，有名的菜是冬阴功。泰国人喜欢喝泰式奶茶、泰式奶茶很好喝。在中国，中国人喜欢喝茶、也喜欢吃火锅、火锅很好吃。现在我想喝珍珠奶茶。

1. 在泰国有名的菜是什么?

-----

2. 中国人喜欢喝什么、喜欢吃什么?

-----

3. 泰国人喜欢喝什么?

-----

4. 现在想喝什么?

-----

5. 在中国有名的菜是什么

姓名: _____

想一想, 写一写

班级: _____ 日期: _____

你喜欢吃什么?
Nǐ xǐhuān chī shénme?

看图完成句子。(喜欢吃/不喜欢吃)

喜欢吃

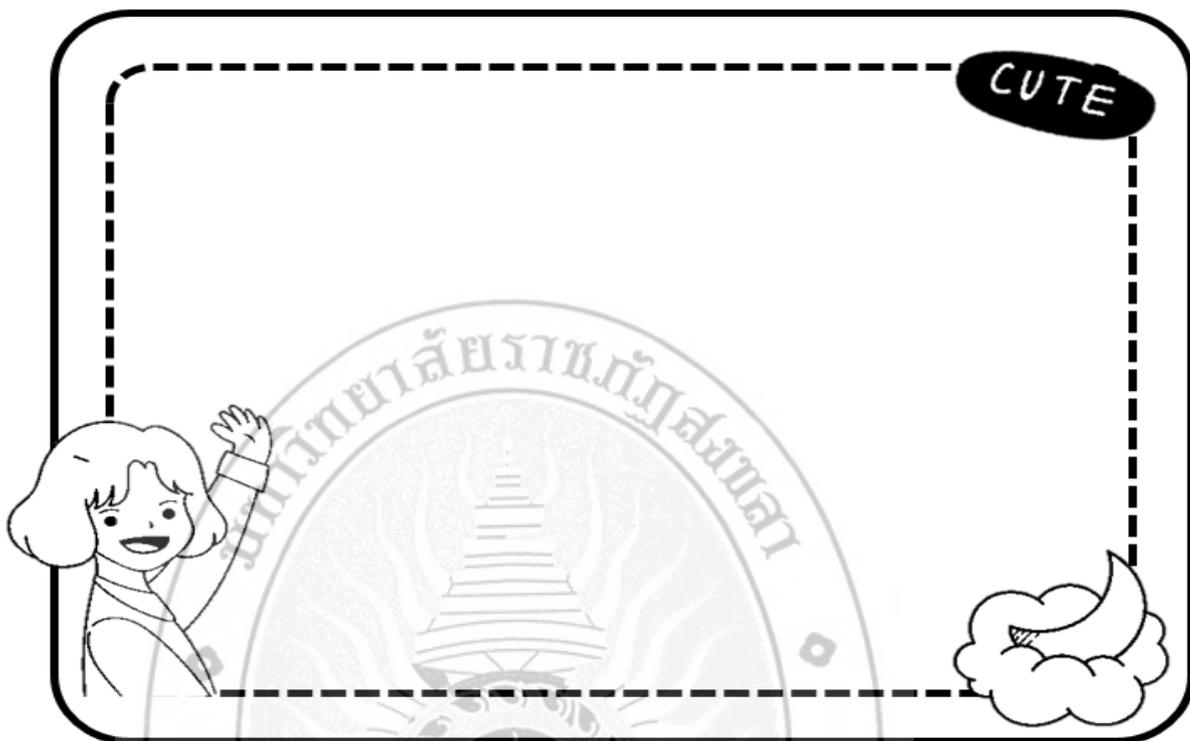
姐姐喜欢吃包子。

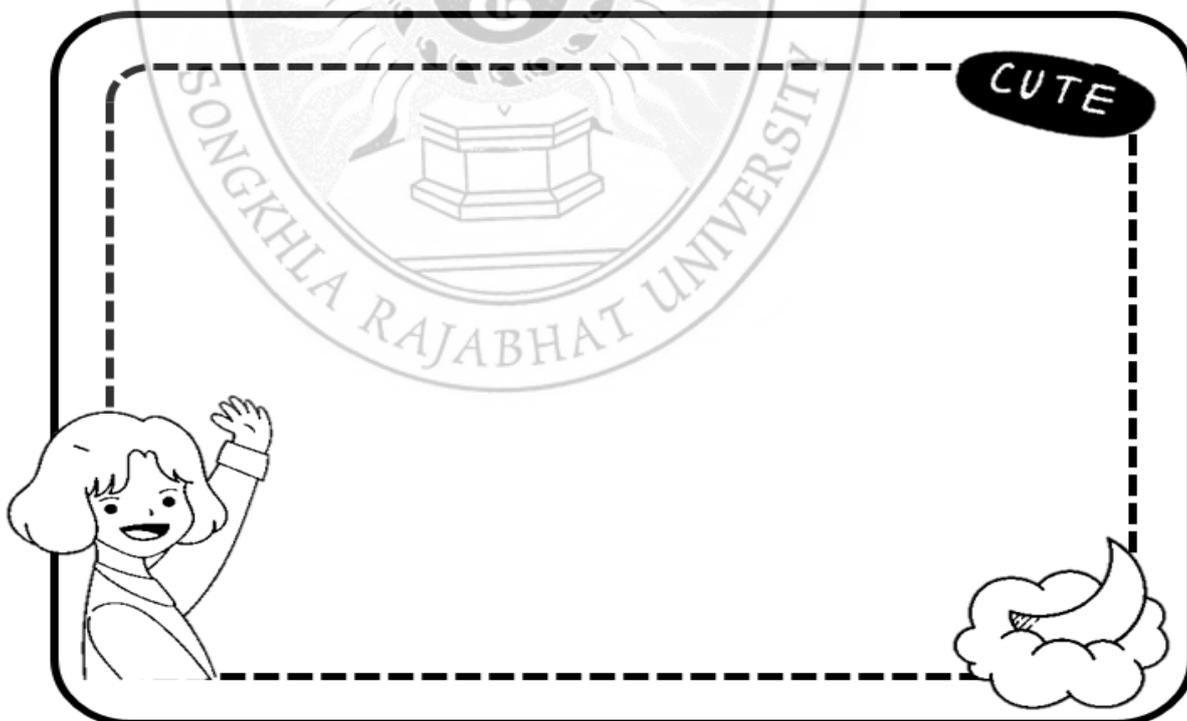
不喜欢吃

เขียนอาหารและเครื่องดื่มที่นักเรียนชอบทาน

เขียนอาหารและเครื่องดื่มที่นักเรียนไม่ชอบทาน

แบบทดสอบทักษะการฟังท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันชอบรับประทานก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยวย่อย)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

在学校有很多好吃的食物、比如 面条、炒饭、炸鸡、等等。
但是对我来说、我喜欢吃面条，面条好吃。中国人喜欢喝茶，
但是、泰国人不太喜欢喝茶、喜欢和泰式奶茶。
我的朋友不喜欢吃面条，喜欢吃炒饭和炸鸡。

1. 从上面有什么食物和饮料？

---

2. 他喜欢吃什么？

---

3. 他的朋友喜欢吃什么、不喜欢吃什么？

---

4. 中国人喜欢喝什么？

---

5. 泰国人喜欢喝什么？

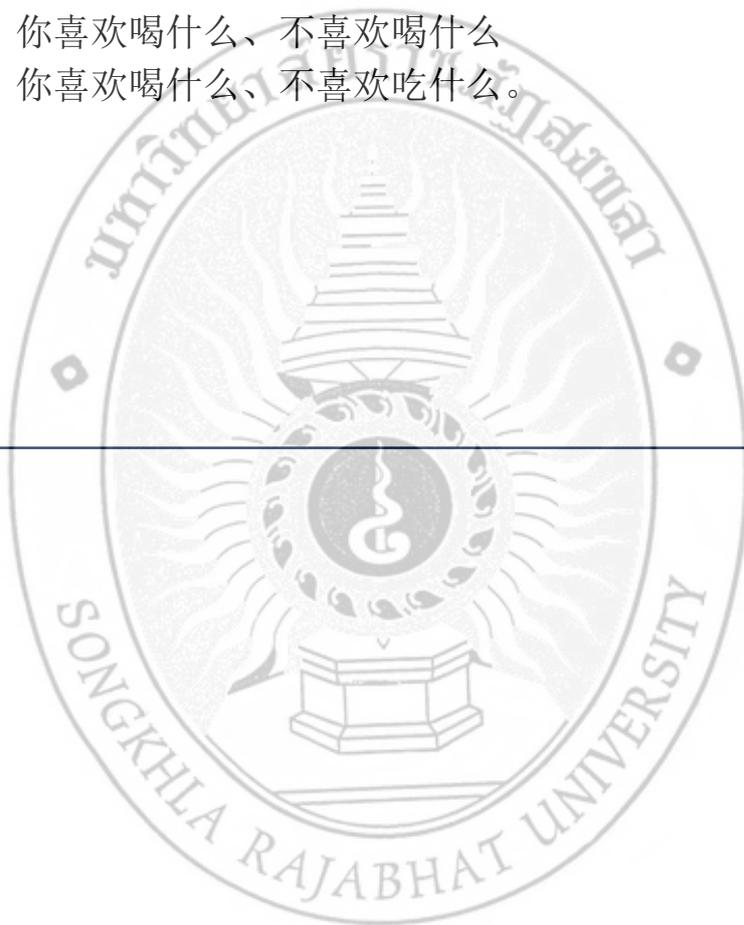

แบบทดสอบทักษะการพูดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง 我喜欢吃面条、面条好吃 (ฉันชอบรับประทานก๋วยเตี๋ยว ก๋วยเตี๋ยวอร่อย)

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้เป็นภาษาจีน

1. 你喜欢吃什么?
2. 你喜欢喝什么?
3. 你喜欢吃什么、不喜欢吃什么?
4. 你喜欢喝什么、不喜欢喝什么?
5. 你喜欢喝什么、不喜欢吃什么。

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟัง

จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธี วัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียน สามารถฟัง แล้วตอบ คำถามได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบวัด ทักษะการฟัง ท้ายแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 我喜 欢吃面条、面 条好吃 (ฉันชอบ รับประทาน ก๊วยเตี๋ยว ก๊วยเตี๋ยวอ่อย)	นักเรียน ตอบ	นักเรียน ตอบ	นักเรียน ตอบ	นักเรียน ตอบ	นักเรียน ตอบ
			คำถาม	คำถาม	คำถาม	คำถาม	คำถาม
			หลังจาก	หลังจาก	หลังจาก	หลังจาก	หลังจาก
			ที่ฟัง	ที่ฟัง	ที่ฟัง	ที่ฟัง	ที่ฟัง
			ทั้งหมด	ทั้งหมด	ทั้งหมด	ทั้งหมด	ทั้งหมด
			ได้ 5	ได้ 4	ได้ 3	ได้ 2	ได้ 1
			คำถาม	คำถาม	คำถาม	คำถาม	คำถาม

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูด

จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธี วัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียน สามารถพูด สนทนา โต้ตอบได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบวัด ทักษะการพูด ท้ายแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 我喜欢吃面 条、面条好吃 (ฉันชอบ รับประทาน ก๊วยเตี๋ยว ก๊วย เตี๋ยวอ่อย)	นักเรียน พูด	นักเรียน พูด	นักเรียน พูด	นักเรียน พูด	นักเรียน พูด
			สนทนา	สนทนา	สนทนา	สนทนา	สนทนา
			โต้ตอบ	โต้ตอบ	โต้ตอบ	โต้ตอบได้	โต้ตอบ
			ได้ 5	ได้ 4	ได้ 3	2	ได้ 1
			ประโยค	ประโยค	ประโยค	ประโยค	ประโยค

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ (3 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 我喜欢吃面条，面条好吃	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย✓ลงในช่องระดับตามความคิดเห็น

เลขที่	ชื่อ-สกุล	มีวินัย			ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นในการทำงาน			มีจิตสาธารณะ		
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านมีวินัย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ ครอบครัว โรงเรียน และ รายวิชาภาษาจีน	ไม่ปฏิบัติตาม ตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ โรงเรียน และ รายวิชา ภาษาจีน	ปฏิบัติตามตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ โรงเรียน ตรงต่อ เวลาใน การปฏิบัติ กิจกรรมรายวิชา ภาษาจีน	ปฏิบัติตามตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ ตรง ต่อเวลา ในการ ปฏิบัติ กิจกรรม และ รับผิดชอบใน การ ทำงานรายวิชา ภาษาจีน	ปฏิบัติตามตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ โรงเรียน และ ไม่ ละเมิดสิทธิของ ผู้อื่น -ตรงต่อเวลา ใน การปฏิบัติ กิจกรรมและ รับผิดชอบในการ ทำงานรายวิชา ภาษาจีน

ด้านใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจ เพียร พยายามในการ เรียน และเข้าร่วม กิจกรรมการ เรียนรู้แสวงหา ความรู้จากแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง ภายในและ ภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้ สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็น องค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ศึกษา ค้นคว้าหา ความรู้ใน รายวิชา ภาษาจีน	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการเรียน และมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ใน รายวิชาภาษาจีน เป็นบางครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการเรียน และมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ รายวิชาภาษาจีน บ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ในการเรียน และมี ส่วนร่วมในการ เรียนรู้ และเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่างๆ ทั้งภายใน และ ภายนอกใน รายวิชาภาษาจีน เป็นประจำ

ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจและ รับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ การทำงานด้วยความ เพียรพยายาม และ อดทนเพื่อให้งาน สำเร็จตาม เป้าหมาย	ไม่ตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่ การทำงานใน รายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จในรายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ มีการ ปรับปรุง และ พัฒนาการทำงาน ให้ดีขึ้นในรายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจแ รับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จ มีการ ปรับปรุงและ พัฒนาการทำงาน ให้ดีขึ้นภายใน เวลาที่กำหนดใน รายวิชาภาษาจีน

ด้านมีจิตสาธารณะ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
อาสาทำงานให้ ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและ กำลังสติปัญญา โดยไม่หวัง ผลตอบแทน แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหา หรือสร้างความสุข ให้กับผู้อื่น	เข้าร่วม กิจกรรมการ ดูแลรักษา เขตพื้นที่ที่ตน รับผิดชอบใน รายวิชา ภาษาจีน และช่วย แก้ปัญหาหรือ สร้าง ความสุข ให้กับผู้อื่นต่ำ กว่า ร้อยละ 50	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษา เขตพื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่นร้อยละ 50 - 59	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษา เขตพื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและช่วย แก้ปัญหาหรือสร้าง ความสุขให้กับผู้อื่น ร้อยละ 60 - 79	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษา เขตพื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่น ร้อยละ 80 ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ (4 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 换主语	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่ 3 บอกความรู้สึกรักของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

ผลการเรียนรู้ที่ 4 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล

1.1 ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์และบทเรียนในเรื่อง

1.2 ทักษะการปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และสามารถเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม

1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. มุ่งมั่นในการทำงาน
2. มีวินัย
3. ใฝ่เรียนรู้
4. มีจิตสาธารณะ

2. สาระสำคัญ

เรียนรู้คำ กลุ่มคำ และประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง อาหาร การเปลี่ยนประธานในรูปประโยค 妈妈喜欢吃炒饭吗、妈妈不喜欢吃炒饭，爸爸觉得炒饭好吃，爸爸觉得炒饭不好吃 想吃、不想吃、喜欢、不喜欢、好吃、不好吃。

3. หลักฐานการเรียนรู้/ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบความรู้เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)
2. บัตรคำศัพท์เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)
3. ใบงานกิจกรรมที่ 4 เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)
4. แบบฝึกหัดลำดับขีด เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)
5. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)
6. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)
7. แบบบันทึกคะแนนการวัดทักษะการฟังภาษาจีน
8. แบบบันทึกคะแนนการวัดทักษะการพูดภาษาจีน
9. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

4. การเรียนรู้อาหาร 包子、饺子、馒头、粥、米饭、面条、炒饭、面包、
米饭、吃、喝、咖啡、茶、可乐、绿茶、珍珠奶茶、汽水、做、还是、吗、
吧、想、什么、爸爸、妈妈、弟弟、哥哥、姐姐、妹妹、阿姨、老师

你吃什么？

爸爸吃什么

奶奶吃什么

我吃米饭。

你想吃什么？

爸爸和妈妈想吃什么

哥哥和弟弟想吃什么

我想吃面条。

他吃什么，想喝什么？

他想吃粥，想喝茶。

你想吃什么，不想吃什么？

我想吃炒饭，不想吃面条。

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นก่อนปฏิบัติงาน

- ครูกล่าวทักทายนักเรียน 早上好！同学们好！ จากนั้นครูชี้แจงถึงจุดประสงค์
ของการเรียน

- ครูแจ้งกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ

- ครูจัดกลุ่มนักเรียนความสามารถ

- ครูนำเข้าสู่บทเรียนการเรียนรู้ และทบทวนเนื้อหาที่เรียนจากคาบที่แล้ว ครูสุ่มเรียก
นักเรียนให้ออกมาหยิบบัตรคำศัพท์ และให้นักเรียนในชั้นเรียนอ่านออกเสียง คำศัพท์คำนั้นเพื่อเป็น
การทบทวน

- ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียนและให้นักเรียนจัดกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมตามที่
แจ้งไว้ในตอนแรก

ขั้นปฏิบัติงาน

- ครูให้นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่มและ เริ่มอธิบายการแต่งประโยค และเปลี่ยน
ประธานในประโยค

- จากนั้นครูจึงให้นักเรียนฟังคำศัพท์และอ่านออกเสียงตามครู 1-2 ครั้ง

ต่อมาครูถามนักเรียนว่า หากเราต้องการบอกว่าฉันกินข้าว จะต้องใช้ 我 แปลว่าฉัน ตามด้วย 吃
แปลว่ากิน และตามด้วย 饭 แปลว่าข้าว ดังนั้น 我吃饭 จะแปลว่า ฉันกินข้าว

我

吃

饭

- และหากต้องการเปลี่ยนจากฉันกินข้าว เป็น เขา(ผู้ชาย)กินข้าว。 ให้เปลี่ยนจาก

我 เป็นเขา (ผู้ชาย) จะต้องใช้คำว่า 他 แทน ดังนั้นประโยคที่ได้คือ 他吃饭

他

吃

饭

- ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องในใบงานที่ได้รับ โดยจะลองสุ่มให้นักเรียนลองพูด 2-3 คน หลังจากนั้นเปิดคลิปเสียงให้นักเรียนฟัง และเขียนความหมายลงไปใใบงานที่ได้รับ

- เมื่อสังเกตเห็นว่านักเรียนเข้าใจในรูปประโยคแล้ว จึงหยิบบัตรคำศัพท์คำว่า 不 แปลว่า ไม่ 喜欢 แปลว่า ชอบ ดังนั้น 不喜欢 แปลว่า ไม่ชอบ ตามด้วยคำว่า 喝茶 แปลว่า ดื่มชา เมื่อเราเติมประธานในประโยคโดยใช้คำว่า 爸爸 แปลว่า พ่อ จะได้ดังนี้

爸爸 不 喜欢 喝 茶

- ต่อมาครูสุ่มนักเรียน 2-3 คนเพื่อลองให้นักเรียนแต่งประโยคโดยเปลี่ยนประธานจากประโยคเดิมด้านบน ยกตัวอย่างเช่น ยกบัตรคำคำว่า 爷爷 แปลว่า คุณปู่ จะได้ประโยคดังนี้

爷爷 不 喜欢 喝 茶

- ต่อมาครูให้คำศัพท์นักเรียนคำว่า 中国人 แปลว่า คนจีน 喜欢 แปลว่า ชอบ 喝 แปลว่า ดื่ม 茶 แปลว่า ชา 吗 แปลว่า ไหม ดังนั้นประโยคนี้จะอ่านออกเสียงได้ดังนี้ 中国人喜欢喝茶吗? โดยครูจะถามนักเรียนว่าประโยคนี้แปลว่าอะไร จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามอีกครั้ง

中国人 喜欢 喝 茶 吗?

- ต่อมาให้นักเรียนลองเปลี่ยนประธาน จาก 中国人 เป็น

泰国人 喜欢 喝 茶 吗

英国人 喜欢 喝 茶 吗

美国人 喜欢 喝 茶 吗

- จากนั้นครูให้นักเรียนทำใบงานที่ได้รับ โดยในแต่ละกลุ่มจะต้องส่งตัวแทน 2-3 คนเพื่อทำการสนทนาโดยใช้รูปประโยคจากที่นักเรียนได้เรียนมา

- นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรม

- โดยครูจะชี้แจงกติกาและจัดกิจกรรมการแข่งขันตามความสามารถ

- หลังจากนั้นครูจะทำการเปิดภาพโดยใช้สื่อจากคอมพิวเตอร์ และให้แต่ละกลุ่มร่วมกันส่งตัวแทนทำกิจกรรมโดยใช้รูปประโยคจากที่ได้เรียนมาข้างต้น กลุ่มไหนดูภาพแล้วสามารถสื่อความหมายออกมาได้ตรงกับรูปภาพก็จะได้คะแนนไปกลุ่มไหนได้คะแนนเยอะที่สุดก็จะได้รับรางวัลไป

ขั้นหลังปฏิบัติงาน

- ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกันสรุปผลต่อกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ

- ครูและนักเรียนสรุปความรู้ ทบทวนบทเรียนเพื่อตรวจสอบการฟังและการพูดว่านักเรียนสามารถฟังคำศัพท์จากบทสนทนาและสามารถพูดคำศัพท์ บทสนทนาได้อย่างถูกต้องและฝึกทักษะเพิ่มเติม

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือสัมผัสภาษาจีนและ 汉语教程 บัตรคำ Kahoot Power point

7. หลักฐานการเรียนรู้

1. ชิ้นงาน หรือ ภาระงาน (จากหน่วยฯ สู่แผนฯ และสัมพันธ์กับการวัดผล ประเมินผล)
2. ใบงานฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์และบทเรียนในเรื่อง	ใช้แบบทดสอบด้านการพูด	แบบทดสอบวัดทักษะการพูดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
ทักษะการปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และสามารถเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม	ใช้แบบทดสอบด้านการฟัง	แบบทดสอบวัดทักษะการฟังท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) มุ่งมั่นในการทำงาน ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีจิตสาธารณะ	ใช้การสังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ปัญหาที่พบ

แนวทางการแก้ไข

ลงชื่อ.....
(.....)

ครูผู้สอน

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา

ใบความรู้เรื่อง 换主语(การเปลี่ยนประธาน)

เมื่อเราต้องการเปลี่ยนประธานด้านหน้าแต่ต้องการคงรูปประโยคไว้เช่นเดิมให้นำประธานออกแล้วนำประธานตัวใหม่ไปเติมแทน หลังจากนั้นความหมายของประโยคนี้อาจจะเปลี่ยนไปดังตัวอย่างดังนี้

wǒ 我	}	chīfàn 吃饭	wǒchīfàn 我吃饭
tā 她			tāchīfàn 她吃饭
tā 他			tāchīfàn 他吃饭

zhōngguórénxǐhuan 中国人喜欢	}	hēchá 喝茶	zhōngguórénxǐhuanhēchá 中国人喜欢喝茶
tàiguórénxǐhuan 泰国人喜欢			tàiguórénxǐhuanhēchá 泰国人喜欢喝茶
yīngguórénxǐhuan 英国人喜欢			yīngguórénxǐhuanhēchá 英国人喜欢喝茶

bàba 爸爸	}	hēkāfēi kāfēihǎohē 喝咖啡, 咖啡好喝	bàbahēkāfēi kāfēihǎohē 爸爸喝咖啡, 咖啡好喝
māmā 妈妈			māmāhēkāfēi kāfēihǎohē 妈妈喝咖啡, 咖啡好喝
lǎoshī 老师			lǎoshīhēkāfēi kāfēihǎohē 老师喝咖啡, 咖啡好喝

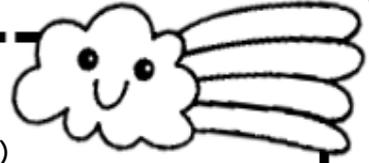

บัตรคำศัพท์ เรื่อง 换主语(การเปลี่ยนประธาน)

ใบงานกิจกรรมที่ 4

เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)

今天晚上我没有课、我和朋友去外面买喝珍珠奶茶给老师因为老师喜欢喝珍珠奶茶 我问老师、中国人喜欢喝茶吗？喜欢喝热茶是吗？老师说 是的 中国人喜欢喝茶。在我们学校有留学生、他们是英国人。

每天早上都喜欢吃面包，面包很好吃。他们是兄弟、如果他们有空的时候喜欢去酒吧和啤酒、每次他们也点冬阴功。因为冬阴功是泰国有名的菜。

在朋友的家，有小孩子 大概 5 岁了。每天早上妈妈给她吃粥喝牛奶。

อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้แล้วเติมประโยคให้สมบูรณ์

妈妈   奶奶   爸爸   我   中国人
 泰国人   英国人   兄弟   小孩子

1. _____ 喜欢喝茶。
2. _____ 喜欢吃冬阴功。
3. _____ 喜欢喝珍珠奶茶。
4. _____ 喜欢喝啤酒。
5. _____ 喜欢吃面包、面包好吃。
6. _____ 喜欢吃粥和喝牛奶。

姓名: _____

想一想, 写一写

班级: _____ 日期: _____

你喜欢喝什么?

Nǐ xǐhuān hē shénme?

看图完成句子。(喜欢喝/不喜欢喝)

喜欢喝

姐姐

姐姐喜欢喝咖啡。

我们

爸爸

奶奶

不喜欢喝

哥哥

妹妹

明明

弟弟

แบบทดสอบวัดทักษะการฟังท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

大家好，我叫李莉。今天我来介绍我的家。我爸爸喜欢喝茶和吃粥、妈妈和我你换吃面条、不喜欢吃粥。我的弟弟喜欢吃红烧肉、喜欢喝珍珠奶茶、我妹妹不喜欢吃红炒肉，因为红烧肉不好吃、我妹妹喜欢喝可乐和橘子。

从上面回答问题。

1. 谁不喜欢吃粥?

A. 妈妈	B. 妈妈和妹妹	C. 妹妹和爸爸	D. 妈妈和我
-------	----------	----------	---------
2. 为什么妹妹不喜欢吃红烧肉?

A. 好吃	B. 不好吃	C. 油腻	D. 吃了就胖
-------	--------	-------	---------
3. 我妹妹喜欢喝什么、不喜欢喝什么?

A. 可乐和橘子	B. 橘子喝茶	C. 珍珠奶茶	D. 可乐喝珍珠奶茶
----------	---------	---------	------------
4. 爸爸喜欢吃什么

A. 粥	B. 红烧肉	C. 烧饭	D. 面条
------	--------	-------	-------
5. 从上面有几个食物和饮料?

A. 5	B. 6	C. 7	D. 8
------	------	------	------

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง 换主语 (การเปลี่ยนประธาน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพต่อไปนี้แล้วพูดเป็นประโยคภาษาจีน

1.

我们

2.

爸爸

3.

奶奶

4.

哥哥

5.

姐姐

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟัง

จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธี วัดผล	เครื่องมือ วัดผล	การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียน สามารถฟัง แล้วตอบ คำถามได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบ ทักษะการฟัง ท้ายแผนการ สอนที่ 4 เรื่อง 换主 语 (การ เปลี่ยน ประธาน)	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟังเรื่อง สั้น ทั้งหมด ได้ 5 คำถาม	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟังเรื่อง สั้น ทั้งหมด ได้ 4 คำถาม	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟังเรื่อง สั้น ทั้งหมดได้ 3 คำถาม	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟังเรื่อง สั้น ทั้งหมด ได้ 2 คำถาม	นักเรียน ตอบ คำถาม หลังจาก ฟังเรื่อง สั้น ทั้งหมด ได้ 1 คำถาม

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูด

จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธี วัดผล	เครื่องมือ วัดผล	การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียน สามารถพูด เป็น ประโยค สั้นๆ ได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบ ทักษะการ ฟังท้าย แผนการ สอนที่ 4 เรื่อง 换主 语 (การ เปลี่ยน ประธาน)	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพ ที่กำหนด ให้ได้ 5 ภาพ	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพที่ กำหนด ให้ได้ 4 ภาพ	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพที่ กำหนดให้ ได้ 3 ภาพ	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพที่ กำหนด ให้ได้ 2 ภาพ	นักเรียน พูดเป็น ประโยค สั้น ๆ จาก รูปภาพ ที่ กำหนด ให้ได้ 1 ภาพ

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ (4 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 换主语	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับตามความคิดเห็น

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	มีวินัย			ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นในการทำงาน			มีจิตสาธารณะ		
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านมีวินัย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ ครอบครัว โรงเรียน และ รายวิชาภาษาจีน	ไม่ปฏิบัติตาม ตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ โรงเรียน และ รายวิชา ภาษาจีน	ปฏิบัติตามตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ โรงเรียน ตรงต่อ เวลาในการ ปฏิบัติ กิจกรรม รายวิชาภาษาจีน	ปฏิบัติตามตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ ตรง ต่อเวลา ในการ ปฏิบัติ กิจกรรม และ รับผิดชอบใน การ ทำงานรายวิชา ภาษาจีน	ปฏิบัติตามตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ โรงเรียน และ ไม่ ละเมิดสิทธิของ ผู้อื่น -ตรงต่อเวลา ใน การปฏิบัติ กิจกรรมและ รับผิดชอบในการ ทำงานรายวิชา ภาษาจีน

ด้านใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจ เพียร พยายามในการ เรียน และเข้าร่วม กิจกรรมการ เรียนรู้แสวงหา ความรู้จากแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง ภายในและ ภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้ สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็น องค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ศึกษา ค้นคว้าหา ความรู้ ใน รายวิชา ภาษาจีน	เข้าเรียนตรง เวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการ เรียน และมีส่วน ร่วมใน การ เรียนรู้ และ เข้า ร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ใน รายวิชาภาษาจีน เป็นบางครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการเรียน และมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ รายวิชาภาษาจีน บ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ ในการเรียน และมี ส่วนร่วมใน การ เรียนรู้ และ เข้าร่วม กิจกรรม การเรียนรู้ ต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอกใน รายวิชาภาษาจีน เป็นประจำ

ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจและ รับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ การทำงาน ด้วยความเพียร พยายาม และ อดทนเพื่อให้งาน สำเร็จตาม เป้าหมาย	ไม่ตั้งใจปฏิบัติ หน้าที่การงาน ในรายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จใน รายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การ ปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ มีการ ปรับปรุง และ พัฒนาการทำงาน ให้ดีขึ้นในรายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและรับผิดชอบ ใน การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จ มีการ ปรับปรุงและ พัฒนาการทำงาน ให้ดีขึ้นภายใน เวลาที่กำหนดใน รายวิชาภาษาจีน

ด้านมีจิตสาธารณะ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
อาสาทำงานให้ ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และ กำลังสติปัญญา โดยไม่หวัง ผลตอบแทน แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุข ให้กับผู้อื่น	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษา เขตพื้นที่ที่ตน รับผิดชอบใน รายวิชา ภาษาจีน และ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่นต่ำกว่า ร้อยละ 50	เข้าร่วม กิจกรรมการ ดูแลรักษา เขต พื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่นร้อยละ 50 - 59	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษาเขต พื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและช่วย แก้ปัญหาหรือสร้าง ความสุขให้กับผู้อื่น ร้อยละ 60 - 79	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษาเขต พื้นที่ ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหาหรือ สร้างความสุข ให้กับผู้อื่น ร้อยละ 80 ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ (5 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-10
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่ 3 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

ผลการเรียนรู้ที่ 4 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล

1.1 ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์และบทเรียนในเรื่อง

1.2 ทักษะการปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และสามารถเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้อย่าง

เหมาะสม

1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. มุ่งมั่นในการทำงาน
2. มีวินัย
3. ใฝ่เรียนรู้
4. มีจิตสาธารณะ

2. สาระสำคัญ

เรียนรู้คำ กลุ่มคำ และประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอาหาร สามารถจำลองเหตุการณ์จากสถานที่ต่าง ๆ เพื่อฝึกพูดเป็นประโยคสนทนาโดยใช้บทบาทสมมติเข้าร่วมและทำแบบฝึกหัด รวมทั้งฝึกฟังและพูดในรูปแบบของการสนทนาฝึกหัวข้อที่กำหนดเพื่อเพิ่มประสบการณ์ความสามารถและทักษะในการฟังและการพูดยิ่งขึ้น

3. หลักฐานการเรียนรู้/ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบความรู้เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅
(การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)
2. บัตรคำศัพท์ เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅
(การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)
3. ใบงานกิจกรรมที่ 5 เรื่องเรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅
(การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)

4. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่5 เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅 (การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)

5. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่5 เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅(การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)

6. แบบบันทึกคะแนนการประเมินทักษะการฟังภาษาจีน
7. แบบบันทึกคะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาจีน
8. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

4. สารการเรียนรู้

คำศัพท์ 生词

家

餐厅

食堂

服务员

顾客

菜单

点菜

结账

北京烤鸭

茉莉茶

宫保鸡丁

泰式酸辣汤

推荐

炒菜

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน

- ครูกล่าวทักทายนักเรียน 早上好！同学们
- จากนั้นครูชี้แจงถึงจุดประสงค์ของการเรียน
- แจ้งกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ
- ครูจัดกลุ่มนักเรียนคละความสามารถ
- จากนั้นครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมาจากคาบที่แล้วโดยครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ออกมาหยิบบัตรคำศัพท์ และให้นักเรียนในชั้นเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์คำนั้นเพื่อเป็นการทบทวน

- ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียนและให้นักเรียนจัดกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมตามที่แจ้งไว้ในตอนแรก

ขั้นปฏิบัติงาน

- ครูให้นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่มโดยเริ่มให้นักเรียนดูคำศัพท์และสื่อจากคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับสถานที่รวมทั้งเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับสถานที่แต่ละสถานที่เพื่อเป็นการสอบถามนักเรียนว่าสถานที่นั้นมีชื่อเรียกว่าอย่างไร เพื่อเป็นการสอบถามความรู้เดิมจากนักเรียนเบื้องต้น

- จากนั้นครูจึงให้นักเรียนฟังคำศัพท์และอ่านออกเสียงตามครู 1-2 ครั้ง

- ต่อจากนั้นครูเปิดบัตรคำศัพท์คำว่า 在 แปลว่า อยู่, ที่ ตามด้วยคำว่า 家 แปลว่า บ้าน ดังนั้น 在家 แปลว่า อยู่บ้าน

- ต่อมาเปิดบัตรคำศัพท์คำว่า 餐厅 แปลว่า ร้านอาหาร เมื่อนำ 在 มาวางไว้หน้า 餐厅 ดังนั้น 在餐厅 แปลว่า ร้านอาหาร

- ต่อมาครูจะเปิดบัตรรูปภาพขึ้นมา 1 รูป แล้วให้นักเรียนตอบว่าสถานที่ที่เปิดอยู่คือที่ไหน ยกตัวอย่างเช่น

A: 这个照片在哪?

B: 在餐厅

- ต่อมาครูเลือกภาพมาอีก 1 รูป และให้นักเรียนตอบว่าสถานที่นี้คือที่ไหน

A: 这个照片在哪?

B: 在家

- ต่อมาครูเปิดบัตรรูปภาพขึ้นมา 1 รูป แล้วให้นักเรียนตอบว่าสถานที่ที่อยู่ในรูปภาพคือที่ไหน

- โดยครูจะเลือกตัวแทนในห้องเรียนมา 3-4 คนเพื่อแสดงบทบาทสมมุติร่วมกับครู โดยให้ตัวแทนนักเรียน แสดงเป็น พ่อ พี่ชาย น้องสาว และจำลองพูดบทสนทนาโดยการใช้เนื้อหาในเรื่องอาหาร ดังนี้

在家

A: 妈妈，我回家了。

B: 今天在家有什么菜呢？我们出去外面一起吃吧？

C: 你们想吃什么，妈妈就做给你们吃啊。

D: 那我去问爸爸要吃什么、爸爸、妈妈给我问你今天想吃什么？

E: 我们在家吃饭吧、妈妈做的很好吃，炒饭、冬阴功、煎蛋，就够了吧。

C: 好的，那妈妈就去做了，还要炒菜吗？

E: 好了如果有炒菜就好。

- ต่อมาครูถามนักเรียนว่า หากเราต้องการทานข้าวที่ร้านอาหารควรไปสถานที่ใด นักเรียนจึงเลือกบัตรคำศัพท์คำว่า 餐厅 แปลว่า ร้านอาหาร

- ต่อมาครูสอนคำศัพท์คำว่า 服务员 แปลว่า พนักงาน และอธิบายคำว่า 点菜 แปลว่า สั่งอาหาร เมื่อลูกค้าต้องการที่จะสั่งอาหารมักจะใช้ประโยคดังนี้ 服务员点菜

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนเริ่มมีความเข้าใจแล้ว โดยครูจะแสดงบทบาทสมมุติเป็นพนักงาน

- และครูจะเลือกตัวแทนในห้องเรียนจำนวน 3-4 คน เพื่อแสดงบทบาทสมมุติร่วมกับครู โดยแสดงเป็น ลูกค้า และพนักงานเพื่อเป็นตัวอย่างให้แก่ นักเรียน โดยมีเนื้อหา ดังนี้

在餐厅

A: 欢迎光临 欢迎光临 你们几位？

B: 四位

A: 这边请

B: 你饿了吗？

C: 我很饿，我可以看一下菜单吗？

A: 可以，给您菜单

C: 谢谢，有什么可以推荐的吗？

A: 北京烤鸭，你们吃吗？

B: 吃啊，我要北京烤鸭，宫保鸡丁，泰式酸辣汤。

A: 还要别的吗？

C: 要一碗米饭。

A: 你你喝什么？

C: 泰式奶茶，绿茶，还要一个瓶可乐。

A: 好，超等一下

B: 服务员结账。

A: 一共 三百块。

- หลังจากนั้นครูให้นักเรียนในกลุ่ม ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องจากใบงานที่ได้รับมอบหมาย

- นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรมและแสดงบทบาทสมมุติในการสั่งอาหารและเครื่องดื่มตามสถานการณ์ที่นักเรียนได้รับครูแนะนำการพูดและการออกเสียงคำศัพท์ให้แก่ นักเรียนจนคล่องแคล่ว นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกแสดงบทบาทสมมุติจนคล่อง ครูคอยสังเกตและให้คำแนะนำในการออกเสียง

- ครูให้นักเรียนช่วยกันจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับการแสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์ที่ได้รับ นักเรียนทุกคนนั่งประจำกลุ่มของตนเอง

- หลังจากนั้นแต่ละกลุ่มทำการสุมหีบสถานการณ์ที่ตนเองจะได้ และฝึกซ้อมก่อนการแสดงจริง ครูชี้แจงเกณฑ์การประเมินให้นักเรียนทราบก่อนการแสดงจริง

- นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมุติโดยครูสังเกตการพูดและบันทึกผลในแบบประเมินนักเรียน

- เมื่อทุกกลุ่มแสดงบทบาทสมมุติจบแล้วครูให้ตัวแทนแต่ละคนบอกความรู้สึกในการแสดงและบอกถึงความพอใจความอึดอัดใจในการแสดง รวมทั้งครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย หากนักเรียนได้ไปใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศจีนจะต้องพูดโต้ตอบอย่างไร

ขั้นหลังปฏิบัติงาน

- ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกันสรุปผลต่อกิจกรรมปฏิบัติ

- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ทบทวนบทเรียนเพื่อตรวจสอบการฟังและการพูดว่านักเรียนสามารถฟังคำศัพท์ บทสนทนาและสามารถพูดคำศัพท์บทสนทนาได้อย่างถูกต้องและฝึกทักษะเพิ่มเติม

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือสัมผัสภาษาจีนและ 汉语教程 บัตรคำ kahoot Power point

7. หลักฐานการเรียนรู้

1. ชิ้นงาน หรือ ภาระงาน (จากหน่วยฯ สู่แผนฯ และสัมพันธ์กับการวัดผล ประเมินผล)
2. ใบงานฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอก คำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์ และบทเรียนในเรื่อง	ใช้ แบบทดสอบ ด้านการพูด	แบบทดสอบวัดทักษะการ พูดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 5 เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅 (การรวม ประโยคในรูปแบบการ สนทนาระหว่าง พนักงาน และลูกค้า ครอบครัวและ ร้านอาหาร)	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ การประเมิน
ทักษะที่การปฏิบัติ (P) นักเรียนฟัง พูด และ สามารถเลือกใช้ภาษา ในการสนทนาได้อย่าง เหมาะสม	ใช้ แบบทดสอบ ด้านการฟัง	แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง ทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅 (การรวมประโยคในรูปแบบ การสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ การประเมิน
คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ (A) มุ่งมั่นในการทำงาน ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีจิตสาธารณะ	ใช้การสังเกต พฤติกรรม	แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์	50 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ การประเมิน

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ปัญหาที่พบ

แนวทางการแก้ไข

ลงชื่อ.....
(.....)

ครูผู้สอน

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

บันทึกความคิดเห็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน
(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา

ใบความรู้เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅

(การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)

在 แปลว่า อยู่หรืออยู่ที่ เช่นหากต้องการบอกว่าฉันอยู่บ้าน 我+在+家

วิธีการใช้ 在+สถานที่+กริยา

ประโยคที่มี 在 แสดงถึงการมีอยู่ ประธานของประโยคจะเป็นบุคคลหรือสิ่งของและกรรมของประโยคจะเป็นคำนามที่แสดงถึงสถานที่หรือตำแหน่ง

เช่น 我+在+学校 ฉันอยู่โรงเรียน

我+在+餐厅 ฉันอยู่ร้านอาหาร

妈+妈+在家 แม่อยู่บ้าน

โครงสร้างประโยคแบบนี้จะ 在(zài/ไจ้) จะหมายถึง อยู่ที่หรือที่

*สังเกตว่าในภาษาจีนจะพูดถึงสถานที่ก่อนแล้วจึงพูดถึงการกระทำ นั่นคือ อยู่ที่ไหน ทำอะไร เช่น

他在家休息。

Tā zài jiā xiūxi.

ทา ไจ้ เจีย ซิวซิ

เขาพักผ่อนที่บ้าน

我们在公司开会。

Wǒmen zài gōngsī kāihuì.

หว่อเมิน ไจ้ กงซือ ไคหุ้ย

พวกเราประชุมที่บริษัท

在中国学汉语。

zài zhōngguó xué Hànyǔ.

ไจ้ จงกั๋ว เสวีย ฮั่นหวิ

เรียนภาษาจีนที่เมืองจีน

我在食堂吃饭

wǒ zài shítáng chīfàn

หว่อ ไจ้ ฉือถาง ซือ ฟ่าน

ฉันกินข้าวอยู่ที่ร้านอาหาร

ใบความรู้เรื่อง 点菜

การสนทนาเรื่องการสั่งอาหารเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียน ไม่ว่าจะ เป็นขณะที่อยู่ที่โรงเรียน อยู่ที่บ้าน การโทรไปสั่งอาหาร การไปรับประทานอาหาร กับเพื่อน/ ครอบครัว การรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร พนักงานบริการจะเข้ามากล่าวทักทาย และถามด้วย ประโยคว่า

ตัวอย่างเช่น

- ☼ 你要点什么菜 คุณต้องการรับอะไรดีค่ะ/ครับ
- ☼ 你想喝点什么 คุณต้องการดื่มอะไรดีค่ะ/ครับ
- ☼ 你想吃点什么 คุณต้องการทานอะไรดีค่ะ/ครับ
- ☼ 你想现在点菜还还是等一下再点? คุณจะสั่งอาหารเดี๋ยวนี้หรือ คุณจะรออีกสักพักค่ะ/ครับ ทั้งนี้หากเราต้องการจะขอมenuจากพนักงานเป็นประโยคสามารถถามด้วย ประโยคดังนี้

ตัวอย่าง เช่น

- ☼ 我能看一下菜单吗? ขอเมนูด้วยค่ะ /ครับ
- ☼ 服务员点菜 สั่งอาหารค่ะ/ครับ

点菜 การสั่งอาหาร

สำหรับลูกค้าที่เข้าไปรับประทานอาหารในร้าน เมื่อต้องการสั่งสามารถพูดดังนี้

- ☼ 我想点...。 ฉันต้องการสั่ง
- ☼ 我想吃.....。 ฉันต้องการกิน
- ☼ 请问有...吗。 ขอถามหน่อยมี.....ไหม
- ☼ 我可以看看菜单吗? ฉันขอดูรายการอาหารหน่อยได้มั้ย

买单 การเรียกเก็บเงิน

เมื่อรับประทานอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้วจะเป็นการเรียกพนักงานมาเก็บเงินตามธรรมเนียม ทุกครั้งของชาวจีนจะมีการให้ทิปพนักงานเล็กน้อย ๆ แก่พนักงาน

การเรียกเก็บเงินและการถามราคา

- ☼ 结账 เช็กบิลค่ะ/ครับ
- ☼ 一共多少钱 ทั้งหมดราคาเท่าไรค่ะ/ครับ
- ☼ 买单 คิดเงินด้วยค่ะ/ครับ

บัตรคำศัพท์เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅

(การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)

你要去哪里

客厅 living room		厨房 kitchen		卫生间 bathroom		学校 school	
图书馆 library		公园 park		超级市场 supermarket		餐厅 restaurant	
银行 bank		邮局 post office		医院 hospital		药房 pharmacy	
火车站 train station		书店 bookstore		百货公司 department store		电影院 movie theater	
运动场 sports field		游泳池 swimming pool		海滩 beach		游乐园 amusement park	

kitting chǔfáng wèishēngjiān xuéxiào túshūguǎn gōngyuán chāojiēshìchǎng cāntīng yínháng yóujiù yīyuàn yàofāng huóchēzhàn shūdiàn bǎihuògōngsī diànyǐngyuàn yùndòngchǎng yóuyǒngchǎng hǎitān yóuleyuán

ใบงานกิจกรรมที่ 5 เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅

(การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังบทสนทนาที่กำหนดให้และตอบเป็นภาษาจีนว่าสถานที่คือที่ใด

☞妈妈、我回来了，很饿啊，今天晚上有什么吃呢？

从上面他们在哪吃饭？

☞服务员有什推荐吗？

从上面他们在哪吃饭？

☞阿姨，今天中午有面条吗？今天有很多学生啊

你等一下。

从上面他们在哪吃饭？

คุณครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนมา 3 สถานการณ์ โดยจะสุ่มหยิบว่าแต่ละกลุ่มจะได้สถานการณ์ใดหลังจากนั้นให้เวลากลุ่มละ 10 นาที และนำมาแสดงบทบาทสมมุติโดยใช้คำศัพท์ที่ได้กำหนดให้กลุ่มละ 5-10 นาที

1. 在家 :爸爸，妈妈，哥哥，

(อาหาร 3 อย่าง) (เครื่องดื่ม 3 อย่าง)

好吃，喜欢吃

2. 在餐厅:服务员，点菜，热茶

(อาหาร 3 อย่าง) (เครื่องดื่ม 3 อย่าง)

好喝，北京烤鸭

3. 在食堂 阿姨，四个学生

面条，炒饭，炸鸡，炸猪

鸡肉饭，饺子，煎蛋

奶茶，可乐，可可

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅

(การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวและร้านอาหาร)

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพต่อไปนี้แล้วพูดเป็นประโยค

1.

2.

3.

4.

5.

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟัง

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียนสามารถฟังแล้วตอบคำถามได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบทักษะการฟังทำย แผนการสอนเรื่องที่ 5 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅 (การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวยและร้านอาหาร)	นักเรียนตอบคำถามได้ หลังจากที่ฟังทั้งหมด ได้ 5 ประโยค	นักเรียนตอบคำถามได้ หลังจากที่ฟังทั้งหมด ได้ 4 ประโยค	นักเรียนตอบคำถามได้ หลังจากที่ฟังทั้งหมด ได้ 3 ประโยค	นักเรียนตอบคำถามได้ หลังจากที่ฟังทั้งหมด ได้ 2 ประโยค	นักเรียนตอบคำถามได้ หลังจากที่ฟังทั้งหมด ได้ 1 ประโยค

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน				
			5	4	3	2	1
นักเรียนสามารถพูดเป็นประโยคสั้นๆ ได้	ปฏิบัติ	แบบทดสอบทักษะการฟังทำย แผนการสอนเรื่องที่ 5 เรื่อง 句子形成对话员工和客户家庭和餐厅 (การรวมประโยคในรูปแบบการสนทนาระหว่าง พนักงานและลูกค้า ครอบครัวยและร้านอาหาร)	นักเรียนพูดเป็นประโยคสั้น ๆ จากรูปภาพที่กำหนดให้ ให้ได้ 5 ภาพ	นักเรียนพูดเป็นประโยคสั้น ๆ จากรูปภาพที่กำหนดให้ ให้ได้ 4 ภาพ	นักเรียนพูดเป็นประโยคสั้น ๆ จากรูปภาพที่กำหนดให้ ให้ได้ 3 ภาพ	นักเรียนพูดเป็นประโยคสั้น ๆ จากรูปภาพที่กำหนดให้ ได้ 2 ภาพ	นักเรียนพูดเป็นประโยคสั้น ๆ จากรูปภาพที่กำหนดให้ ได้ 1 ภาพ

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการจัดการเรียนรู้ (5 หน่วยการเรียนรู้/สาระ/มาตรฐาน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง 句子形成对话员工和客 户家庭和餐厅	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-10
รายวิชาภาษาจีน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เวลา 2 ชั่วโมง

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับตามความคิดเห็น

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	มีวินัย			ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นในการทำงาน			มีจิตสาธารณะ		
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านมีวินัย

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของ ครอบครัว โรงเรียน และ รายวิชาภาษาจีน	ไม่ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของโรงเรียน และ รายวิชาภาษาจีน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของโรงเรียน ตรง ต่อเวลาในการ ปฏิบัติ กิจกรรม รายวิชาภาษาจีน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ โรงเรียน ตรงต่อ เวลาในการ ปฏิบัติกิจกรรม และรับผิดชอบ ในการทำงาน รายวิชาภาษาจีน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ โรงเรียน และ ไม่ ละเมียดสีทึชของ ผู้อื่น-ตรงต่อ เวลาในการ ปฏิบัติ กิจกรรม และรับผิดชอบ ในการทำงาน รายวิชาภาษาจีน

ด้านใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจ เพียรพยายาม ในการ เรียน และ เข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้แสวงหา ความรู้จากแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง ภายในและ ภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้ สื่อ อย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็น องค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ศึกษา ค้นคว้าหา ความรู้ใน รายวิชา ภาษาจีน	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการเรียน และมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ใน รายวิชาภาษาจีน เป็นบางครั้ง	เข้าเรียนตรง เวลา ตั้งใจเรียน เอาใจ ใส่ในการ เรียน และมีส่วน ร่วมใน การ เรียนรู้ และ เข้า ร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ รายวิชาภาษาจีน บ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรง เวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ในการ เรียน และมี ส่วนร่วมในการ เรียนรู้ และเข้า ร่วม กิจกรรม การเรียนรู้ ต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอกใน รายวิชาภาษาจีน เป็นประจำ

ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
ตั้งใจและรับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ การงานทำงานด้วยความเพียร พยายาม และอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	ไม่ตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่ การงาน ใน รายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การ ปฏิบัติ หน้าที่ที่ ได้รับ มอบหมาย ให้ สำเร็จใน รายวิชาภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ ที่ ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จ มี การ ปรับปรุง และ พัฒนาการ ทำงาน ให้ดีขึ้น ในรายวิชา ภาษาจีน	ตั้งใจและ รับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ ที่ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จ มี การ ปรับปรุงและ พัฒนาการ ทำงานให้ดีขึ้น ภายในเวลาที่ กำหนดใน รายวิชาภาษาจีน

ด้านมีจิตสาธารณะ

พฤติกรรมบ่งชี้	ไม่ผ่าน (0)	ผ่าน (1)	ดี (2)	ดีเยี่ยม (3)
อาสาทำงานให้ผู้อื่น ด้วยกำลังกาย กำลังใจ และ กำลังสติปัญญา โดย ไม่หวังผลตอบแทน แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหา หรือสร้างความสุข ให้กับผู้อื่น	เข้าร่วม กิจกรรมการ ดูแลรักษาเขต พื้นที่ที่ตน รับผิดชอบใน รายวิชา ภาษาจีน และ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่นต่ำกว่า ร้อยละ 50	เข้าร่วม กิจกรรมการ ดูแลรักษาเขต พื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่นร้อยละ 50 - 59	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษา เขตพื้นที่ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่น ร้อยละ 60 - 79	เข้าร่วมกิจกรรม การดูแลรักษา เขตพื้นที่ ที่ตน รับผิดชอบและ ช่วยแก้ปัญหา หรือสร้าง ความสุขให้กับ ผู้อื่น ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง พูด ภาษาจีน

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง ภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา

คำชี้แจง :

1. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน (ใช้เวลาสอบ 30 นาที)
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงในกระดาษคำตอบ

แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง รายวิชาภาษาจีน เรื่อง 食物

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ

1. 米饭
  - A. ผัดหมี่
  - B. ข้าวสวย
  - C. ก๋วยเตี๋ยว
  - D. ผัดไทย
2. 面条
  - A. ผัดหมี่
  - B. ข้าวสวย
  - C. ก๋วยเตี๋ยว
  - D. ผัดไทย
3. 珍珠奶茶
  - A. ชาไทย
  - B. ชานมไข่มุก
  - C. ชานม
  - D. ชาน้ำผึ้ง
4. 咖啡
  - A. โกโก้
  - B. กาแฟ
  - C. ชานม
  - D. ชานมไข่มุก
5. 包子
  - A. ขนมปัง
  - B. หมั่นโถว
  - C. ซาลาเปา
  - D. เกี๊ยว

ฟังบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

A: 大家好，今天下午我们没有课了，我们一起去吃饭吧。我们去泰国菜餐厅，中国菜餐厅 还是火锅店。

B: 去吃泰国菜餐厅吗？ 你喜欢吃吗

A: 行，喜欢吃 ，那你想吃什么呢？

B: 我想吃炒饭，冬阴功汤 青木瓜沙拉。

A: 意大利面呢喜欢吃吗？

B: 不，我不喜欢吃。

A: 饮料呢，想喝什么？

B: 我想喝汽水，你呢？

A: 我要泰式奶茶，我们点菜了吗？

B: 好的

6. 他们去哪吃饭？

- A. 中国菜餐厅
- B. 泰国菜餐厅
- C. 火锅店
- D. 日本菜餐厅

7. B 想点什么菜？

- A: 意大利面
- B: 面条
- C: 包子
- D: 炒饭

8. A: 喝什么水？

- A: 泰式奶茶
- B: 茶
- C: 汽水
- D: 可乐

9. A 和 B 谁不喜欢吃意大利面？

- A: A
- B: B
- C: A 和 B
- D: 没有人不喜欢吃一大里面

ฟังประโยคต่อไปนี้แล้วเลือกเติม 喝 , 吃 ให้ถูกต้อง

10. 我喜欢___面条。
A: 吃
B: 喝
11. 玛丽不喜欢_____茶。
A: 吃
B: 喝
12. 麦克喜欢_____酒。
A: 吃
B: 喝
13. 我喜欢___中国菜, 也喜欢___泰式奶茶。
A: 喝, 吃
B: 吃, 喝
14. 我想吃...
A: 可乐
B: 米饭
15. 今天我们一起去喝...
A: 珍珠奶茶
B: 面条

แบบทดสอบวัดทักษะการพูด ภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา

คำชี้แจง :

1. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้
แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน (ใช้เวลาสอบ 30 นาที)
  - 1.1 ให้นักเรียนดูภาพที่กำหนดให้แล้วพูดเป็นประโยคจากรูปภาพ
  - 1.2 ให้นักเรียนตอบคำถามจากประโยคที่กำหนดให้ 5 ข้อ
  - 1.3 สถานการณ์ที่นักเรียนต้องพูดสนทนาทั้งหมด 5 สถานการณ์ โดยสุ่มหยิบ 1 เรื่อง
  - 1.4 ให้นักเรียนฟังประโยคที่กำหนดให้แล้วพูดตามประโยคพร้อมทั้งแปลความหมายจากประโยคที่ได้ยิน

แบบวัดทักษะการพูด

ดูภาพที่กำหนดให้แล้วพูดประโยคสั้น ๆ จากรูปภาพที่กำหนดให้

1. ตอบคำถาม

1. 你喜欢吃什么菜 ?
2. 你喜欢吃中国菜吗?
3. 我喜欢吃火锅, 不喜欢吃炒饭, 你呢, 喜欢吃什么, 不喜欢吃什么?
4. 你觉得中国菜好吃吗?
5. 你喜欢喝什么, 不喜欢喝么?

2. ให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แสดงบทบาทสมมุติจากเนื้อเรื่องที่หยิบได้

1. 在餐厅 一个人是服务员、两个人是顾客。
2. 在学校、两个学生去食堂吃饭，一个人是阿姨卖菜。
3. 在超市、两个人去买菜、一个人买饮料。
4. 在教室、你跟朋友想一想今天下课去哪吃饭、
想吃什么、喜欢吃什么喜欢喝什么。
5. 在家，有爸爸、妈妈、弟弟、和我、告诉你的妈妈想吃什么，
然后一起吃饭、介绍妈妈自己做菜。

3. ให้นักเรียนฟังประโยคต่อไปนี้แล้วพูดตาม พร้อมทั้งแปลความหมาย

1. 中国人喜欢喝茶。
2. 我妈妈喜欢吃北京烤鸭和宫保鸡丁。
3. 下午我们一起去食堂吃饭吗？
4. 服务员、在餐厅有什么退出码？
5. 泰国人早上喜欢吃包子也喜欢喝奶茶。
6. 我的同屋告诉我鸡肉饭很好吃。
7. 你喜欢吃什么、不喜欢吃什么。
8. 他们喜欢吃什么、喜欢喝什么？
9. 英国人喜欢吃面包是吗。
10. 我喜欢吃面条、不喜欢吃米饭和面包。

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่มีต่อทักษะการฟัง - พูด ภาษาจีน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็น
ของนักเรียนข้อละ 1 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 5 หมายถึง มีความพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับที่ 4 หมายถึง มีความพอใจในระดับมาก

ระดับที่ 3 หมายถึง มีความพอใจในระดับปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายถึง มีความพอใจในระดับน้อย

ระดับที่ 1 หมายถึง มีความพอใจในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านครูผู้สอน					
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า					
2. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน					
3. ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาที่จะสอนในแบบที่เข้าใจได้ง่าย					
5. ผู้สอนแจ้งเกณฑ์และวิธีประเมินผลล่วงหน้าและชัดเจน					
ด้านการจัดการเรียนรู้และวิธีการสอน					
6. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มได้					
7. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มช่วยพัฒนาการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ					
8. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับกระบวนการกลุ่มช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนได้อย่างชัดเจน					
9. นักเรียนในแต่ละกลุ่มรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายของตนเองอย่างเต็มที่					
10. นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นเมื่อรับฟังเพื่อนสมาชิกนำเสนอผลงาน					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผล					
11. มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย					
12. เกณฑ์การให้คะแนนมีความยุติธรรม เหมาะสม					
13. ข้อสอบมีความยากง่ายพอเหมาะไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป					
14. นักเรียนมีโอกาสได้ทราบคะแนนของตนเอง					
15. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน					

ภาคผนวก จ
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{x}$	SD	แปลผล
	1	2	3			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วน	5	5	5	5.00	.00	มากที่สุด
2. ระยะเวลาในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและเพียงพอ	4	5	5	4.67	.58	มากที่สุด
3. สารสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจนและมีความเข้าใจง่าย	4	4	5	4.33	.58	มาก
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนและความเหมาะสม	4	4	5	4.33	.58	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้ใช้ขั้นตอนวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม	5	5	5	5.00	.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	4	5	5	4.67	.58	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4	5	5	4.67	.58	มากที่สุด
8. ขั้นตอนวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มที่ช่วยให้นักเรียนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	.58	มากที่สุด
9. การวัดผลและประเมินผลมีการระบุเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ไว้อย่างชัดเจน	4	5	5	4.67	.58	มากที่สุด
10. แบบทดสอบวัดทักษะมีความเหมาะสมกับเวลาและมีเกณฑ์การให้คะแนนอย่างชัดเจน	4	5	5	4.67	.58	มากที่สุด
รวม				4.67	.42	มากที่สุด

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (IOC) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ขั้นตอนของการทำแบบวัดทักษะชัดเจนเข้าใจง่าย	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
2. ขั้นตอนของการทำแบบวัดทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
3. แบบวัดทักษะมีความเหมาะสมกับวัย	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
4. แบบวัดทักษะมีเกณฑ์การให้คะแนนอย่างชัดเจน	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
5. แบบวัดทักษะมีความเหมาะสมกับเวลา	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
6. แบบวัดทักษะมีความครอบคลุมต่อทักษะการฟังของนักเรียน	0	1	1	2.00	0.67	ใช้ได้
7. แบบวัดทักษะมีขั้นตอนการวัดทักษะที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ	0	1	1	2.00	0.67	ใช้ได้
8. นักเรียนสามารถนำทักษะที่ได้จากแบบวัดทักษะไปใช้ในการสอนผู้อื่นได้	1	1	0	2.00	0.67	ใช้ได้
9. แบบวัดทักษะจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังภาษาจีนที่ดีขึ้น	0	1	1	2.00	0.67	ใช้ได้
10. แบบวัดทักษะจะช่วยให้นักเรียนสนุกและชอบภาษาจีนมากขึ้น	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (IOC) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ขั้นตอนของการทำแบบวัดทักษะชัดเจนเข้าใจง่าย	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
2. ขั้นตอนของการทำแบบวัดทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
3. แบบวัดทักษะมีความเหมาะสมกับวัย	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
4. แบบวัดทักษะมีเกณฑ์การให้คะแนนอย่างชัดเจน	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
5. แบบวัดทักษะมีความเหมาะสมกับเวลา	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
6. แบบวัดทักษะมีความครอบคลุมต่อทักษะการพูดของนักเรียน	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
7. แบบวัดทักษะมีขั้นตอนการวัดทักษะที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
8. นักเรียนสามารถนำทักษะที่ได้จากแบบวัดทักษะไปใช้ในการสอนผู้อื่นได้	1	1	0	2.00	0.67	ใช้ได้
9. แบบวัดทักษะจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาจีนที่ดีขึ้น	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
10. แบบวัดทักษะจะช่วยให้นักเรียนสนุกและชอบภาษาจีนมากขึ้น	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (IOC) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะ ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ผู้สอนมีการเตรียมสอนล่วงหน้า	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
2. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
3. ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาที่จะสอนในแบบที่เข้าใจได้ง่าย	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
5. ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
6. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มได้	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
7. แบบวัดทักษะมีขั้นตอนการวัดทักษะที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
8. นักเรียนสามารถนำทักษะที่ได้จากแบบวัดทักษะไปใช้ในการสอนผู้อื่นได้	1	1	0	2.00	0.67	ใช้ได้
9. แบบวัดทักษะจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังภาษาจีนที่ดีขึ้น	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้
10. แบบวัดทักษะจะช่วยให้นักเรียนสนุกและชอบภาษาจีนมากขึ้น	1	1	1	3.00	1.00	ใช้ได้

ตาราง 21 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.804	15

ตาราง 22 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.793	15

ตาราง 23 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.904	15

ตาราง 24 ผลการทดสอบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกเป็นรายด้าน (T-Test One-Sample Statistics)

list	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
picture_li	40	4.43	.81	.13
questions_li	40	3.45	1.26	.20
meaning_li	40	4.15	1.05	.17

One-Sample Test						
Test Value = 3.5						
list	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	99% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
picture_li	7.196	39	.000	.925	.58	1.27
questions_li	-.251	39	.803	-.050	-.59	.49
meaning_li	3.911	39	.000	.650	.20	1.10

ตาราง 25 ผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำแนกเป็นรายด้าน (T-Test One-Sample Statistics)

List	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
sentence_sp	40	4.63	.59	.09
Interact_sp	40	3.75	1.46	.23
speak_sp	40	3.55	1.32	.21

One-Sample Test						
Test Value = 3.5						
List	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	99% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
sentence_sp	12.150	39	.000	1.125	.87	1.38
Interact_sp	1.081	39	.287	.250	-.38	.88
speak_sp	.240	39	.812	.050	-.51	.61

ตาราง 26 ผลการทดสอบทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม (T-Test One-Sample Statistics)

List	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean		
post_ls	40	23.95	3.59	.57		
One-Sample Test						
Test Value = 10.5						
List	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	99% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
post_ls	23.665	39	.000	13.450	11.91	14.99

ตาราง 27 ผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวม (T-Test One-Sample Statistics)

List	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean		
post_speak	40	11.93	2.66	.42		
One-Sample Test						
Test Value = 10.5						
List	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	99% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
post_speak	3.383	39	.002	1.425	.28	2.57

ตาราง 28 ผลการทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม (Descriptive Statistics)

Satisfied (15)	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
s1	40	2	5	4.60	.71
s2	40	2	5	4.63	.70
s3	40	3	5	4.70	.61
s4	40	2	5	4.40	.90
s5	40	1	5	4.35	1.17
s6	40	2	5	4.37	.93
s7	40	3	5	4.40	.74
s8	40	3	5	4.45	.75
s9	40	2	5	4.48	.78
s10	40	1	5	4.43	.87
s11	40	1	5	4.43	.96
s12	40	1	5	4.38	1.10
s13	40	3	5	4.50	.75
s14	40	1	5	4.38	1.13
s15	40	2	5	4.38	.93
mean_s	40	3	5	4.46	.71
Valid N (listwise)	40				